Digitized by Google

L. ths: 177 in folio

24
12
3
39

1360 23 3.3

12. 60
32 720 (22
64
80
64
87.1.6

36
5

27 7 27
17.3.87

Digitized by Google

January 1847

96.

1557. 2.60

42

Digitized by Google

[illegible]

Maddaycooramban

[illegible]

[illegible]

8.2.22

GRAMMAR

OF THE

MALABAR LANGUAGE,

BY

ROBERT DRUMMOND,

OF THE

Honorable East-India Company's

BOMBAY

MEDICAL ESTABLISHMENT.

Bombay:

PRINTED AT THE COURIER PRINTING OFFICE,

1799.

Mahée-1818.
5th Septr. 1800
Cougni Kunna
Ed. Hecquet
Mahé le 3 Janvier 1823.

Digitized by Google

BIBLIOTHE[illegible]
REG[illegible]

Digitized by Google

TO THE

Hon'ble JONATHAN DUNCAN,

Whose strenuous and unwearied exertions, in opposition to political prejudices and the mutual rancor of contending religious sects; equally intolerant in matters of faith and impatient of all legal restraint; have eminently contributed to the establishment of an enlightened system of jurisprudence in the province of Malabar; whereby the happiness of the people has been promoted; a state of the most atrocious licentiousness supplanted; and the permanent interests of an important appendage to the British Empire secured; the following work is humbly inscribed by

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th DECEMBER, 1799.

Digitized by Google

Digitized by Google

PREFACE.

THE addition of territory acquired by the Honourable Eaſt India Company at the peace of Seringapatam in March 1792, by the ceſſion of that part of the late Sultaun's poſſeſſions which lies on the Weſtern ſide of the Sukhien or Ghaut Mountains, and extending from the Cavai River to Chetwa, ſince denominated the Province of Malabar, forms a new Era in the annals of the Preſidency of Bombay. The theatre of its adminiſtration is extended over a conſiderable tract of territory parcelled out into a number of diſtricts, of which each had its local chief previous to Hyder Ally Khan's conqueſt of the country in 1766. One of the firſt acts of the Hon'ble Company's Government was the re-eſtabliſhment of theſe native Chieftains in their ancient family abodes; all of whom, at the commencement of the war before the laſt with Tippoo Sultaun, were either in a ſtate of exile in the Travencore Country, or exiſting on the precarious means which occaſional excurſions from the impenetrable receſſes of ſome parts of the country, afforded to them and their adherents.

The Rajas, Chief Nayrs, and other principal landholders, were from thence forward charged, on certain conditions, with the collection of the revenues of their reſpective diſtricts on account of the Hon'ble Company; of which a liberal portion was alloted for their ſubſiſtence, as well as that of their families, and of their temples. To guard againſt the acts of oppreſſion and extortion to which the rapacity of theſe local agents might expoſe the bulk of the inhabitants, it was found neceſſary to ſtation a certain number of the Hon'ble Company's covenanted Servants in the diſtricts, for the purpoſe of controling them in the exerciſe of their authority, ſo far as to prevent the huſbandman from being deprived of that proportion of the fruits of his labour to which he was, under the new ſyſtem, entitled.

The Collection of the cuſtoms, the ſuperintendency of the mint, and the adminiſtration of juſtice, devolved excluſively and ſolely to the Company's ſervants, excepting in trials of a criminal nature which are conducted by a native judge; whoſe proceedings, altho' not under the control

of

Digitized by Google

of the British magistrate, are nevertheless subject to his remarks and animadversion, in cases where the native judge shall have deviated from the regulations laid down for his guidance. As an additional security to the lives of the people, his proceedings, which are held in the language of the country, are translated into English and transmitted in that form to the Chief Judge of the Province, for the execution of which office Commissioners have been appointed since May 1796, who confirm, mitigate, commute or annul the sentence, without having, in any case, the power to enhance it; or forward the trial to the Hon'ble the Governor in Council for the final determination of Government, according as the particular description of the case may, on reference to the Regulations, be found to require.

In fulfilling these important duties, in which the cause of humanity and the Company's interests, as well as those of individuals, are alike concerned, a proficiency in the language of Malabar is necessary to give full scope to the judicious and humane regulations framed for the administration of that Province, which secure to the various descriptions of the natives, their own respective laws, in all cases both Civil and Criminal, to a more extensive degree than the subsisting published Codes in other parts of our Indian territories. It was however soon found that our deficiency in this respect was but ill supplied by the interpreters which it was, at first, necessary to employ in the incessant intercourse between the Officers of Government, and the people of whose privileges and properties they were the guardians. This medium occasioned considerable unavoidable delay in all cases; and was often, in other respects, very unsatisfactory.

Many Gentlemen, both of the Civil and Military establishment, accordingly applied themselves to the study of the language, and several have made great progress. Five of these Gentlemen, Mr. *Hay Clephane* of the Civil service, Lieutenants *Joseph Watson* and *Hugh Stacey Osborne*, Mr. *James Wilson* Surgeon, and Mr. *John William Wye* Assistant Surgeon, on the Bombay establishment, are sufficiently masters of the language; and if the majority have not attained such a degree of perfection as is to be wished, it may be, in strict justice, imputed less to their want of zeal, than to the close application which the discharge of their current duties requires of them, and which leaves them little time for study. The supervenient disadvantage which all students have hitherto experienced, from the want of any introductory treatise on the structure of the language, has also not only retarded the progress of those who have engaged in this pursuit, but has appeared to many so insuperable an obstacle, as to deter them from the attempt.

Having, by surmounting these difficulties, acquired a sufficient knowledge of the language to excite a desire of improvement, I was happy in the opportunity of paying a visit to the Right Reverend *Luis*, the titular

Digitized by Google

titular Bishop of *Uzula*, presiding over the Carmelite mission at Verapoly, in the vicinity of Cochin, in the month of April 1796, with whom I resided during the whole of the Monsoon, or rainy season, of that year. His long residence in that country, and the very high degree of respect in which he is deservedly considered by all classes of the natives, as well as Europeans, has enabled him to accumulate a fund of knowledge and learning in the Malabar language, which could not be easily attained in any other situation or circumstances.

The worthy Prelate's original object was the support and propagation of the Christian faith according to the tenets of the Church of Rome; but being entirely exempt from bigotry or prejudice of any kind, he, with a generosity equal to his hospitality, submited to me all his store of manuscripts, with an injunction to render them as subservient as possible to the end of diffusing a knowledge of the Malabar tongue, among the Hon'ble Company's representatives in their newly acquired possessions; whereby, he added, in the genuine spirit of philanthropy, the happiness and permanent interests of a numerous race of people who had been hitherto enslaved, would be more effectually secured to them under the mild and equitable institutes of a Christian Government.

Assisted by the instructions of my reverend host I prosecuted my favorite study, and formed the resolution of devoting my labors to the benefit of the public. These however would have been materially interrupted, if not entirely suspended, by subsequent ill health, if Mr. *Thomas Maurice Keate*, a Gentleman on the Civil establishment of Malabar, whose good offices claim my gratitude, while his virtues and talents attract my esteem and admiration, had not contributed his assistance in translating the manuscript, which was originally digested in the Latin tongue, in the same order in which the following English version is now presented. Mr. Keate, to a liberal European education, has also added, during his short stay in Malabar, no inconsiderable stock of the learning of that country; and I think I may without arrogance predict that, as this study is now become the principal pursuit of nearly all the Company's servants in Malabar, the business of that fine province will in a short time be conducted in the language of the natives, with great ease to the Gentlemen serving there, and dignity to their honorable employers.

I am authorized to draw this inference from the progressive state of peace, good order, and deference for the Officers of Government, which had become conspicuous, beyond all former example, for some time previous to my quitting the province in November last. My experience lately in the Office of Malabar translator to the Commissioners, contrasted with what passed under my observation, when acting in the same capacity under the Committee of Government, during the turbulent period of 1797, may I hope justify this remark on these unerring symp-

toms

Digitized by Google

toms of subordination to the laws, and its concomitant security to persons and property, produced in the short space of seven years, among a tumultuous race of Mohometans and Hindoos, bigots in religion and rivals in power, who had, for half a century before, spurned the one and disregarded the other, with equal contumacy and wantonness.

Being compelled by bad health to relinquish, for the present, my professional duties in this country I intended to commit the following sheets to the press in England. On my late arrival in Bombay, however, I had the satisfaction to find a font of types, in the Malabar character, executed in an unexceptionable manner by Bheramjee Jeejebhoy, a Parsee inhabitant of this place, the ingenious artist who, without any other help or information than what he gleaned from Chambers's Dictionary of Arts and Sciences, succeeded in completing a font of Guzzeratty types a few years ago; and has, on this occasion, again displayed his genius in a manner equally new and useful to society in general, and to Government in particular, of which the subsequent work is a sufficient testimony; and I presume an apology for subjoining the following specimen of his performance in the Guzzerat type is unnecessary, altho' it has no connection with the present subject, further than to place, in a more conspicuous point of view, the merits of the founder who has offered to the inhabitants of this part of India, the native class in particular, an easy and unexpected means of instruction.

ક	ખ	ગ	ઘ	ઙ	ચ	છ	જ	ઝ	ઞ	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ
ka	kha	ga	gha	na	cha	chha	ja	jha	na	ta	tha	da	dha	na
ત	થ	દ	ધ	ન	પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ	વ	શ
ta	tha	da	dha	na	pa	fa	ba	bha	ma	aa	ra	la	va	sha
ષ	સ	હ												
kha	sa	ha												

I now commit these Malabar rudiments to the public eye; and if they shall prove of sufficient use to the learner to qualify him for discovering their imperfections, I shall think my time has been well employed. Their chief merit is the novelty of the attempt. I do not presume to claim any other; nor do I advance any pretensions to the talents which may be, hereafter, successfully exerted in the improvement of this essay. I am not insensible to the testimonies of approbation which a few friends have bestowed on it; but altho' my deference for their judgment, and my confidence in their sincerity, will not, in justice to them, allow me to think my labour altogether lost, I hope I may, without offence, be permitted, in sympathy with my own feelings, to ascribe to their partiality all the favor it may meet with.

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th December, 1799.

Digitized by Google

CONTENTS.

ALPHABET.

		Page.
CHAPTER 1st,—Of the Vowels and Consonants. - -		3
——— 2d,—Shewing the radical consonants with the vowels joined; and forming the first natural or simple syllables. - - - - - - - - -		8
——— 3d,—Of double and triple compound consonants in five *Classes*. - - - - - -		11
——— 4th,—Another order of letters whereby the Malabars make another form of double Consonants;		13
Numerical marks. - - - - - - - -		15

Lecture First.

Of the declension of substantives. - - - -	19

Lecture Second.

Of the gender and formation of the nouns, and of the adjective:	29

Lecture Third.

Of Pronouns. - - - - - - -	38

Lecture Fourth.

Of Verbs and their conjugation. - - - - -	46

Lecture Fifth.

Of the conjugation of Verbs. - - - -	49

Lecture Sixth.

Of Causal or effective verbs. - - - -	71

Lecture Seventh.

Of Verbs passive. - - - - - -	75

Lecture Eighth.

Of the Verb personal. - - - - -	76

Lecture Ninth.

Of imperfect and anomalous verbs. - - -	80

Lecture Tenth.

Of verbs of elegance. . . - - -	85

Lecture Eleventh.

Of the other parts of speech. - - - - -	88

Lecture Twelfth.

On the orthography.	123

Lecture Thirteenth.

Of the principal Seasons of the year, and of life; the signs of teh Zodiac, the month, days of the week, and Planets, -	127

Digitized by Google

Digitized by Google

ALPHABET.

CHAPTER I.

THE Malabar language, as well as the Samſcradam or Sanſcrit, has fifty one Letters; ſixteen of which are vowels, the other thirty five are conſonants. The vocal letters are written in the following manner.

Character or figure.	*Name,*	*Power or Sound.*
അ	a	a ſhort
ആ	aá	á long
ഇ	i	i ſhort
ഈ	ii	i long
ഉ	u	u ſhort
ഊ	uú	ú long
ഋ	iru	ru ſhort
ൠ	iruu	rú long
ഌ	ilu	lu ſhort
ൡ	iluu	lú long
എ	e	é Engliſh ai
ഐ	ei	ei Diphtong
ഒ	o	o Diſtinct
ഔ	ow	ow as in own
അം	am	a & m
അഃ	ah	ah final aſpirate

Theſe

These are the sixteen vowels, which may be called Initials, being only used by the Malabars under their present full shapes in the beginning of words, supplying their place with marks hereafter to be explained; and now in their alphabetical order are shewn the thirty five simple, or radical consonants following.

Figure,	*Name, and power*	*Figure,*	*Name, and power*
[illegible]	ka	[illegible]	dha
[illegible]	kha	[illegible]	na
[illegible]	ga	[illegible]	pa
[illegible]	ngha	[illegible]	ippa
[illegible]	nga	[illegible]	ba
[illegible]	cha	[illegible]	bha
[illegible]	ccha	[illegible]	ma
[illegible]	ja	[illegible]	ya
[illegible]	inja	[illegible]	ra
[illegible]	nya	[illegible]	la
[illegible]	da	[illegible]	va
[illegible]	ta	[illegible]	sha
[illegible]	da	[illegible]	isha
[illegible]	nda	[illegible]	sa
[illegible]	na	[illegible]	ha
[illegible]	ta	[illegible]	la
[illegible]	itta	[illegible]	ksha
[illegible]	da		

Malabar consonants, as well simple as double, have the power of forming a syllable of themselves, thus [illegible] nalalda, good; [illegible] a hill; whence it appears that, to pronounce the short *a*, nothing is required to be added to the consonant.

The

Digitized by Google

The long *a* is expreſſed by adding to the conſonant this figure ാ, which is called ദീർഘം dirgham; thus from പ, made പാ pa, comes പാവി *pavi* a ſinner; and from മ, comes മാ má or മാതാവ *madava*, ſignifying the mother.

This mark ി which is called *valli* വള്ളി, drawn over a conſonant, ſupplies the ſound of the ſhort *i*, whence from ല *la*, rendered into ലി *li*, you have ലിംഗം lingam, ſex; or with the antecedent name of the Heathen God ശിവലിംഗം *ſhiva lingam*, from ബ *ba* changed into ബി bi, is made ബിംബം *bimbam* an Idol, Image, or ſtatue, and it is only neceſſary to make the ſame curved ſtroke with a circle in the forepart, thus to ീ, expreſs the long vowel ഈ *i*, as from മ, changed into മീ, with the addition of ൻ *n*, is written the monoſyllable മീൻ *min*, fiſh.

In writing however the ſhort *u*, and long vowel *u* there are various modes which may be reduced to the following rules.

To the conſonants ക *k*, and ര *r*, are added theſe marks ു and ൂ, thus from ക made കു ku, and കൂ *ku*, comes കുംഭം *kumbham* aquarius, and കൂൻ *kun* a hump; from ര made രു *ru* comes രുദ്രൻ *Rudren* a name for Viſhnu, and from രൂ *ru* long comes രൂപം *rubam*, an Image, or picture. It may be as well however to draw the ſign of the *u* long from the left to the right, thus ൂ added to ര, as in അരുളിച്ചെയ്തു aruli *Cheyadu*, the Raja ordered.

The

The *u* ſhort and *u* long, are expreſſed at the end of ഗ ച ജ ട ഭ ഷ ഹ by adding to theſe conſonants the marks ു and ൂ reſpectively; inſtance ഗ *ga* made ഗു *gu*, and ഗൂ *gú*,

ച	icha	ചു	ichu	ചൂ	ichú
ജ	ja	ജു	ju	ജൂ	jú
ട	ta	ടു	tu	ടൂ	tú
ഭ	bha	ഭു	bhu	ഭൂ	bhú
ഷ	ſha	ഷു	ſhu	ഷൂ	ſhú
ഹ	ha	ഹു	hu	ഹൂ	hú

The letters ണ *na*, and ന *na*, and their compounds, ണ്ണ and ന്ന *nna* take the figures of ſhort and long *u* in this way ണു *nu*, ണൂ nu, നു *nu*, നൂ *nú*.

ണ്ണു ണ്ണൂ ന്നു ന്നൂ

Theſe two marks for ſhort and long *u* viz. ു ൂ are joined to the bottom of the remaining conſonants;

Thus ല *la* makes ലു *lu*, ലൂ *lú* ച *cha* ചു *chu* ചൂ *chú* പ *pa* പൂ *pú* പു *pu* and ſo on the reſt, as may be ſeen under the next head of conſonants compound, or joined with vowels.

Theſe figures ൃ and ൄ, drawn down from the right, with a gentle curvature returning from the left, expreſs the vowels ഋ and ൠ *iru*, and *iru* ſhort, and long, as from സ *sa*, comes സൃ *ſiru* സൄ *ſirú*.

മ	ma	മൃ	miru,	മൄ	mirú
ക	ka	കൃ	kiru,	കൄ	kirú

ſum.

Sometimes, however, the letter ക *ka* expreſſes the *ru* ſhort; in this manner, കൃ *kru*, whence കൃപ *kruva*, mercy; കൃമി *krumi* a worm; കൃഷ്ണ *kruſhna* an Incarnate of Viſhnu. Let it be obſerved that the ſound of the *i* is ſcarcely in ſpeech before this character which is generally pronounced *ra* ſhort. The vowels ഌ *ilu*, and ൡ ilu follow the conſonant entire as ചഌ, *chilu* ചൡ chilu; But ſeldom occur in Malabar writings.

They expreſs the vowel എ e by this mark െ, which is called പുള്ളി *pulli*, and is always, placed before the conſonant thus from ക *ka* is, കെ ke, as കെഴക്ക *keryaka* Eaſt, മ *ma* മെ me, and മെഘം *megam* a cloud, and this mark or *pulli* is doubled before a conſonant in place of the diphthong ഐ, thus ൈ placed before മ *ma* makes മൈ *mei* the body. ക *ka* കൈ *kei* or *kai* the hand.

They ſignify ഒ *o* by putting the conſonant between theſe two figures െ and ാ, thus from മ *ma*, comes മൊ *mo*, മൊല്ല *molla* the boſoms, and മൊല *mola* a bamboo, and മൊളക *molaga*, pepper.

They figure the Diphthong ഔ *ow* by theſe two marks െ and ൗ placing the conſonant between them, ſo പ *pa*, becomes പൌ pow, പൌരുഷം *powruſham* pride, Pompoſity. The ſingle addition of ൗ however, not unfrequently expreſſes the Diphthong added to a conſonant thus സ *sa*, സൗ *sow*, സൌഖ്യം *ſawkhyam* happineſs, comfort.

അമ or അം *am* is added to conſonants entire as രം ram ഠം odam.

The aſpirate vow അഃ is expreſſed by placing the two circles, which are called വിസർഗ്ഗം *viſarggam*, at the end of whatever conſonant.

CHAPTER II.

CHAPTER II.

Shewing the radical consonants with the vowels joined, and forming the first natural, or simple syllables

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കൄ കൢ കൣ കെ കൈ കൊ കൌ കം കഃ

ka, kā, ki, kī, ku, kū, kru, krū, kilu, kilū, ka, kei, ko, kow, kam, ka.

ഖ ഖാ ഖി ഖീ ഖു ഖൂ ഖൃ ഖൄ ഖൢ ഖൣ ഖെ ഖൈ ഖൊ ഖൌ ഖം ഖഃ

ഗ ഗാ ഗി ഗീ ഗു ഗൂ ഗൃ ഗൄ ഗൢ ഗൣ ഗെ ഗൈ ഗൊ ഗൌ ഗം ഗഃ

ഘ ഘാ ഘി ഘീ ഘു ഘൂ ഘൃ ഘൄ ഘൢ ഘൣ ഘെ ഘൈ ഘൊ ഘൌ ഘം ഘഃ

ങ ങാ ങി ങീ ങു ങൂ ങൃ ങൄ ങൢ ങൣ ങെ ങൈ ങൊ ങൌ ങം ങഃ

ച ചാ ചി ചീ ചു ചൂ ചൃ ചൄ ചൢ ചൣ ചെ ചൈ ചൊ ചൌ ചം ചഃ

ഛ ഛാ ഛി ഛീ ഛു ഛൂ ഛൃ ഛൄ ഛൢ ഛൣ ഛെ ഛൈ ഛൊ ഛൌ ഛം ഛഃ

ജ ജാ ജി ജീ ജു ജൂ ജൃ ജൄ ജൢ ജൣ ജെ ജൈ ജൊ ജൌ ജം ജഃ

ഝ ഝാ ഝി ഝീ ഝു ഝൂ ഝൃ ഝൄ ഝൢ ഝൣ ഝെ ഝൈ ഝൊ ഝൌ ഝം ഝഃ

ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ ഞൢ ഞൣ ഞെ ഞൈ ഞൊ ഞൌ ഞം ഞഃ

ട ടാ ടി ടീ ടു ടൂ ടൃ ടൄ ടൢ ടൣ ടെ ടൈ ടൊ ടൌ ടം ടഃ

ഠ ഠാ ഠി ഠീ ഠു ഠൂ ഠൃ ഠൄ ഠൢ ഠൣ ഠെ ഠൈ ഠൊ ഠൌ ഠം ഠഃ
ഝ ഝാ ഝി ഝീ ഝു ഝൂ ഝൃ ഝൄ ഝൢ ഝൣ ഝെ ഝൈ ഝൊ ഝൌ ഝം ഝഃ
ഢ ഢാ ഢി ഢീ ഢു ഢൂ ഢൃ ഢൄ ഢൢ ഢൣ ഢെ ഢൈ ഢൊ ഢൌ ഢം ഢഃ
ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ ഞൢ ഞൣ ഞെ ഞൈ ഞൊ ഞൌ ഞം ഞഃ
ഭ ഭാ ഭി ഭീ ഭു ഭൂ ഭൃ ഭൄ ഭൢ ഭൣ ഭെ ഭൈ ഭൊ ഭൌ ഭം ഭഃ
ഥ ഥാ ഥി ഥീ ഥു ഥൂ ഥൃ ഥൄ ഥൢ ഥൣ ഥെ ഥൈ ഥൊ ഥൌ ഥം ഥഃ
ദ ദാ ദി ദീ ദു ദൂ ദൃ ദൄ ദൢ ദൣ ദെ ദൈ ദൊ ദൌ ദം ദഃ
യ യാ യി യീ യു യൂ യൃ യൄ യൢ യൣ യെ യൈ യൊ യൌ യം യഃ
ഗ ഗാ ഗി ഗീ ഗു ഗൂ ഗൃ ഗൄ ഗൢ ഗൣ ഗെ ഗൈ ഗൊ ഗൌ ഗം ഗഃ
വ വാ വി വീ വു വൂ വൃ വൄ വൢ വൣ വെ വൈ വൊ വൌ വം വഃ
ഛ ഛാ ഛി ഛീ ഛു ഛൂ ഛൃ ഛൄ ഛൢ ഛൣ ഛെ ഛൈ ഛൊ ഛൌ ഛം ഛഃ
ബ ബാ ബി ബീ ബു ബൂ ബൃ ബൄ ബൢ ബൣ ബെ ബൈ ബൊ ബൌ ബം ബഃ
ഡ ഡാ ഡി ഡീ ഡു ഡൂ ഡൃ ഡൄ ഡൢ ഡൣ ഡെ ഡൈ ഡൊ ഡൌ ഡം ഡഃ
ഘ ഘാ ഘി ഘീ ഘു ഘൂ ഘൃ ഘൄ ഘൢ ഘൣ ഘെ ഘൈ ഘൊ ഘൌ ഘം ഘഃ
ഴ ഴാ ഴി ഴീ ഴു ഴൂ ഴൃ ഴൄ ഴൢ ഴൣ ഴെ ഴൈ ഴൊ ഴൌ ഴം ഴഃ
ഖ ഖാ ഖി ഖീ ഖു ഖൂ ഖൃ ഖൄ ഖൢ ഖൣ ഖെ ഖൈ ഖൊ ഖൌ ഖം ഖഃ

ല

ല ലാ ലി ലീ ലു ലൂ ലൃ ലൄ ലൢ ലൣ ലെ ലൈ ലൊ ലൌ ലം ലഃ
വ വാ വി വീ വു വൂ വൃ വൄ വൢ വൣ വെ വൈ വൊ വൌ വം വഃ
ശ ശാ ശി ശീ ശു ശൂ ശൃ ശൄ ശൢ ശൣ ശെ ശൈ ശൊ ശൌ ശം ശഃ
ഷ ഷാ ഷി ഷീ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ ഷൢ ഷൣ ഷെ ഷൈ ഷൊ ഷൌ ഷം ഷഃ
സ സാ സി സീ സു സൂ സൃ സൄ സൢ സൣ സെ സൈ സൊ സൌ സം സഃ
ഹ ഹാ ഹി ഹീ ഹു ഹൂ ഹൃ ഹൄ ഹൢ ഹൣ ഹെ ഹൈ ഹൊ ഹൌ ഹം ഹഃ
ള ളാ ളി ളീ ളു ളൂ ളൃ ളൄ ളൢ ളൣ ളെ ളൈ ളൊ ളൌ ളം ളഃ
ക്ഷ ക്ഷാ ക്ഷി ക്ഷീ ക്ഷു ക്ഷൂ ക്ഷൃ ക്ഷൄ ക്ഷൢ ക്ഷൣ ക്ഷെ ക്ഷൈ ക്ഷൊ ക്ഷൌ ക്ഷം ക്ഷഃ

CHAPTER III.

CHAPTER III.

Of double and triple compound Consonants.

After thus demonstrating the radical letters, and plain syllables the Malabars teach the further characters composed of two, or three consonants, which they term പൂൎണ്ണാക്ഷരം *Purnaksharam*, and as they exhibit them in five classes they are so divided here.

CLASS FIRST.

Contains the consonants to which is coupled this figure ്യ brought from the tail of the letter, and under it to the left, and carried back beyond its right whence it commenced; the pronounciation resembles the *iota* of the Greeks, but the English consonantal *y* sounds it very well, making a light inspiration on, and gently expressing the preceding letter.

ഖ്യ ഗ്യ ഘ്യ ങ്യ ച്യ ഛ്യ ജ്യ ഝ്യ ഞ്യ ട്യ ഠ്യ
ഡ്യ ഢ്യ ണ്യ ത്യ ഥ്യ ദ്യ ധ്യ ന്യ പ്യ ഫ്യ ബ്യ
ഭ്യ മ്യ യ്യ ര്യ ല്യ വ്യ ശ്യ ഷ്യ സ്യ ഹ്യ ള്യ
ഴ്യ ക്യ. i. e. *kya*, and so forth.

This form of compounds seldom occurs in the beginning of words, but in the middle, or end, E. G. സത്യം *satyam*, കല്യാണം *kalyanam*, മൃത്യം *murtyam*, Truth, marriage, Death.

To these letters may be added the figures which distinguish the vowels, in this manner ക്യാ kya, ക്യോ kyo, ക്യെ kye, &c.

CLASS

CLASS SECOND.

In this clafs are enumerated the confonants to which *ra* is added, and which is done by this figure ్ర drawn from the right to the left of the confonant, which is then deprived of the vocal found that it bears in its radical, or fimple fhape, thus క *ka* is rendered క్ర *kra*, and fo on, as under.

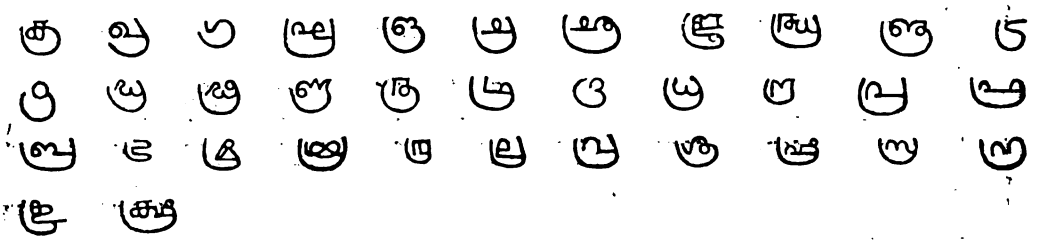

All thefe may have the figures denoting the vowels tied to them, as in క్రియ *kriya* facrifice, క్రూరిన్ *krurin* a cruel-man.

CLASS THIRD

Embraces thofe confonants to which this letter, ల *la*, is fubjoined, as క్ల *kla* &c.

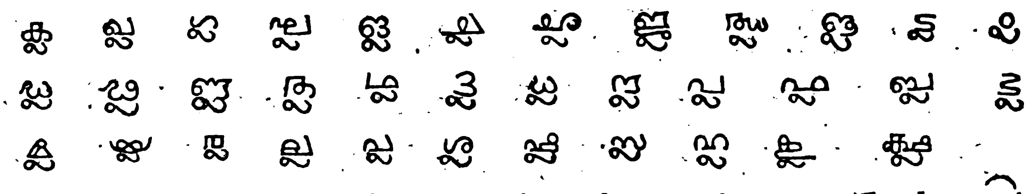

Thefe letters are alfo united with vowels, as ప్లా *pla*, ప్లి *pli*, ప్లు *plu*.

CLASS FOURTH.

This exhibits thofe confonants which carry on their back the figure ్వ, being a contraction of the letter వ *va* and to be

be brought out as we pronounce *wa*, the first syllable in water, so ക്വ *kwa* &c.

ക്വ ഖ്വ ഗ്വ ഘ്വ ങ്വ ച്വ ഛ്വ ജ്വ ഝ്വ ഞ്വ
ട്വ ഠ്വ ഡ്വ ഢ്വ ണ്വ ത്വ ഥ്വ ദ്വ ധ്വ ന്വ
പ്വ ഫ്വ ബ്വ ഭ്വ മ്വ യ്വ ര്വ ല്വ ശ്വ ഷ്വ
സ്വ ഹ്വ ള്വ ക്ഷ്വ

CLASS FIFTH.

The last class of Compound consonants is marked by this slight stroke, which has the sound of *r* before the consonant, over which it is affixed, as in തർക്കം *tarkam*, Disputa tion.

ർക ർഖ ർഗ ർഘ ർങ ർച ർഛ ർജ ർഝ ർഞ ർട ർഠ ർഡ
ർഢ ർണ ർത ർഥ ർദ ർധ ർന ർപ ർഫ ർബ ർഭ ർമ ർയ
ർല ർവ ർശ ർഷ ർസ ർഹ ർള ർഴ ർക്ഷ

To these may be joined; or added all the figures of the vowels that are necessary in speech.

CHAPTER IV.

Here follow the fifth order of letters where the Malabars make another form of double consonants, and, in this table, these are exhibited with the five short natural vowels *a e i o u*, in their native order.

	a	*i*	*u*	*e*	*o*
kka	ക്ക	ക്കി	ക്കു	ക്കെ	ക്കൊ
nka	ങ്ക	ങ്കി	ങ്കു	ങ്കെ	ങ്കൊ
nga	ങ്ങ	ങ്ങി	ങ്ങു	ങ്ങെ	ങ്ങൊ

ccha

Digitized by Google

ccha	ച്ച	ച്ചി	ച്ചു	ച്ചെ	ച്ചൌ
njja	ഞ്ജ	ഞ്ജി	ഞ്ജു	ഞ്ജെ	ഞ്ജൌ
nnya	ഞ്ഞ	ഞ്ഞി	ഞ്ഞു	ഞ്ഞെ	ഞ്ഞൌ
tta	ട്ട	ട്ടി	ട്ടു	ട്ടെ	ട്ടൌ
nda	ണ്ട	ണ്ടി	ണ്ടു	ണ്ടെ	ണ്ടൌ
nna	ണ്ണ	ണ്ണി	ണ്ണു	ണ്ണെ	ണ്ണൌ
tta	ത്ത	ത്തി	ത്തു	ത്തെ	ത്തൌ
nta	ന്ത	ന്തി	ന്തു	ന്തെ	ന്തൌ
nna	ന്ന	ന്നി	ന്നു	ന്നെ	ന്നൌ
ppa	പ്പ	പ്പി	പ്പു	പ്പെ	പ്പൌ
mpa	മ്പ	മ്പി	മ്പു	മ്പെ	മ്പൌ
mma	മ്മ	മ്മി	മ്മു	മ്മെ	മ്മൌ
iya	യ്യ	യ്യി	യ്യു	യ്യെ	യ്യൌ
tta	റ്റ	റ്റി	റ്റു	റ്റെ	റ്റൌ
nta	ന്റ	ന്റി	ന്റു	ന്റെ	ന്റൌ
lla	ല്ല	ല്ലി	ല്ലു	ല്ലെ	ല്ലൌ
uva	വ്വ	വ്വി	വ്വു	വ്വെ	വ്വൌ
ssha	ശ്ശ	ശ്ശി	ശ്ശു	ശ്ശെ	ശ്ശൌ
shta	ഷ്ട	ഷ്ടി	ഷ്ടു	ഷ്ടെ	ഷ്ടൌ
ssa	സ്സ	സ്സി	സ്സു	സ്സെ	സ്സൌ
hha	ഹ്ന	ഹ്നി	ഹ്നു	ഹ്നെ	ഹ്നൌ
lla	ള്ള	ള്ളി	ള്ളു	ള്ളെ	ള്ളൌ
kshma	ക്ഷ്മ	ക്ഷ്മി	ക്ഷ്മു	ക്ഷ്മെ	ക്ഷ്മൌ

For the pronounciation of the above examples; see the orthography at the end of the Grammar, as well as for the following

lowing five finals.

ൺ   ൻ   ർ   ൽ   ൾ

Which can only be attained with experience in converſation, as may be ſaid, of the letters ര്യ *rya* (the *y* ſcarcely ſounded), and റ *ra*, which are much in uſe, tho' left out of the Malabar alphabet.

With a knowledge of the preceding examples, the various other connections may be readily underſtood, and this ſcience is called by the teachers അക്ഷരക്കെട്ട *akſharaketta*, or compling, and tying of letters as ക്തി *kti* ഗ്നി *gni*, ക്ഷ്മി *kſhmi* in ശക്തി *ſhakti*, അഗ്നി *agni*, and ലക്ഷ്മി *Lakſhmi* ſignifying Strength, Fire and *Lakſhmi* the Goddeſs of corn which will ſerve for example, and സ്ത്രീ *ſtri* a woman to which may be added ſome hnndreds, yea thounſands more.

TABLE OF NUMERAL MARKS.

Figure,	*Name*	*Pronounce,*	*N.*
൧	ഒന്ന	Onna	1
൨	രണ്ട	Randa	2
൩	മൂന്ന	Muna	3
൪	നാല	Nala	4
൫	അഞ്ച	Anja	5
൬	ആറ	Ara	6
൭	ഏഴ	Era	7
൮	എട്ട	Eta	8

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
൯	ഒമ്പത	Onbada	9
൰	പത്ത	Patta	10
൰൧	പതിനൊന്ന	Padinonna	11
൰൨	പന്ത്രണ്ട	Pandaranda	12
൰൩	പതിമൂന്ന	Padimuna	13
൰൪	പതിനാല	padinala	14
൰൫	പതിനഞ്ച	Padinanja	15
൰൬	പതിനാറ	Padinara	16
൰൭	പതിനേഴ	Padinera	17
൰൮	പതിനെട്ട	Padineta	18
൰൯	പത്തൊമ്പത	Patt,onbada	16
൨൰	ഇരുപത	Irivada	20
൨൰൧	ഇരുപത്തൊന്ന	Irivattonna	21
൨൰൨	ഇരുപത്തരണ്ട	Irivattaranda	22
൨൰൩	ഇരുപത്തമൂന്ന	Irivattamuna	23
൨൰൪	ഇരുപത്തനാല	Irivattanala	24
൨൰൫	ഇരുപത്തഞ്ച	Jrivattanja	25
൨൰൬	ഇരുപത്താറ	Irivattara	26
൨൰൭	ഇരുപത്തേഴ	Irivattera	27
൨൰൮	ഇരുപത്തെട്ട	Irivatteta	28
൨൰൯	ഇരുപത്തൊമ്പത	Irivattonbada	29
൩൰	മുപ്പത	Muppada	30
൪൰	നാല്പത	Nalpada	40
൫൰	അമ്പത	Anbada	50

൫൰

Digitized by Google

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
௬௰	அறுபது	Aravadr	60
௭௰	எழுபது	Eluʌvda	70
௮௰	எண்பது	Enbada	80
௯௰	தொண்ணூறு	Tonnura	90
௱	நூறு	Nura	100
௱௰	நூற்றொருபது	Nutoruvada	110
௨௱	இருநூறு	Irunura	209
௩௱	முநூறு	Munura	300
௪௱	நானூறு	Nanura	400
௫௱	ஐஞ்நூறு	Anyura	500
௬௱	அறுநூறு	Aranura	600
௭௱	எழுநூறு	Elanura	700
௮௱	எண்ணூறு	Eunura	800
௯௱	தொள்ளுயிரம்	Tolluiram	900
௲	ஆயிரம்	Airam	1000
௧௲	ஒராயிரம்	Orairam	1000
௰௲	பதினாயிரம்	Padinairam	10,000
௨௰௲	இருவதினாயிரம்	Irivadinairam	20,000
௱௲	நூறாயிரம்	Nuraıram	100,000
௰௱௲	பத்தநூறாயிரம்	PattaNurairam	1000,000
௨௰௱௲	இருவதநூறாயிரம்	IrivadaNurairam	2000,000
௱௱௲	நூறுநூறாயிரம்	NuraNurairam	10,000,000
௧௱௲	லக்ஷம்	Lakſhum, a Lack	100,000
௰௱௲	பத்தலக்ஷம்	Pattalakſhum, 10lacks	10,00,000

நூல

നൂറുലക്ഷത്തിനൊരുകോടി *Nura Lakſhatiua ora kody*, For a hundred Lacks there is a kody or, - - 10,000,000

To make the ordinal numbers it is only neceſſary to add ാം *am*, for the maſculine, and feminine (or when adjectively placed before Subſtantives to the conſonants terminating with a vocal ſound) and ാമത for the neuter, or in an adverbial ſenſe, as more fully explained in the 4 th ſection of Lecture 2. d, thus, maſc. ഒന്നാം *onam*, Feme. ഒന്നാം ഒന്നാമത *onnamata* the firſt, but when the numeral terminates in ം *m*, as in ആയിരം *airum* a thouſand, the final ം *m* is changed into ററ *tt* and ാം *am* added; thus ആയിര ററാം, ാമത *airattam*, *amatta* the thouſandth.

LECTURE

LECTURE FIRST,

OF THE DECLENSION OF SUBSTANTIVES.

All nouns ſubſtantive in the Malabar language may be referred to two forms of declenſion; to the firſt of which belong all nouns ending in *a* ſhort, or in ൽ, or ർ, in ൻ, in ൾ, or in ൺ; that is, in al, el, il, ol, ul; or an, en, in, on, un, or in ar, er, ir, &c.

To the ſecond belong all nouns in *a* long, or in *i*.

Nouns of the first declension in *a* short, (that is in any letter which I call a vocal consonant) form the genitive by changing *a* into *i* and adding thereto ന്റെ; the dative by adding ന; the accusative നെ and the vocative by changing *a* into *e*; the firſt ablative (of which this language has four) by adding ൽ to the termination of the nominative already changed in the oblique caſe into *i*; this ablative ſignifies *in*; to make the ſecond നോട is added, which anſwers to our ſign of the ablative *with*; the third ends in നാൽ having the power of, by, or through the means of; the laſt ablative is formed by adding the particle നിന്ന to the firſt, thus ഇൽനിന്ന and means, from or out of.—ex. gr.

Singular,		*Plural.*	
Nom.	വില്ല a bow.	Nom.	വില്ലുകൾ
Gen.	വില്ലിന്റെ	Gen.	വില്ലുകളുടെ
Dat.	വില്ലിന	Dat.	വില്ലുകൾക്ക

Acc.

Singular,		*Plural.*	
Acc.	വില്ലിനെ	Acc.	വില്ലുകളെ
Voc.	വില്ലെ	Voc.	the ſame
1ſt abl.	വില്ലാൽ	1ſt abl.	വില്ലുകളിൽനിന്നു
2d.	വില്ലിനോട	2d.	വില്ലുകളോട
3d.	വില്ലിനാൽ	3d.	വില്ലുകളാൽ
4th.	വില്ലിൽനിന്നു	4th.	വില്ലുകളിൽനിന്നു

The caſes of the plural number are formed by changing the final *a* of the ſingular, into *u* ſhort; and adding കൾ as the above example ſheweth.

Such is always the form of the plural in words ſignifying irrational objects; but the names of reaſonable beings reject the *a*, or final letter, adding inſtead thereof the termination കൾ in the nominative plural, or കന്മാർ. Ex. gr. കർത്താവ a Lord makes കർത്താക്കൾ or കർത്താക്കന്മാർ; Gen. കർത്താക്കളുടെ. കർത്താക്കന്മാരുടെ. In the ſame manner are declined the following words രാജാവ a King, പിതാവ a Father, മാതാവ Mother, ഭ്രാതാവ a Brother; and ſome other words derived from the Sanſcrit.

To the ſame form of declenſion are referred all nouns ending in ട or റ, with this partial difference that, in the oblique caſe, they double this letter in the ſingular into ട്ട or റ്റ except in the vocative. For instance വീട a houſe, makes in the genitive വീട്ടിന്റെ, and not വീടിന്റെ. ആറ a River is not written ആറിന്റെ in the genitive, but ആറ്റിന്റെ;

the

the face മുഖം gen. മുഖത്തിന്റെ; പയറ a Bean; കയറ rope, ആട a sheep, and others in the same manner which make the vocative like പിള്ളെ, except വീട, which makes വീടെ and ആറെ. In the plural these nouns are declined precisely like പിള്ളകൾ as before cited, thus വീടുകൾ houses; Gen. വീടുകളുടെ; ആറുകൾ Rivers &c.

We proceed to nouns ending in al, el, il, ol, ul. These all change the final ൽ or ൾ into ലി or ളി respectively, and are then declined as in the former Examples പിള്ള &c. Thus ആൾ a person, in the gen. ആളിന്റെ; കാൽ the Foot gen; കാലിന്റെ. വിരൽ the Finger, വിരലിന്റെ. എച്ചിൽ the refuse of a meal, എച്ചിലിന്റെ. താക്കോൽ key, താക്കോലിന്റെ. പൊരുൾ Exposition, പൊരുളിന്റെ.

In the plural ൽ is changed into ല് and ൾ into ളു, and the cases are formed as in പിള്ളകൾ; thus ആളുകൾ persons, ആളുകളുടെ; കാല്കൾ feet, gen. കാല്കളുടെ.

The following are exceptions from the general rule പൈതൽ a boy, ആൺ a male, പെൺ a female, കിടാവ a young man, പുണ്യം sanctity, ഭാഗ്യം blessedness, ഗ്രഹം a planet, നക്ഷത്രം a star, മേഘം a cloud, and others which do not make പൈതല്കൾ but പൈതങ്ങൾ, and in like manner the rest.

But the two following nouns മകൾ a Daughter, and മരുമകൾ a Niece are declined in the singular number like പിള്ളകൾ; thus മകൾ gen മകളുടെ; dat മകൾക്ക; മരുമകൾ a

a Niece, gen മരുമക്കളുടെ; dat മരുമക്കൾക്കു; in the plural they end in കൾ, as കൎത്താക്കൾ and other nouns ending in wa വ or va.

We come now to nouns ending in ൻ which belong to the first declension, but since they differ from each other, according to the preceding vowel, whether an, en, in, on, un, be the termination, they require to be separately considered.

Nouns then ending with *an* are declined in the singular like വാൾ; with this difference that they retain the final *an*, and add thereto ടെ in this manner ടെൻറ; thus തമ്പുരാൻ a God or King, does not make the genitive തമ്പുരാനുടെൻറ, but തമ്പുരാടെൻറ; in the dative ൻ is changed into ന as തമ്പുരാന; in the acc. and voc. into നെ making തമ്പുരാനെ; in the ablatives ൻ is changed into നാൽ. നെക്കൊണ്ടു. നോടു and നിൽനിന്നു, thus തമ്പുരാനാൽ. തമ്പുരാനെക്കൊണ്ടു. തമ്പുരാനോടു. തമ്പുരാനിൽനിന്നു. and others in the same manner.

But the plural of these nouns is commonly made by adding to the final letter the particle മാർ, and is varied as in പുത്രന്മാർ sons, in a subsequent example, gen, പുത്രന്മാരുടെ; thus from ചെകുത്താൻ a demon, comes in the gen. ചെകുത്താന്മാരുടെ; dat. ചെകുത്താന്മാൎക്കു, from തട്ടാൻ a Goldsmith is formed തട്ടാന്മാരുടെ.

Sometimes however, tho' not frequently, these nouns change

Digitized by Google

change ൻ into ർ in the plural, thus ശിഷ്യൻ a tean, makes ശിഷ്യർ. ശിഷ്യരോട. ശിഷ്യരാൽ and ſo on like പുത്രൻ; but obſerve കന്യാവൻ is the only word of this termination which makes in the plural, either കന്യാവുകൾ, or കന്യാവുകന്മാർ, like what has been before obſerved of ആളുകൾ, കടാക്കൾ.

Nouns ending in *en* are declined like the former example കന്യാവൻ, that is by adding in the genitive ന്റെ in the dative ന്ന &c. thus പുത്രൻ a ſon, gen. പുത്രന്റെ dat. പുത്രന്ന, acc. പുത്രനെ, voc. പുത്രാ, 1ſt abt. പുത്രനാൽ, 2d, പുത്രനോട, 3d, പുത്രന്നാൽ, 4th, പുത്രനിൽനിന്ന, thus are all nouns ending in *en* declined in the ſingular.

Obſerve that theſe nouns uſually form the voc. by changing ൻ into *a* long ാ as പുത്രാ, o ſon, ശ്രേഷ്ഠൻ a lord or chief ശ്രേഷ്ഠാ, ജനകൻ a father, ജനകാ o father.

Except മകൻ a ſon, and മരുമകൻ a nephew, which make the vocative മകനെ and മരുമകനെ; other exceptions are തേൻ honey, and ſome other names of irrational things, which change ൻ into ന, and are declined like വിളി thus തേനിന്റെ of honey, dat. തേനിന്ന. പേൻ a louſe makes പേനിന്റെ, dat. പേനിന്ന &c. They have however no plural; which is indeed the caſe with almoſt all irrationals, in which the ſingular is uſed for the plural.

Nouns of this termination form the plural by adding മാർ to

to the final ൻ, or by changing this latter into ർ, as was above noticed in speaking of nouns in *an*, thus പുത്രൻ or പുത്രന്മാർ sons, പുത്രരുടെ or പുത്രന്മാരുടെ of sons, പുത്രർക്കു or പുത്രന്മാർക്കു to sons, പുത്രരെ or പുത്രന്മാരെ in the acc. and voc. പുത്രരാൽ or പുത്രന്മാരാൽ, പുത്രരോടു or പുത്രന്മാരോടു. പുത്രരിൽ or പുത്രന്മാരിൽ. പുത്രരിൽനിന്നു or പുത്രന്മാരിൽനിന്നു in the ablatives respectively.

There are however some nouns which I should rather have മാർ than ർ, as from ബന്ധുവൻ, a kinsman, it is not proper to say in the plural ബന്ധുവർ, but ബന്ധുവന്മാർ, ഏട്ടൻ, ഏട്ടന്മാർ senior brothers, but these refinements can only be learnt from practice.

The following are exceptions from the general Rule; കിടാവൻ a boy, which makes കിടാങ്ങൾ and is declined, like ആശാരിമാങ്ങൾ hereafter to be cited, മകൻ a son, and മരുമകൻ a Nephew, make the plural മക്കൾ, and മരുമക്കൾ and are declined like വസ്തുക്കൾ, and other nouns in *u* which will be hereafter explained.

Nouns ending in ീൻ change the final ൻ into നി and are declined like വില്ല്; thus മീൻ fish makes മീനിന്റെ. തീൻ food തീനിന്റെ.

Nouns in *on* are declined like those in *an*, by making the genitive to end in ന്റെ, and changing the dative into ന്നു, as

മന

മഹറൊൻ Excommunication, മഹറൊനൊന്റെ. സലൊമൊൻ Salomon സലൊമൊനൊന്റെ &c.

Nouns ending in *un* are declined like വിളി changing ൻ into ന; for example കൂൻ a humpback കൂനിന്റെ. തൂൺ a Pillar തൂണിന്റെ.

Except നാത്തൂൻ a female relation which makes നാത്തൂനൊന്റെ, and in the plural നാത്തൂന്മാർ.

But nouns in ർ or ഴ change the final ർ into റി, and ഴ or ഴ into ഴി, and are declined precisely as വിളി; as വെർ a root വെറിന്റെ. കീഴ, inferior, below, കീഴിന്റെ. പുകഴ്ച Praise പുകഴ്ചയിന്റെ or more commonly പുകഴ്ചയുടെ.

It remains to speak of nouns ending in *u*, and in *o*; the first are declined with this slight variation like വിളി namely, they add വി after the final *u* in the oblique case, except in the vocative in which വെ is added as വസ്തു a thing, വസ്തുവിന്റെ. വസ്തുവിന, വസ്തുവിനെ, voc. വസ്തുവെ, abl. വസ്തുവിൽ, വസ്തുവിനൊട, വസ്തുവിനാൽ, വസ്തുവിൽനിന്ന; In the same manner ബന്ധു a friend, ബന്ധുവിന്റെ, ശത്രു an Enemy, ശത്രുവിന്റെ, ജന്തു a beast, ജന്തുവിന്റെ, പ്രഭു a Prince, പ്രഭുവിന്റെ, ഹെതു a cause, ഹെതുവിന്റെ, these are also declined in the plural like വിളികൾ, only that they double ക into ക്ക thus പ്രഭുക്കൾ Princes, പ്രഭുക്കളുടെ; വസ്തുക്കൾ things, വസ്തുക്കളുടെ.

Nouns which end in ം *m* are declined in the singular like വിളി but change the final ം into ത്ത, or rather ത്തി, except in

in the vocative, in which the ſign ഏ is added as in വിളി as follows, ആകാശം, heaven, gen. ആകാശത്തിന്റെ, Dat. ആകാശത്തിനു, acc. ആകാശത്തിനെ or ആകാശത്തെ, voc. ആകാശമേ abl. ആകാശത്തിൽ, 2d ആകാശത്തിനോടു, 3d ആകാശത്താൽ, 4th ആകാശത്തിൽനിന്നു.

It may be remarked that theſe nouns may end in all their caſes in ത്ത thus, gen. ആകാശത്ത, Dat. ആകാശത്ത, acc. ആകാശത്ത, 1ſt abla. ആകാശത്ത, 2d ആകാശത്ത 3d ആകാശത്തോടു, 4th ആകാശത്തുനിന്നു.

Secondly obſerve that this ſort of nouns as well as ſome others of this declenſion, beſides the termination ഇന്റെ may end in ഇലെ, or ഇന്നുടെ, or in ഒടെ; Ex. gr. ആകാശം gen. ആകാശത്തിന്റെ, or ആകാശത്തിലെ, or ആകാശത്തിന്നുടെ, or ആകാശത്തൊടെ, the laſt is ſeldom uſed by the Malabars except in poetry; But in conformity with this rule it is a good expreſſion to ſay വീട്ടിലെ കാൎയ്യം houſe affairs, നാട്ടിലെ രാജാവ് the king of a country.

Thirdly that nouns ending in ം have alſo in the ſingular number another dative, by adding to the ablative in ഇൽ the particle ക്കു, as from ആകാശത്തിൽ in heaven, Dat. ആകാശത്തിലെക്കു to heaven; രാജ്യത്തിലെക്കു to the kingdom; This mode of ſpeech is little uſed in common diſcourſe; it is better to add the ſyllable ഏക്കു to the indeclinable noun in ത്ത, as ആകാശത്തേക്കു. രാജ്യത്തേക്കു.

Fourthly obſerve that theſe nouns in ം have alſo a different form

form of the ablative, by adding to the indeclinable noun the terminations following ഉങ്കൽ, or ിങ്കൽ; thus ആകാശത്തുങ്കൽ, or ആകാശത്തിങ്കൽ at, or in heaven, ഭൂമിങ്കൽ at, or on Earth; to this form of the ablative is sometimes added the particle നിന്നു, as ആകാശത്തിങ്കൽനിന്നു from heaven, രാജ്യത്തിങ്കൽനിന്നു from the kingdom. Sometimes indeed the ablative is formed by adding only ൽ to the indeclinable noun, thus ആകാശത്തൽ in heaven, കുപ്പായത്തൽ in a coat, മരത്തൽ in a tree. This mode may also be applied to nouns ending in *a* short, and even to some few others; thus കഴുത്ത the neck, may make കഴുത്തൽ, as കാൽ the foot, കാൽക്കൽ, or more usually കാക്കൽ വാതിൽ, a door വാതിക്കൽ.

Nouns of the second declension also in ി often follow this rule, as പള്ളി a church പള്ളിക്കൽ: അറ a bed chamber അറക്കൽ.

But we proceed to speak of nouns of the 2d declension: these end, as before observed, in ആ or in ി; the first generally drops the *a* or changes it into *e*, adding ടെ for the genitive, and ക്ക for the Dative. E. g. മല, a Hill, gen. മലെടെ, dat. മലെക്ക, acc. മലെ, or മലെയെ, voc. മലെ, abl. മലെയിൽ, 2d മലെയോട, 3d മലെയാൽ, 4th മലെയിൽനിന്നു; so also പട war, gen. പടെടെ. കഥ a story കഥെടെ; they may also end in യുടെ, so that it is indifferently said തലെടെ or തലെയുടെ of the head; and പടെയുടെ of war.

But

But the words ഉമ്മാ a matron, or lady (applied to mussulman women) അമ്മാ a mother (applied to Hindu women) and some others like these, or compounded of them, make in the genitive യുടെ; thus ഉമ്മാടെ, or ഉമ്മയുടെ; അമ്മയുടെ or അമ്മാടെ.

These nouns are declined in the plural like പിള്ളകൾ ; the long *a* of the singular is not written, or expressed, but lightly accented; thus it is written മലകൾ mountains, മലകളുടെ. പടകൾ. പടകളുടെ, where the ദീൎഘം or sign ാ, which gives the power of *a* long, is dropped.

Exceptions to this rule are ഉമ്മാ, & അമ്മാ, and some other nouns signifying rational beings which take മാർ in the plural, like those of the first declension which have been noticed; thus ഉമ്മമാർ and അമ്മമാർ

Nouns in ം it should have been observed, instead of കൾ, in the plural, have ങ്ങൾ, and are declined like പിള്ളകൾ, altering the termination to ങ്ങൾ.

It remains only to treat of nouns ending in ീ or ി; these add യുടെ in the genitive; without the additional *i*, in this manner യുടെ, but in the, dative they add to the final ീ the particle ക്ക, thus സ്ത്രീ a woman, genitive. സ്ത്രീയുടെ, dat സ്ത്രീക്ക, acc. സ്ത്രീടെ, or സ്ത്രീയെയെ, voc. സ്ത്രീയെ. abl. സ്ത്രീയാൽ, &c. പള്ളി the church; genitive. പള്ളിയുടെ; dat. പള്ളിക്ക. തീ fire, abl. തീയാൽ &c.

There are however different forms of the genitive by adding

ding, to the termination ി, only ടെ, as സ്ത്രീടെ of a woman, പക്ഷിടെ, or യുടെ, as സ്ത്രീയുടെ, പക്ഷിയുടെ, and from പുലി a tyger, is formed with equal propriety പുലിയുടെ. പുലിടെ, or പുലിയിടെ.

These nouns are declined in the plural like വള്ളികൾ, by adding to the final ി of the singular കൾ or കൾ. But if they be the names of rational creatures they may be declined with the particle മാർ, like ഉമ്മാമാർ; thus സഖി a friend makes സഖികൾ and സഖിമാർ; and ചെട്ടി a merchant, or trader ചെട്ടികൾ or ചെട്ടിമാർ.

But remember the particle മാർ is very rarely used, and indeed only in some sanscrit words. It is always better to say കൾ, thus പടയാളി a soldier, makes പടയാളികൾ, and not പടയാളിമാർ.

LECTURE SECOND,

Of the Gender, and formation of the nouns, and of the adjective.

SECTION 1st.

Of certain adjectives which require to be placed after the substantive.

As this sort of adjectives stand singly exceptions to a general rule, let us begin with them. They correspond with our expressions all, every, and are as follow; ഒക്ക or ഒക്കയും, and മുഴുവം or മുഴുവനം which serve for both masculine and

and feminine genders, and എല്ലാം for the neuter. They are declined in form following; nom. ഒക്ക gen. ഒക്കയുടെ, or ഒക്കെയുടെയും, dat. ഒക്കെക്ക, or ഒക്കെക്കും, acc. and voc. ഒക്ക, or ഒക്കയും abl. ഒക്കയിൽ or ഒക്കയിലും, 2d ഒക്കെയൊടു or ഒക്കെയൊടും, 3d ഒക്കെയാൽ or ഒക്കയാലും, 4th ഒക്കയിൽനിന്നു.

Obſerve that nouns placed before this word may be declined, or not; Ex. gr. മനുഷ്യർഒക്കയുടെയും of all men, നസ്രാണികൾഒക്കെക്കും to all Chriſtians, സ്ത്രീകളിൽഒക്കയിലും in all women. Nom. എല്ലാരും, or എല്ലാവരും, or എല്ലാവരെയും, all. Gen. എല്ലാരുടെയും, or എല്ലാവരുടെയും of all. Dat. എല്ലാർക്കും, or എല്ലാവർക്കും to all. Acc. and Voc. like the nom. Abl. എല്ലാരിലും, or എല്ലാവരിലും in all 2d എല്ലാരൊടും, or എല്ലാവരൊടും, 3d എല്ലാരാലും, or എല്ലാവരാലും, 4th എല്ലാരിലുംനിന്നു, or എല്ലാവരിലും നിന്നു from all.

The latter of theſe expreſſions is the beſt.

Theſe words ſerve only for the maſculine and feminine genders മനുഷ്യർഎല്ലാരും, or എല്ലാവരെയും all men, ശാസ്ത്രികൾഎല്ലാവർക്കും to all learned, സ്ത്രീകൾഎല്ലാവരുടെയും of all women.

Nouns placed before this adjective may be ſometimes tho' ſeldom declined, and not in all caſes, as intimated before.

In the ſame manner the two following words are placed after nouns ſubſtantive in the nominative only, or perhaps in

Digitized by Google

in any other viz. case എല്ലാവരും, and എല്ലാവരെല്ലാവരും all, മനുഷ്യരെല്ലാവരും all mankind.

But with neuter nouns the Malabarians use the following word എല്ലാം, which is thus declined, nom. എല്ലാം all. Gen. എല്ലാററിന്റെ, or എല്ലാററിന്റെതും, Dat. എല്ലാററിന്നു, or എല്ലാററിനും; accus. എല്ലാം, or എല്ലാററെ, or എല്ലാററിനെ, or എല്ലാററിനെയും; abl. എല്ലാററിൽ, or എല്ലാററിലും, എല്ലായിൽ, or എല്ലായിലും in all, 2d എല്ലാററോടു, or എല്ലാററിനോടു with all, 3d എല്ലാററാൽ or എല്ലാററിനാൽ by, or through all, 4th എല്ലാററിൽ, or എല്ലാററിലുംനിന്നു from all; നെല്ലെല്ലാം all the rice, പട്ടാളമെല്ലാം all the army, ജന്തുക്കളെല്ലാം all the animals, ഇതെല്ലാം all this.

SECTION 2d.

Of the Gender, and formation of the noun.

In the Malabar Language the names of God, angels, Demons, and men; are of the masculine Gender; so തമ്പുരാൻ, or ദൈവം God; മനുഷ്യൻ man; ദുൎഭൂതൻ, or പിശാശ a Demon, മാലാഖ, or ദേവദൂതൻ (the samscrit term) an angel.

Nouns relating to the female sex are feminine, as സ്ത്രീ a woman; കന്യാസ്ത്രീ a virgin; പെൺ a woman, and പെണ്ണു a female.

All other nouns whether the names of animals, or senseless things, are neuter; as ആകാശം heaven, സമുദ്രം the sea, ജന്തു an

an animal, കുരങ്ങ a monkey, തത്ത a Parrot; all these, according to their terminations, are reduced to two declensions already explained.

SECTION 3d.

Of adjectives, and their formation.

Adjectives in this language are indeclinable, and, with a few exceptions, are always placed before their substantives. Thus നല്ല good, വെളുത്ത white, കറുത്ത black, join with nouns substantive in this manner, നല്ലമനുഷ്യൻ a good man, നല്ലസ്ത്രീ a good woman, നല്ലമൃഗം a good animal.

Adjectives may be formed from nouns substantive by means of the participle of the verb ആകുന്നു I am, being placed between two nouns. This radical participle is ഉള്ള; the same is done with ആകുന്ന, and ആയ; thus from the nouns മാനം honor, and സ്ത്രീ a woman, comes മാനമുള്ളസ്ത്രീ an honorable woman, from പാപം a sin, and പ്രവൃത്തി a work, പാപം ആകുന്നപ്രവൃത്തി a sinful action, മഹത്വം ആയരഹസ്യം a glorious mystery, വിലയേറിയവസ്തു a precious thing.

But if you place between two nouns the radical participle of the negative verb ഇല്ല, which is ഇല്ലാത്ത, you will have a negative adjective, thus, മാനമില്ലാത്തസ്ത്രീ a woman without honor, അറിവില്ലാത്തആൾ an ignorant person, പേടി ഇല്ലാത്തമനുഷ്യൻ a dauntless man.

Observe first that adjectives become, or have the power of substantives

Digitized by Google

substantives when the pronoun അവൻ, അവൾ, അതു he, she, it, is joined to the radical participle, but the initial അ is dropped, or rather absorbed in the preceding letter, and only വൻ. വൾ. തു is pronounced. Thus നല്ലമനുഷ്യൻ, and നല്ലവൻ indifferently signify a good man, and നല്ലസ്ത്രീ and നല്ലവൾ have the same sense, so also have കീൎത്തിപ്പെട്ടസ്ത്രീ, and കീൎത്തിപ്പെട്ടവൾ. പെരിയ മനുഷ്യൻ and, പെരിയവൻ, and they are declined like the pronouns in which they terminate.

Secondly, adjectives are formed from the radical participles of any verbs whatever, as ചത്തപശു a dead cow, ഉണങ്ങിയനെല്ലു dried rice, കഴിഞ്ഞവേനൽ the past summer.

Thirdly, they are formed by adding to substantives the particle പെട്ട, which is the radical participle of the verb പെടുക, thus from കീൎത്തി fame, comes കീൎത്തിപ്പെട്ടവൻ, കീൎത്തിപ്പെട്ടവൾ, or കീൎത്തിപ്പെട്ടമനുഷ്യൻ, കീൎത്തിപ്പെട്ടസ്ത്രീ, an honorable, or celebrated man, or woman, and കീൎത്തിപ്പെട്ട നഗരം a famed city, ശ്രേഷ്ഠമനുഷ്യൻ an illustrious person. But this form of speech is not universal. Sometimes also in place of പ്പെട്ട they write അകപ്പെട്ട; thus, from നരകം Hell, comes നരകം അകപ്പെട്ടവൻ one devoted to Hell, from ആശ്രയം hope, is made ആശ്രയം അകപ്പെട്ടവൻ hoping, full of hope.

Fourthly, adjectives are made from nouns ending in ം, by leaving out this final letter, and adding another substantive, in

in this manner, of ധൎമ്മം, law, is formed ധൎമ്മമൎയ്യാദ legal custom, മരണം Death മരണഭയം the danger of death, മരണസമയം the approach of death. Sometimes, but not often, adjectives are similarly made of other nouns not ending in ം. പള്ളിക്കാൎയ്യം Church affairs, പള്ളിത്താക്കോൽ the Church key.

But if this sort of adjectives be formed from nouns in ട or റ, the first is changed into ട്ടു, and റ into റ്റു; as, from വീട a house വീട്ടുകാൎയ്യം house affairs. But this mode should be rarely used.

Let it be well remembered that some nouns also, nay even adverbs, are made adjectives in this way by adding to them the particle ത്തെ, as, ധൎമ്മം, the Law, becomes ധൎമ്മത്തെ മൎയ്യാദ lawful custom; കൊല്ലം the past year, കൊല്ലത്തെ പെരുനാൾ last years festival; ഇപ്പോൾ now, is made ഇപ്പോഴത്തെ സങ്കടം present greivance; ഇന്നലെ yesterday ഇന്നലത്തെ കാൎയ്യം yesterday's business.

All neuter nouns become adjectives by adding to them the termination കാരൻ, and nouns of the feminine gender by adding കാരത്തി, thus ബുദ്ധി signifies prudence, ബുദ്ധിക്കാരൻ a prudent man, ബുദ്ധിക്കാരത്തി, a prudent woman, ഇത്താലിയ Italy, ഇത്താലിയക്കാരൻ an Italian, കൊച്ചി Cochin, കൊച്ചിക്കാരൻ a Cochinese.

But if the nouns end in ം this must be dropped, and കാരൻ, or കാരത്തി is added to the preceding letter, thus

ധൎമ

സൌഖ്യം happineſs, makes സൌഖ്യക്കാരൻ and സൌഖ്യക്കാരത്തി; but if the noun end in ട, this letter is changed into ട്ടു, thus നാട a country, നാട്ടുകാരൻ, a native, വീട a houſe, വീട്ടുകാരൻ, and കുലവാട്ടുകാരൻ from കുലവാട a man of noble birth, or family.

Laſtly, it may be remarked that some nouns are made adjectives only by adding ൻ, or, ഇ, or ത്തി inſtead of കാരൻ, and കാരത്തി; as ശുദ്ധം sanctity, ശുദ്ധൻ, and ശുദ്ധി, or ശുദ്ധത്തി a holy-man, or woman; വയറ the belly, വയറൻ and വയറി a fat-man, or woman; ലുബ്ധൻ, ലുബ്ധത്തി, a miſer, or crone. But this will ſuffice.

SECTION 4th.

Of Numerals, and of Comparatives, and Superlatives.

The numerals are ഒന്ന, രണ്ട, മൂന്ന, one, two, three &c &c· as may be seen at the end of the alphabet, and are placed without variation before all nouns, thus രണ്ടുകാലം two years, മൂന്നാളുകൾ three perſons, അഞ്ചുമാസത്തിൽ in five months; they may therefore be conſidered as adjectives.

Obſerve that ഒന്ന, when joined with a noun, is changed to ഒര, or ഒരു, as ഒരുമൃഗം one animal, ഒരഗ്രന്ഥം one book, ഒര സ്ത്രീ one woman.

The cardinal numbers become ordinals by adding the particle ആം, or thus ാം; as ഒന്നാംദിവസം the firſt day, രണ്ടാംപക്കം the ſecond day, മൂന്നാംപക്കം the third day, അഞ്ചാംവശം the fifth head, or chapter, നാല്പതാംവി

വൎഷം

൪൰ാം the 40th fable, ഇരിവതാംദിവസം the twentieth day.

There is another way of making adjectives of these numerals; which is by adding the particle വൻ, or വർ contracted from അവൻ, അവർ, to the ordinal formed as above. Thus ഒന്നാമവൻ the first, രണ്ടാമവൻ the second, മൂന്നാമവൻ the third; but when in reckoning they assume the form of an adverb, we then say ഒന്നാമത firstly, രണ്ടാമത 2dly, മൂന്നാമത thirdly, നാലാമത fourthly.

Observe; that of the word ഒന്ന are formed other adjectives in the following manner; ഒരൊന്ന each, and ഓരൊരൊ every, of the neuter gender, as ഓരൊരൊചെവകാരൻ every soldier, ഓരൊരൊകഥ every story, ഓരൊരൊകാൎയ്യം every affair. In the plural it makes ഓരൊരൊകഥകൾ, ഓരൊരൊകാൎയ്യങ്ങൾ; from these also are formed ഓരൊരുത്തൻ ഓരൊരുത്തി every one, which are declined like പുരുഷൻ, and സ്ത്രീ.

Also that in counting persons we say ഓരൊരുത്തൻ one by one, ഇരുവർ two and two, മുവർ by threes, നാല്വർ by fours, അഞ്ചുവർ by fives. But speaking of brutes, or inanimate things we say ഓരൊന്ന. രണ്ടു. മുമ്മൂന്ന. നാന്നാല. അഞ്ചഞ്ച. But in putting money out at interest we express it thus, അഞ്ചിന ഒന്ന one for five, പത്തിനരണ്ടു two for ten. നൂറ്റിനുപത്ത ten for a hundred, or 10 per cent. But in summing up an account we say പതിനരണ്ടിരുവത twice ten

ten is twenty, മൂന്നുപത്തുമുപ്പത three times ten is thirty, പത്തുപത്തുനൂറ ten times ten is a hundred.

It is to be eſpecially remembered that theſe numerical nouns are declined in certain caſes, thus ഒന്ന gen. ഒന്നിന്റെ. Dat. ഒന്നിന്ന, and ഒന്നുക്ക. മൂന്നിന്ന. നൂറ a hundred, gen. നൂറ്റിന്റെ, dat. നൂറ്റിന്ന, abl. നൂറ്റാൽ.

And it may not be much out of its place to remark here, that even adverbs are ſometimes declined, or made adjectives as, പണ്ടെ formerly, പണ്ടെത്തെകാലങ്ങളിൽ in ancient times, ഇപ്പൊൾ, now, makes ഇപ്പൊഴത്തെവൎത്തമാനം present circumſtances, or news.

To proceed to the comparatives and Superlatives. Theſe in the Malabar Language, properly speaking, are wanting; but the defect is ſupplied two ways. Firſt, when any compariſon is to be made, by means of the prepoſitions കാൾ, or കാളിൽ, or കാട്ടിലും, or കാളിലും, or കാളും, which all ſignify above. Then the thing, or perſon with which compariſon is made muſt be put in the accuſative caſe, and the perſon, or thing compared in the Nominative, thus, the ſun is larger than the Earth ഭൂമിയെക്കാട്ടിലും സൂൎയ്യൻ വലിയത, ſanctity is better than ſcience ശാസ്ത്രത്തെക്കാളിലും പുണ്യം നല്ലു, or ſanctity is good above ſcience.

But the more elegant way is to put the thing, or perſon to which you would compare another in the ablative in ഇൽ, as ഭൂമിയിൽ സൂൎയ്യൻ വലിയത. ശാസ്ത്രത്തിൽ പുണ്യം നല്ലു

ല്ലൊ as above; ചെയ്കുന്നതിനെക്കാൾമരിക്കുന്നതു നല്ലൊ death is preferable to ſin.

Sometimes, by way of interrogation, the comparative is uſed in this manner ഏതുനല്ലു മീനൊ ഇറച്ചിയൊ which is better (literally, good) fiſh, or fleſh, and so in other inſtances.

The Malabar Idiom is also defective in the superlative degree properly so called, but supplies the want by certain adverbs, which signify very, or much ഏറ്റവും, പെരിക, or വളരെ, and sometimes, for greater emphaſis, they double the said adverbs, as നല്ല good, ഏറ്റവുംനല്ല the best, വലിയദുക്കം great diſtreſs, ഏറ്റവുംവലിയദുക്കം the greateſt affliction, ബഹുമാനമുള്ള illuſtrious, ഏറ്റവും ബഹുമാനമുള്ള moſt noble, or illuſtrious. This mode of expreſſion is common in other oriental languages, particularly the Hebrew, as in the Evangeliſt ഏറ്റവുംവലിയസന്തൊഷംകൂടസന്തൊഷിച്ചു they rejoiced with exceeding great Joy.

LECTURE THIRD,

OF PRONOUNS.

SECTION 1ſt.

Pronouns in this, as in other languages are declined ഞാൻ I, എന്റെ of me, എനിക്കു to me, acc. and voc. എന്നെ abl. എന്നാൽ &c. Plural ഞങ്ങൾ we, ഞങ്ങളുടെ of us, ഞങ്ങൾക്കു to us, and ſo on.

Nom.

Nom. നാം I, or we, gen. നമ്മുടെ, dat. നമുക്കു, acc. നമ്മെ. In the plural നങ്ങൾ is always used. This pronoun of distinction is only used by princes and great men. In religious discourses too it is commonly used as നങ്ങളുടെതമ്പുരാൻ our God.

Observe that instead of നങ്ങളുടെ, the Malabars frequently say നങ്ങടെ of us, as they do നിങ്ങടെ of you; and അവരടെ, and ഇവരടെ for അവരുടെ, and ഇവരുടെ of him.

SECTION 2d.

Of the pronoun of the second person.

Nom. നീ you, or thou, Gen. നിന്റെ Dat. നിനക്കു Acc. നിന്നെ Voc. നീയെ but when we call a person, if a Male, say, എടാനീ, if a female എടീനീ and sometimes, omitting നീ, we say only എടാ, or എടീ E. G. ഇവിടുന്നുപോഎടാ, go you from hence, ഇങ്ങുവാഎടീ come you hither. Speaking to a man, or woman; but this is inelegant.

The honorary pronoun of the second, or perhaps third person, is താൻ Gen. തന്റെ Dat. തനിക്കു Voc. rarely used, Acc. തന്നെ: In the plu. it would make താങ്ങൾ Gen. താങ്ങളുടെ, but this is not in use in conversation between equals.

With respect to this pronoun it may be remarked that നീ is addressed to persons only of low condition, or to Children; In general speaking to men we say താൻ, and to women unless of the lowest order നിങ്ങൾ; thus you cannot say to a female

നീ

നീയെന്തിനുവന്നു why are you come? but, നിങ്ങളെന്തിനുവന്നു, നിങ്ങൾപേടിക്കേണ്ട do not be alarmed. Sometimes indeed this form of expreſſion is uſed to men, and it may be a greater mark of distinction than താൻ, thus നിങ്ങളെവിടെക്കപൊകുന്നു where is your highneſs going?

Secondly obſerve that the Malabars in ſpeaking to a king, or great perſonage make uſe of a still more reſpectful expreſſion, which may anſwer to your Majesty അങ്ങ്, or അങ്ങു, Gen. അങ്ങേവരെ, Dat. അങ്ങേക്കു, Acc. അങ്ങെ, the other caſes are wanting, as അങ്ങുകല്പിച്ചാൽമതി it is enough that your Majesty command me. അങ്ങേക്കാദീനക്കേടൊ are you ill? അങ്ങെ, or അങ്ങേവരെകാര്യം your highneſs's affairs.

But in addreſſing a Raja, or his Minister, to avoid offence, it is uſual to repeat the name രാജാവ, and കാര്യക്കാരൻ in whatever caſe the ſentence may require.

SECTION 3d.

Of Pronouns of the third perſon.

Theſe are അവൻ. അവൾ. അത. He, ſhe, it, or that, ഇവൻ. ഇവൾ. ഇത. this, maſc. fem. and neuter; എവൻ, എവൾ, എത who, what? They are declined like പുരുഷൻ, or നിങ്ങൾ, or like വില്ല; but this last pronoun is not in uſe except in the neuter gender എത which, or what.

The plural of theſe pronouns is common to the maſculine, and

and fem. genders, thus അവൻ makes അവർ both for male, or female, and is declined like പുത്രൻ, but the neuter has no plural അതു, ഇതു, എതു.

The honorary pronoun of the third person is അദ്ദേഹം that personage, Gen. അദ്ദേഹത്തിന്റെ, Dat. അദ്ദേഹത്തിന്; in the same manner ഇദ്ദേഹം, Dat. ഇദ്ദേഹത്തിന്, so in speaking of a great man we must say ഇദ്ദേഹംചെയ്തതുനന്നാകുന്നു, and not ഇവൻചെയ്തതുനന്നാകുന്നു, what that person did is good, which last would be used only in regard to inferiors, അദ്ദേഹംപറഞ്ഞതുകൊള്ളാം what he said is right.

But when we speak reverentially of the female sex the plural is used for the singular അവർ, ഇവർ, as അവർമരിച്ചു she is dead, ഇവർനിന്റെകെട്ടിയവളൊ is she your wife? to young girls, or people of the lowest rank, only, do we use the singular അവൾ, ഇവൾ.

It must be remembered that these are substantive pronouns so that we can never say അവൻകാൎയ്യക്കാരൻ, ഇവൻപുത്രൻ, അതുവസ്തു that thing, ഇവൾസ്ത്രീ this woman, ഇതക്കാലം this year or this time, but ആകാൎയ്യക്കാരൻ, ഇപ്പുത്രൻ, അവസ്തു, ഇസ്ത്രീ, ഇക്കാലം.

SECTION 4th.

Of Possessive Pronouns.

There being no distinct pronouns of this class, in the Malabar language, to express them the genitive cases of the preceding primitives are used in all genders, and numbers as the sentence

Digitized by Google

sentence may require. E. G. my book എന്റെ പുസ്തകം, my sins എന്റെ ദോഷങ്ങൾ, your will തന്റെ ഇച്ഛ, thy Father നിന്റെ അപ്പൻ, his business അവന്റെ കാര്യം.

According to the distinctions of rank we use the common, or what I have called honorary pronouns. The possessive pronoun is also supplied by placing the participle ഉള്ള between the person, or thing possessing in the dative, and the thing possessed in the nominative, as എനിക്കുള്ള വീട് my house, തങ്ങൾക്കുള്ള വസ്തു the thing belonging to you, പള്ളിക്കുള്ള ദ്രവ്യം the money belonging to the church.

Sometimes indeed this participle is used as it were in the abstract sense, as എനിക്കുള്ളത mine, നിനക്കുള്ളത thine അവക്കുള്ളത His, as എനിക്കുള്ളതും നിനക്കുള്ളതും ഇവിടെ ഇല്ല here is neither yours, or mine.

SECTION 5th.

Of Relatives.

The want of relatives in this language, which is supplied by the participles of verbs, seems to promise, and does really occasion serious difficulties to learners; the manner of expressing them will be best explained by Examples; as, the woman whom thou gavest me as a companion hath beguiled me കൂട്ടായിട്ട് എനിക്കു തന്ന സ്ത്രീ എന്നെ ചതിച്ചു, literally, giving, or having given to me a woman, she has deceived me, അ[illegible] the parrot which

which talked so well is flown away, എന്നെ പെററ അമ്മ the mother who bore me, പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്ന ദോഷക്കാരൻ the sinner who performs penance, നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്ന ദോഷം The sin which defileth our souls, തമ്പുരാനെ ആരാധിക്കുന്ന പൈതൽ the Boy who worships God.

This sort of relative is also formed by adding to the participles, as above, the pronoun അവൻ, or അവൾ, as, he who walketh in the paths of virtue shall receive the blessing പുണ്യത്തിൻറെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ സൌഭാഗ്യത്തെക്കിട്ടും; this form is also used for the neuter by adding അത, as അവൻ ചെയ്തത ദോഷം what he committed was a sin, നീ പറഞ്ഞത കെട്ടില്ല I did not hear what you said.

But when we would use the interrogative, who? in the masculine, or feminine, we say ആർ both in singular, and plural, as. ആര വന്നു who is come, ആര പോയി who went? ഇത ചെയ്തതാര who did this?

Observe that this pronoun is most commonly joined to verbs in the neuter radical participle, as പോയതാര who is gone? ചത്തതാര who is dead? നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതാര who created you? It is declined thus, Nom. ആർ Gen. ആരുടെ Dat. ആൎക്ക acc. ആരെ abl. ആരിൽ 2d, ആരോട 3d, ആരാൽ.

The neuter interrogative pronoun what? is expressed by എന്ത; or എത, or എന്തു as, എന്തവെണ്ടു what do you want? or

or ഏതുവെന്നു; ഇതിലേതു which of these? But ഏത, or ഏതു have no other case than the dative as, ഏതിന to what? ഏതിനവന്നു for what are you come? ഇതേതിനവന്നു what has this come for, ഇതേതിനാകുന്നു to what purpose is this?

The particle self, which is often subjoined to pronouns, as myself, yourself, is expressed by adding തന്നെ, as ഞാൻ തന്നെ I myself, നീതന്നെ thou thyself, or നിങ്ങൾതന്നെ you yourself, അവൻതന്നെ he himself, അതുതന്നെ that same.

But it is to be remembered that തന്നെ is very frequently used for the adverb solely, alone, as ഞാൻതന്നെ I only, ഞാൻതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു I alone was there, ഞാൻതന്നെ ശേഷിച്ചു I was left alone, ഇതുതന്നെ ഉള്ളു there is only this, അതുതന്നെ അല്ല not only that.

It will be necessary to say somthing of the affirmative, and negative pronouns. Of the first class are ഒരുത്തൻ some one, which has only the genitive ഒരുത്തന്റെ, as also it, compound മറ്റൊരുത്തൻ any other, മറ്റുത്തന്റെ; but the neuter, any thing, is expressed by ഏതാനും, as, is there any news? ഏതാനുംവർത്തമാനം, or ഏതാനുംവർത്തമാനം ഉണ്ടൊ: മറ്റവൻ another മറ്റവൾ, മറ്റെത, മറ്റെതുവർത്തമാനം, മറ്റെതുവർത്തമാനം, മറ്റെതുന്നു, some other: മിക്കവൻ, or മിക്കവാറും the most part, the generality, and മിക്കതു, the neuter gender, corresponding to our adverb, in general, for the most part; പലർ many, genitive പലരുടെ, and പലത neuter, ചിലർ, neuter ചിലത some; വല്ലവർ, or വല

രെല്ലാവൻ whoever, neuter വരെല്ലാത whatever. Theſe in the maſc. gender, which ſerves alſo for the fem. are declined like വിദ്രുൻ.

Obſerve that theſe are more properly ſubſtantive pronouns, but they may be made adjectives, thus പലമനുഷ്യർ many men, പലസ്ത്രീകൾ many women, പലകാൎയ്യം whatever buſineſs.

2dly, that we uſe theſe pronouns to form others correſponding to them, namely by adding പൊഴും, or പൊൾ as മിക്കപൊഴും for the moſt part, വല്ലപ്പൊൾ how often ſo-ever.

Among the negative pronouns may be reckoned the following, ആരും no one, which is declined in the manner following. Nom. ആരും, Gen. ആരുടെയും, Dat. ആൎക്കും, Acc. ആരെയും, Abl. ആരിലും, 2d, ആരൊടും; It is uſed thus, ആരുണ്ട who is there? ആരുമില്ല there is no one, ആരും വന്നില്ല no one is come. In the ſame manner is declined ഒരുത്തരും no body, or none, gen. ഒരുത്തരുടെയും, dat. ഒരുത്തൎക്കും, acc. ഒരുത്തരെയും, abl. ഒരുത്തരിൽ, ഒരുത്തരാൽ, ഒരുത്തരൊട, or ഒരുത്തരൊടും.

There is another negative pronoun of the neuter gender ഒന്നും nothing, as എന്താ what is it? ഒന്നുമില്ല it is nothing. It is indeclinable; ſo that if you would expreſs to, or for nothing, you would ſay ഒന്നിനുംആക, or ഒന്നിനുംകൊള്ളുന്നത it is good for nothing. But enough of nouns, we proceed to

Lecture

Digitized by Google

LECTURE FOURTH,

Of Verbs, and their Conjugation.

All verbs in the Malabar language are imperſonal, and, conſequently, are ſimilarly conjugated without variation, and, in ſtrictneſs of ſpeaking, have only three tenſes; the preſent, the preterite, and the future. The others, correſponding with ours, are ſupplied by annexing certain particles, of which more will be ſaid hereafter.

The conjugation of the ſubſtantive verb ഇരിക്കുന്നു I am, Preſent tenſe ഞാൻ, നീ, അവൻ, or അവൾ, ഞങ്ങൾ, or നാം, നിങ്ങൾ, അവർ, ഇരിക്കുന്നു in all perſons.

Imperf. ഇരുന്നിരുന്നു I was. Preterite ഇരുന്നി 2d, part ഇരുന്നാൽ in, or by being, 3d, pret ഇരുന്നാറെ, or ഇരുന്നേറെ after that I was 4th, pret. ഇരുന്നിട്ട because I was.

Preter-plu.-perf. is wanting, but ſupplied by ഇരുന്നി. Future ഞാൻ ഇരിക്കും I will be, ഇരിക്കാറ് I am wont to be, ഇരിക്കേണ്ടിവരും I must be. Imperative ഇരിക്ക, or ഇരിക്കുക be thou, and for the sake of diſtinction, and reſpect താൻ ഇരുന്നാലും; അവൻ ഇരിക്കട്ടെ let him be, plu. നാം, or ഞങ്ങൾ ഇരിക്ക let us be, നിങ്ങളിരിക്കുവാൻ be you, അവരിരിക്കട്ടെ let them be.

Optative mood is ſupplied, in the manner hereafter explained, by means of the conjunction എങ്കിൽ, or എന്നുവരികിൽ if; it may therefore be conſidered as the ſame with the

Conditional

CONDITIONAL CONJUNCTIVE എങ്കിൽ,
present ആകുന്നെങ്കിൽ if I be,
Imperf. ആയിരുന്നെങ്കിൽ if I was,
conjunctive എങ്കിലും although,
preterite ആയിഎങ്കിലും although, I have been,
എപ്പൊൾ when,
preterite ആയപ്പൊൾ when I have been,
Future ആകുംപൊൾ when I shall be,
Infinitive mood, pres. ആകുന്നെയതു to be
pret. ആയിെയതു to have been,
Fut. ആകുംഎതു to be about to be,
supine ആകുവാൻ, or ആവാൻ to be,
Gerunds. 1st, ആകെണ്ടി which ought to be;
2d, ആകെണ്ടിട that it may be;
3d, ആകെണ്ടു or ആകെണ്ടും which must be,
4th, ആകെണ്ടുതു, ആകെണ്ടവതു in the neuter.
participle, pres. ആകുന്ന being; preter. ആയ that has been, having been, Future ആകുവാനിരിക്കുന്ന which will be.

Conjugation of verb active,
സ്നെഹിക്കുന്ന to love.

Indicative mood,

Present ഞാൻ, നീ, അവൻ, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, അവർ സ്നെഹിക്കുന്ന I, thou, he &c. loves.

Preter. Imperf. ഞാൻ &c. സ്നെഹിച്ചിരുന്ന I was loving.

Preterite ഞാൻ സ്നെഹിച്ചു I loved,

2d,

2d, സ്നേഹിച്ചാൽ by loving,

3d, സ്നേഹിച്ചാറെ when I loved,

4th, സ്നേഹിച്ചിട്ട because I loved,

Preter-plu. perf. സ്നേഹിച്ചിരുന്നു I had loved,

1st, future സ്നേഹിക്കും I will love,

2d, സ്നേഹിക്കുമാറ് I am used to love,

Imperative mood.

Sing. ഞാൻ സ്നേഹിക്ക let me love, നീ സ്നേഹി love thou, or more respectfully താൻ സ്നേഹിക്കുക, സ്നേഹിക്ക, or still more reverentially താൻ സ്നേഹിച്ചാലും; അവൻ, or അവൾ സ്നേഹിക്കട്ടെ let him love.

Plural നാം, or ഞങ്ങൾ സ്നേഹിക്കാം, or സ്നേഹിക്കുക let us love, നിങ്ങൾ സ്നേഹിപ്പിൻ, love you, അവർ സ്നേഹിക്കട്ടെ.

The optative and conjunctive moods are formed by adding to the different tenses of the indicative the particles, if, when, altho' എങ്കിൽ, പൊഴുത്, എങ്കിലും E. G. സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ if I love, സ്നേഹിച്ചപ്പൊഴ് when I loved, സ്നേഹിക്കുമ്പൊൾ when I shall love, സ്നേഹിച്ചെങ്കിലും altho' I had loved.

Infinitive mood.

Pres. സ്നേഹിക്കുന്നെന്നു, to love,

Preterite, സ്നേഹിച്ചെന്നു to have loved,

Future സ്നേഹിക്കുമെന്നു, to be about to love,

Supine സ്നേഹിക്കാൻ, or more properly സ്നേഹിപ്പാൻ to love.

Part.

Part. സ്നേഹിക്കുന്ന, loving,

Pret. part. സ്നേഹിച്ചു having loved,

Fut. Part സ്നേഹിപ്പാനിരിക്കുന്ന, to be about to love.

Obſerve that participles may be declined by adding to them the pronouns അവൻ, അവൾ, അതു, as noticed in ſpeaking on the adjective.

LECTURE FIFTH,

On the Conjugation of verbs.

For the more ready formation of verbs it will be uſeful to prefix a few remarks. 1ſt. that all verbs, whether neuter, or active, are conjugated in the ſame manner as the two preceding ആകുന്നു, and സ്നേഹിക്കുന്നു; 2dly, that all perfect verbs terminate in the pres. indicative in ഉന്നു, as വരുന്നു to come പൊകുന്നു to go; 3dly, that the Malabar Language has no preter: Imperfect which is therefore ſupplied by adding the preterite ഇരുന്നു, of the verb ഇരിക്കുന്നു, to the preterite of the verb to be employed, as, when I came to Rome the holy pontiff Clement the 14th governed the Church of God, ഞാൻ റൊമായിൽ ലെക്കു ചെന്നപ്പൊൾ ക്ലെമെന്തു പതിനാലാമതെന്ന ശുദ്ധമാന പാപ്പാ തംപുരാന്റെ പള്ളിയെ വാണിരുന്നു. when you came to Verapoli I was at Cochin വരാപ്പുഴെക്ക നീ വന്നപ്പൊൾ ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

Obſerve here that when the preterite ends in ഉ this is changed into അ which becomes ഇ, being abſorbed in the initial

initial of the follwing word ഉണ്ടു, hence you would not write സ്നേഹിച്ചു ഉണ്ടു I was loving, but സ്നേഹിച്ചുണ്ടു. But if the preterite ends in ഇ it is left unchanged and coalesces with the following ഉ thus, it is not written ആയി ഉണ്ടു I was, but, ആയിണ്ടു, and കണ്ടിണ്ടു and not കണ്ടി ഉണ്ടു I did see.

But sometimes the Malabars use the preterite for the Imperfect, as, when I was going to Cochin I saw him on the road ഞാൻ കൊച്ചിക്കു പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽ അവനെ കണ്ടു, when you came I was not at home, നീ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലാഞ്ഞു; 4th. That all Malabar verbs, except the defectives, or anomalous, end in the preterite in ഉ, or in ഇ, but since they vary even in the preterite, according to the different terminations, I shall lay down certain rules, by which the verb may be easily distinguished, and conjugated.

RULE FIRST.

For determining the Preterite.

All verbs ending in കുന്നു, or ങ്ങുന്നു as also their efficients, or causal verbs, which are made by doubling കുന്നു into ക്കുന്നു make the preter. in ഇ, leaving out the termination of the present കുന്നു, or ക്കുന്നു, or ങ്ങുന്നു thus.

ആകുന്നു, I am, pret. ആയി.

ഉണ്ടാകുന്നു to have ഉണ്ടായി.

വളരാകുന്നു to grow. വളരായി.

ഭവാ

നന്നാകുന്നു to be good, നന്നായി.

കൊള്ളാകുന്നു to be good, കൊള്ളായി.

ചെറുതാകുന്നു to diminish ചെറുതായി.

മതിയാകുന്നു to suffice മതിയായി.

പോകുന്നു to go, പോയി.

In the ſame manner are formed all verbs compounded of, or derived from, the ſubstantive verb. Their efficients or cauſals are

ആക്കുന്നു to make, or do ആക്കി,

ഉണ്ടാക്കുന്നു ſame ഉണ്ടാക്കി,

വലുതാക്കുന്നു to dilate, to enlarge വലുതാക്കി,

പോക്കുന്നു to raiſe up, പോക്കി.

In the ſame manner are conjugated other verbs in കുന്നു; ſuch as

ഉതകുന്നു to aſsist ഉതകി,

ഉരുകുന്നു to melt ഉരുകി,

ഉഴുകുന്നു to flow ഉഴുകി,

പഴകുന്നു to be accuſtomed പഴകി,

ഇറുകുന്നു to be bound ഇറുകി,

കൂകുന്നു or കൂവുന്നു to crow as a cock, കൂകി, or കൂവി;

മുഴുകുന്നു to ſwim, or dive under water മുഴുകി;

പുൽകുന്നു to embrace പുൽകി,

കഴുകുന്നു to waſh plates കഴുകി,

നൽകുന്നു to give നൽകി, (uſed only in poetry,)

മെഴുകുന്നു to ſpread a floor with cow dung, മെഴുകി.

The

Digitized by Google

The compounds of these, or their efficients, perhaps more appropriately causals, have the same preterite, as,

ഉരുക്കുന്നു to cause to melt, or dissolve ഉരുക്കി,
or ഒഴുക്കുന്നു to cause to flow ഒഴുക്കി,
ശീലിക്കുന്നു to habituate ശീലിക്കി,
ഞെരുക്കുന്നു harden, or to squeeze ഞെരുക്കി,

The following are Exceptions from the general rule,
ചാകുന്നു to die, (speaking of brutes) ചത്തു;
പൂകുന്നു to enter പുക്കു.

The same Preterite have verbs in ങ്ങുന്നു, and their efficients in ക്കുന്നു;

മുങ്ങുന്നു to sink, മുങ്ങി,
മുക്കുന്നു to drown മുക്കി,
ഒങ്ങുന്നു to grow ripe ഒങ്ങി,
ഒക്കുന്നു to make ripe ഒക്കി,
നീങ്ങുന്നു to recede നീങ്ങി;
നീക്കുന്നു to remove നീക്കി;
അടങ്ങുന്നു to be enclosed അടങ്ങി,
അടക്കുന്നു to include അടക്കി,
കലങ്ങുന്നു to be muddy കലങ്ങി,
കലക്കുന്നു to trouble water കലക്കി,
വെങ്ങുന്നു to grow hot വെങ്ങി,
വെക്കുന്നു to warm വെക്കി, properly വെച്ചു.

Verbs which end in ളുന്നു have also the preterite ending in ണ്ടു, as,

ഉരുളുന്നു

Digitized by Google

கூட்டுது to call together கூட்டி;

வீட்டுது to discharge (as a debt) வீட்டி;

ஓட்டுது to expel ஓட்டி;

பூட்டுது to shut பூட்டி;

தட்டுது to smite, or hammer தட்டி.

Verbs ending in று, or ற்றுது form their preterite in the same manner.

குற்றுது to pierce, or stab குற்றி;

கொற்றுது to strike கொற்றி,

சுற்றுது to burn சுற்றி,

தற்றுது, to dance தற்றி;

போற்றுது to make to go போற்றி,

எற்றுது to arrive, to follow எற்றி,

ஊறுது, to blow ஊறி,

உறுது, to push back உறி,

ஓதுது to say prayers ஓதி,

அறுது to scratch அறி.

The same preterite have verbs in ண or ண்ணுது and ள்ளுது, ழுது and ல்லுது as the following.

எண்ணுது to count எண்ணி,

நண்ணுது to be grateful நண்ணி,

துள்ளுது to tremble துள்ளி,

கிள்ளுது to pluck or crop கிள்ளி,

Except உண்ணுது to eat rice உண்டு,

கொள்ளுது to buy கொண்டு;

கொ

കാണുന്നു to see കണ്ടു,

and വിള്ളുന്നു to split, or cleave വിണ്ടു,

Verbs in ററുന്നു, and പ്പുന്നു are as under.

പററുന്നു to stick, പററി;

പറിററുന്നു to disarm പറിററി,

തെററുന്നു to slip തെററി,

ഉററുന്നു to fan rice, ഉററി

തുപ്പുന്നു to spit തുപ്പി,

കൂപ്പുന്നു to join the hands in sign of reverence, കൂപ്പി.

Verbs in ന്നുന്നു, and വുന്നു follow this Rule.

മിന്നുന്നു, to shine, മിന്നി,

തേവുന്നു to water തേവി,

തുന്നുന്നു to sew തുന്നി,

മേവുന്നു to equal, or level, obsolete മേവി,

ചിന്നുന്നു to scatter ചിന്നി,

ഊന്നുന്നു to rest on a staff ഊന്നി.

The following are Exceptions.

തിന്നുന്നു to eat തിന്നു,

നോവുന്നു to feel pain നൊന്തു,

വേവുന്നു or വേകുന്നു to cook, or dress, or burn വെന്തു.

This rule also comprehends verbs ending in ടുന്നു, ഡുന്നു, ദുന്നു, and ക്കുന്നു when these syllables are preceded by a long vowel as.

ആടുന്നു to dance ആടി,

ചാടുന്നു to leap ചാടി,

ഓടുന്നു to run ഓടി,
നേടുന്നു to gain നേടി,
വാരുന്നു to collect വാരി,
ഈരുന്നു to saw ഈരി,
മൂളുന്നു to mumble മൂളി,
മൂടുന്നു to cover മൂടി,
പാടുന്നു to sing പാടി,
ഊരുന്നു to unsheath ഊരി,
കോരുന്നു to draw water കോരി,
കാളുന്നു to burn as it were internally. കാളി,
ഉളുന്നു to agitate, dash ഉളി,
പാളുന്നു to blaze പാളി.
The following are Exceptions,
തീരുന്നു to finish തീർന്നു,
ചേരുന്നു to unite ചേർന്നു,
വീളുന്നു to redeem വീണ്ടു,
നീളുന്നു to be extended നീണ്ടു,

Finally, all verbs follow this rule which have any two consonants, other than ന്ന, or ട before ന്നു, as

മിഞ്ചുന്നു to be super fluous മിഞ്ചി,

മണ്ടുന്നു to run മണ്ടി;

ചിന്തുന്നു, to be poured out ചിന്തി,
മിണ്ടുന്നു to open the mouth മിണ്ടി,

RULE

RULE SECOND.

Verbs active,

And efficient in ഴിക്കുന്നു, as alſo the efficients of verbs which end in യുന്നു, and ഴുന്നു, if the termination ക്കുന്നു be preceded by any ſhort vowel, except ഉ, make the preterite in ച്ചു. In the ſame manner are conjugated all verbs which have any ſhort vocal letter before ക്കുന്നു, unleſs ſuch as were excepted in the 1ſt Rule.

കടിക്കുന്നു to bite കടിച്ചു,
പറിക്കുന്നു to rob പറിച്ചു,
ചിരിക്കുന്നു to laugh ചിരിച്ചു,
ചതിക്കുന്നു to deceive ചതിച്ചു.

Except the following

വിക്കുന്നു to smother വിക്കി,
ചിക്കുന്നു to dry rice ചിക്കി.

Effectives of verbs in യുന്നു, and ഴുന്നു, as

ചതെക്കുന്നു to pound ചതെച്ചു from ചതയുന്നു,
ഉറെക്കുന്നു to ſtrengthen ഉറെച്ചു,
ചവെക്കുന്നു to ſhew ചവെച്ചു,
അയെക്കുന്നു to ſend അയെച്ചു,
വെക്കുന്നു to put വെച്ചു,
തുണെക്കുന്നു to aſſiſt തുണെച്ചു,
പിഴെക്കുന്നു to ſin പിഴെച്ചു,

Effectives in ഴിക്കുന്നു are as follow

കഴിക്കുന്നു to make to paſs കഴിച്ചു, from കഴിയുന്നു to paſs,

A

ഇടിക്കുന്നു to derstoy ഇടിച്ചു from ഇടിയുന്നു to be in ruins;
വാഴിക്കുന്നു to cauſe to reign വാഴിച്ചു from വാഴുന്നു to reign
വീഴിക്കുന്നു to make to fall വീഴിച്ചു from വീഴുന്നു to fall,
തറെക്കുന്നു to drive a nail തറെച്ചു,

EXCEPTIONS.

തുറക്കുന്നു to open തുറന്നു,
അളക്കുന്നു to meaſure അളന്നു,
അലക്കുന്നു to waſh അലക്കി,
ചുമക്കുന്നു to carry on the ſhoulders ചുമന്നു,
ഇരക്കുന്നു to beg ഇരന്നു,

RULE THIRD.

Verbs neuter, in which ക്കുന്നു is preceded by any ſhort vowel, or vocal conſonant, have the preterite in ന്നു as.
ഇരിക്കുന്നു to ſit, or be ഇരുന്നു,
കിടക്കുന്നു to lie down കിടന്നു,
പിറക്കുന്നു to be born പിറന്നു,
പറക്കുന്നു to fly പറന്നു,
കടക്കുന്നു to transgreſs, paſſ over കടന്നു,
ശമക്കുന്നു to be pacified ശമന്നു,
വിശക്കുന്നു to hunger വിശന്നു,
നടക്കുന്നു to go, or walk നടന്നു,
പൊളക്കുന്നു to open the month പൊളന്നു,
Except the verb വിറെക്കുന്നു to tremble വിറെച്ചു.

RULE FOURTH.

Verbs which end in ഉക്കുന്നു make the preterite in ഉത്തു as

കൊടു

കൊടുക്കുന്നു to give കൊടുത്തു,
എടുക്കുന്നു to take എടുത്തു,
പകുക്കുന്നു to divide പകുത്തു,
പഴുക്കുന്നു to ripen, പഴുത്തു,
പൊറുക്കുന്നു to suffer പൊറുത്തു,
തടുക്കുന്നു to detain a man തടുത്തു,
അടുക്കുന്നു to approach അടുത്തു.

In the same manner are conjugated verbs in റുക്കുന്നു, as
അറുക്കുന്നു to cut അറുത്തു,

Except.

മുറുക്കുന്നു to bind മുറുക്കി.

RULE FIFTH.

Examples of verbs in രുന്നു,
പകരുന്നു to pour പകൎന്നു,
തുവരുന്നു to be cleaned തുവൎന്നു,
ചുവരുന്നു to drop ചുവൎന്നു,
വളരുന്നു to increase വളൎന്നു,
തകരുന്നു to be broken തകൎന്നു.

Except the following.

തരുന്നു to give തന്നു,
വരുന്നു to come വന്നു,
പോരുന്നു to come പോന്നു,
പൊരുന്നു to contend പൊരുതു.

RULE SIXTH.

Verbs in യ്യുന്നു have in the Pret. യ്തു.

Digitized by Google

അണയുന്നു to approach അണഞ്ഞു,
പറയുന്നു to speak പറഞ്ഞു,
കരയുന്നു to weep കരഞ്ഞു,
അരയുന്നു to rub അരഞ്ഞു,
കഴിയുന്നു to die കഴിഞ്ഞു,
കരിയുന്നു to grow black കരിഞ്ഞു,

But if they double യ into യ്യ the preterite ends in യതു, യിതു, or എയിതു as.

എയ്യുന്നു to shoot arrows എയതു, or എയ്തു,
പെയ്യുന്നു to rain പെയ്തു, or പെയിതു,
നെയ്യുന്നു to weave നെയതു, or നെയിതു,
ചെയ്യുന്നു to do, or make ചെയ്തു, or ചെയിതു,
കൊയ്യുന്നു to reap കൊയിതു, or കൊയ്തു.

RULE SEVENTH.

Verbs in ടുന്നു and റുന്നു make ട്ടു, and റ്റു, so that they be not preceded by a long vowel for in that case they make ടി, and റി, as in rule first.

ചുടുന്നു to toast ചുട്ടു,
അകപ്പെടുന്നു to bear അകപ്പെട്ടു,
പെടുന്നു or പടുന്നു to bear പെട്ടു,
ശരണപ്പെടുന്നു to hope, ശരണപ്പെട്ടു,
പാടപ്പെടുന്നു, idem, പാടപ്പെട്ടു,
പ്രിയപ്പെടുന്നു to love പ്രിയപ്പെട്ടു,

RULE

RULE EIGHTH.

Verbs which before ക്കുന്നു take ൾ make the preterite in ട്ടു, but those which, instead of ൾ, have ല്ക make ററു

കേൾക്കുന്നു to hear കേട്ടു,

കൾക്കുന്നു, or കക്കുന്നു to rob കട്ടു,

നോല്ക്കുന്നു to fast നോററു,

ഏല്ക്കുന്നു to receive ഏററു,

തോല്ക്കുന്നു to be beaten തോററു,

വില്ക്കുന്നു to sell വിററു

Except

നില്ക്കുന്നു to stand നിന്നു,

RULE NINETH.

Verbs in ഴുന്നു make the pret. in ണു and those in ല്ലുന്നു or, ള്ളുന്നു make ന്നു as,

വാഴുന്നു to govern വാണു,

വീഴുന്നു to fall വീണു,

താഴുന്നു to drown താണു,

പുകഴുന്നു to praise പുകഴ്ന്നു,

ഇഴുന്നു to descend ഇണു,

എഴുന്നു to be raised എണു,

കൊല്ലുന്നു to kill കൊന്നു,

അകലുന്നു to be distant അകന്നു,

കാല്ലുന്നു to vomit കാന്നു,

ചെല്ലുന്നു to come to ചെന്നു,

EXCEPT

EXCEPT.

തല്ലുന്നു to ſtrike, തല്ലി,

ചൊല്ലുന്നു to ſpeak ചൊല്ലി, and in poetry alſo ചൊന്നു.

RULE TENTH.

Verbs in ളുന്നു, if the preceding letter be ſhort, or *i*, long, make the preterite in ണ്ടു as

വരളുന്നു to wither വരണ്ടു,

ഉരുളുന്നു to roll ഉരുണ്ടു,

ഇരുളുന്നു to be dark ഇരുണ്ടു,

മീളുന്നു to redeem മീണ്ടു,

കരളുന്നു to gnaw കരണ്ടു,

നീളുന്നു to be ſtretched നീണ്ടു,

പുരണ്ടുന്നു to be anointed പുരണ്ടു,

This will be ſufficient for determining preterites.

We proceed to ſay ſomething on the ſecondary preterites, which end in താൽ, ഇട്ടു, അതോ, or ക്കെ. To form the preterite in *al*; where the radical preterite ends in ഉ, this is changed into അ, adding തകാരം, thus ത, and ാൽ as, സ്നേഹിച്ചതാൽ by loving; ചെയ്തതാൽ by doing; മരിച്ചതാൽ by dying; കരഞ്ഞതാൽ by weeping; from സ്നേഹിച്ചു, ചെയ്തു, മരിച്ചു, കരഞ്ഞു.

But if the preterite end in ഇ, this remains, and അതാൽ is added as ചൊല്ലിഅതാൽ by ſpeaking; പൂട്ടിഅതാൽ by ſhutting, or locking; ഇറങ്ങിഅതാൽ by deſcending; from ചൊല്ലി, പൂട്ടി, ഇറങ്ങി.

If

If the verbs end in ു, this is changed into ്, and ാൽ is added as ചെയ്തു makes ചെയ്താൽ. But it is to be remarked that, when this form of ſpeech is uſed, the following verb is to be put in the future tenſe, thus, ദൈവത്തെ സ്നെഹിച്ചാൽ മൊക്ഷം കിട്ടും by loving God you will gain heaven; ഗുണം ചെയ്താൽ ഗുണം കിട്ടും by doing good you will acquire good; തിന്മ ചെയ്താൽ നരകപ്പെടും by doing ill you will ſuffer damnation.

The preterite in ിട്ട is thus formed; if the radical preterite end in ി nothing more is done but adding ട്ട as, ഇതു ചൊല്ലിട്ട becauſe he ſaid this, from ചൊല്ലി; but if the preterite end in ഉ, this letter is changed into ി, and ട്ട is added, as ഇതു ചെയ്തിട്ട പൊയി having done this he departed; അവളെ കണ്ടിട്ട സ്നെഹിച്ചു I loved after I ſaw her. This form of ſpeech appears from the preceding examples to be rendered ſometimes by, after, and becauſe; the firſt of theſe perterites is rendered alſo by the preterite in ിയശെഷം, which is formed by adding this termination to radicals ending in ി, as ഇതു ചൊല്ലിയശെഷം ചത്തു having ſaid this, or, after he had ſaid this he died; അവനെ സെവിച്ചശെഷം കാൎയ്യം സാധിച്ചു. I obtained my affair after I had paid court to him. This requires to be followed by a preterite.

In the ſouthern diſtrict for ിയശെഷം they commonly uſe അപ്പൊൾ, as പെണ്ണിനെ കെട്ടിയപ്പൊൾ അവളെ ഉപെക്ഷിച്ചു after he had married a wiſe he deſerted her.

Of

Digitized by Google

Of the preterite plural perfect.

Instead of this tense the preterite is used ,as ഏററംസ്നെഹിച്ചപുത്രൻമരിച്ചു the son whom I most loved is dead; മുൻപിൽപഠിച്ചതമറന്നുപൊയി I have forgotten what I learned before. The Malabars express this tense also by adding ഇരുന്നു to the preterite; as, if I had known this I would have gone with him. ഇതറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽകൂടെപൊയ്യിരുന്നു. If he had gone with him to swim he would also have been drowned കൂടെനീന്തുവാൻപൊയെങ്കിൽഅവനുംകൂടെമുങ്ങുമായിരുന്നു. It is possible however, from these examples, that ഇരുന്നു may give only the pret. plu. perf. conjunctive.

Of the future.

The future is formed from the present by changing the final ന്നു into ഉം, as സ്നെഹിക്കുന്നു I love, fut. സ്നെഹിക്കും; പൊകുന്നു I go, fut. പൊകും, ചൊല്ലുന്നു I speak ചൊല്ലും; sometimes the future is used for the present but rarely; E. G. വരാപ്പുഴെയിൽഇരിക്കുംഅനസ്താസിയൊസപാതിരിക്കവരുന്നകായിതം letter coming to the Father Anastasius who lives at Verapoli.

Of the Imperative mood.

The second person of the Imperative is formed by taking away the termination ഉന്നു of the pres-nt, and substituing ക, as സ്നെഹിക്കുന്നു I love, Imperative സ്നെഹിക്ക; from ഉറങ്ങുന്നു, ഉറങ്ങ sleep thou; from പൊകുന്നു to go പൊക, or contractedly പൊ.

In

In the ſame way is formed the firſt perſon plural as വിശ്വസിക്ക let us believe, പൊവുക let us go, കളിക്ക let us play.

But in verbs of more than three ſyllables the common imperative is formed by cutting off the final ഉന്നു with its conſonant, as from സ്നെഹിക്കുന്നു imperative സ്നെഹി love thou; ഉറക്കുന്നു to ſet ഉറ; നടക്കുന്നു to walk നട; കിടക്കുന്നു to lie down, കിട; the ſame happens, in verbs of three ſyllables തരുന്നു to give, താ; വരുന്നു to come, വാ; പൊവുന്നു to go, പൊവു, കെൾക്കുന്നു to hear, കെൾ.

In addreſſing great perſonages, another Imperative is uſed which is formed from the preterite in the manner following, namely, if the preterite end in ഉ this is changed into ാലും thus, സ്നെഹിച്ചാലും be pleaſed to love; തുറന്നാലും open; from സ്നെഹിച്ചു I loved, തുറന്നു I opened; ചിരിച്ചാലും ſmile; but when the preterite ends in ി, this honorary Imperative is formed by adding thereto യാലും, as ഇറങ്ങിയാലും be pleaſed to deſcend, ചൊല്ലിയാലും pleaſe to ſpeak.

The ſecond perſon plural of the Imperative mood is formed from the ſupine by changing the termination ാൻ into ിൻ thus from സ്നെഹിപ്പാൻ to love, സ്നെഹിപ്പിൻ love ye; from ആകുവാൻ to be ആകുവിൻ be you; പൊകുവാൻ is made പൊകുവിൻ go ye.

The third perſon, both ſingular and plural, ſhould rather be called a permiſsive than an imperative mode of ſpeech, and it is formed by changing the ന്നു of the preſent into ട്ടെ

ട

ട്ട pronounced short, like ഊടെ, as അവൻ, or അവൾ സ്നേഹിക്കട്ടെ let him, or her love; വരട്ടെ let him come; ചിരിക്കട്ടെ let him laugh; ഇരിക്കട്ടെ let him sit. This form includes also the first as well as third persons.

Of the Imperative deprecatory affirmative.

The Malabarians use this form in their prayers; it is made by changing the penultimate ഉ into എ and adding ണമെ, thus, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണമെ pray for us, from അപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ തമ്പുരാനെ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ save me oh my God, from രക്ഷിക്കുന്നു; തരേണമെ give me; സഹായിക്കേണമെ help me. This is used only in praying instead of the first Imperative in അ; it is compounded of the defective verb വേണം it is necessary, which is indeed somtimes used in this sense, without undergoing any contraction.

Of the deprecatory negative.

This is formed by changing ഉന്നു into ൊല്ല, or rather ഒല്ല, the first syllable short, as സ്നേഹിക്കൊല്ല do not love; പോകൊല്ല do not go, ചെയ്യൊല്ല do not do; sometimes this is made to end in ല്ലായെ, as പരീക്ഷയിൽ, or പരീക്ഷയിൽ ഞങ്ങളെ പൂകിക്കൊല്ലായെ lead us not into temptation, or trial.

Of the optative mood.

In the Malabar language there is no regular optative mood; its place is supplied by the expression കൊള്ളായിരുന്നു, or നന്നായിരുന്നു it would be well - as, I wish the wind would

would blow favorable കാററുനല്ലപൊലെ ഊതികിൽ കൊള്ളായിരുന്നു literally, it would be well if the wind blew favorably? would I was dead? ചത്തുഎങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു; I wish I had never sinned ഒരുനാളും പാപംചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; I wish we may arrive at Mahe in September കന്നിമാസത്തിൽ മയ്യഴിക്കു ചെന്നുപെററങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

Of the Conjunctive mood.

This is expressed, in the malabar, by the help of the particles, when, if, although പൊഴുതു, എങ്കിൽ, എങ്കിലും added, to the indicative; as, when I was a child I spoke as a child കുഞ്ഞായിരുന്നപൊഴുതു കുഞ്ഞനെപൊലെ പറഞ്ഞിരുന്നു; when I was at Rome റൊമായിലിരുന്നപൊഴുതു; when I shall die all will die ഞാൻ ചാകുമ്പൊഴുതു, or ചാകുംപൊഴുതു എല്ലാവരും ചാകും; when I shall believe all will believe ഞാൻ വിശ്വസിക്കുംപൊഴുതു എല്ലാവരെയും വിശ്വസിക്കും; when all shall die I shall remain alone എല്ലാവരും ചത്തിട്ടു കുംപൊഴുതു ഞാൻ തന്നെ ശേഷിക്കും.

On this head three observations may be made, first that if the particle *when* is joined to the present, or preterite in *u*, the initial പൊ is cut off, and it is written ഴുതു; but when joined to a preterite in ി the പൊ is changed, and it is written യൊഴുതു as ചൊല്ലിയൊഴുതു when he spoke, ഉറങ്ങിയൊഴുതു when he slept.

2dly. If the particle, when, is joined to the imperfect, the preterite is used instead thereof. As, when I was willing

ള

ഉറക്കമറസ്സുന്നായപ്പോൾ, or ഉറക്കമറസ്സായപ്പോൾ; when he was going down അവനിറങ്ങിയപ്പോൾ.

3dly. That when the particle is written, and pronounced പോൾ, as when joined to the future, the final ം is left out, and it is written മ്പോൾ as, when I ſhall love സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ.

Of the Conditional എങ്കിൽ, എങ്കിലും.

Theſe conjunctions are added to the preſent, and preterite as; if I do, or did; ഞാൻ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; if you ſpoke നീ പറഞ്ഞെങ്കിൽ; altho I love ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിലും; If I did this may God puniſh me ഇത ഞാൻ ചെയ്തു എങ്കിൽ എന്നെ തമ്പുരാൻ ശിക്ഷിക്കട്ടെ; If I ſaid ſo puniſh me ഞാൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നെ ശിക്ഷിച്ചൊള്ളും; although I have ſinned I hope to be ſaved പിഴച്ചു എങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശരണ കാത്തിരിക്കുന്നു.

If he ſhould come it does not ſignify അവൻ വന്നെങ്കിൽ വേണ്ടില്ല; Here it is obſervable that എങ്കിലും is added to verbs without making any change in them whatſoever, either in the preſent, or preterite.

Of the Infinitive mood.

It is formed by joining the particle എ to the verb, as; സ്നേഹിക്കുന്നെന്നു, or സ്നേഹിക്കുന്നയെന്നു, to love; സ്നേഹിച്ചെന്നു to have loved; സ്നേഹിക്കുംയെന്നു, or rather സ്നേഹിക്കുമെന്നു to be about to love.

Verbs

Of the supine

Verbs which in the present end in ക്കുന്നു, and in the preterite in ച്ചു have the supine in പ്പാൻ, which is done by substituting പ്പാൻ for ക്കുന്നു, as, സ്നേഹിപ്പാൻ to love; ചിരിപ്പാൻ to laugh.

The same supine have verbs in ക്കുന്നു which make the preterite in ത്തു, as; കൊടുപ്പാൻ to give; പൊറുപ്പാൻ to bear.

Also verbs ending in the preterite in ന്നു, as; നടപ്പാൻ to happen from നടന്നു; ഇരിപ്പാൻ to sit, or be, from ഇരുന്നു, നില്പാൻ to stand, from നില്ക്കുന്നു pret. നിന്നു; ചുമപ്പാൻ from ചുമക്കുന്നു to carry, pret. ചുമന്നു; In fine, all verbs which end in the present in ക്കുന്നു, and in the pret. in ഉ but not in ഇ, make the supine generally in പ്പാൻ.

But verbs in കുന്നു whose pret. ends in ഇ generally make the supine in വാൻ, as ആകുവാൻ to be, from ആകുന്നു; പോകുവാൻ, to go, from പോകുന്നു; ഒഴുകുവാൻ to flow, from ഒഴുകുന്നു.

In the same manner is formed the supine of all the compounds of ആകുന്നു, which, tho' in the present they end in കുന്നു, have the pret. in ഇ, as; ഉണ്ടാകുവാൻ to make; പൊങ്ങുവാൻ to raise.

Also verbs in രുന്നു, as, തരുവാൻ, to give; വരുവാൻ to come; വളരുവാൻ തുടങ്ങി it began to increase; പൊരുവാൻ പോകണ്ട do not proceed to quarrel.

But verbs which end in ക്കുന്നു pret. ത്തു have the supine പ്പാൻ as

ശിപ്പാ

തീൎപ്പാൻ to finish, from തീൎക്കുന്നു,
പാൎപ്പാൻ to tarry, from പാൎക്കുന്നു,
വിയൎപ്പാൻ to sweat, from വിയൎക്കുന്നു.

Verbs ending in ല്ലുന്നു; ള്ളുന്നു; also in ടുന്നു, and pret. in ട, or ണ്ടു, ന്നു make the supine in വാൻ, as, ചൊല്ലുവാൻ to say, വീണ്ടുവാൻ to redeem, നേടുവാൻ to acquire, വാഴുവാൻ to govern.

Somtimes however the supine ends in ക്കാൻ by changing the penultimate ഉ into ാ, as കൊല്ലാൻ to kill, ചുടാൻ to roast.

Verbs in യുന്നു make വാൻ in the supine, omitting entirely യുന്നു, as, കരവാൻ from കരയുന്നു to weep; പറവാൻ to speak from പറയുന്നു.

But if in യ്യുന്നു this യ്യ is changed into ൈ, and വാൻ is added, as പൈവാൻ to rain from പെയ്യുന്നു; ചെയ്യാൻ to do from ചെയ്യുന്നു.

All other malabar verbs, whatever be the termination of the present, have the supine in ാൻ, by changing the ഉ penultimate into ാ, as, മുങ്ങാൻ from മുങ്ങുന്നു to sink; പൂട്ടാൻ from പൂട്ടുന്നു to shut, or lock; അടാൻ from അടുന്നു to close; എണ്ണാൻ from എണ്ണുന്നു to reckon; വെവാൻ from വെവുന്നു to dress victuals.

The following verb ഉണ്ണുന്നു, to eat rice, is an exception to all these rules, it making the supine ഉണ്മാൻ, and കാണുന്നു to see കാണ്മാൻ, or കാമ്മാൻ, as also തിന്നുന്നു to eat തിന്മാൻ.

Of

Digitized by Google

Of Gerunds.

Gerunds are compounded of the verb to be used in the sentence, and the defective verb വെണം, or വെണ്ടു, as സ്നെഹിക്കെണ്ടു, സ്നെഹിക്കെണ്ടു which ought to be loved, and സ്നെഹിക്കെണ്ടും, സ്നെഹിക്കെണ്ടുന്നു, സ്നെഹിക്കെണ്ടുക, സ്നെഹിക്കെണ്ടുന്നുക, which must be loved.

Of Participles.

The radical participles of the present, preterite, and future tenses have been explained in the conjugation of verbs. They are, for example, of the present tense, ക്ഷണമായിട്ടുകഴിഞ്ഞുപൊകുന്നകാലം, the time which passes quickly away, and this is formed by changing the final ഉ of the present into ന, as പൊകുന്ന.

The preterite is formed from the pret. indicative which if it end in ഉ this is changed into ന്ന the letter ന is added except in the verbs പൊകുന്നു, and നൊക്കുന്നു and its compounds, in which the final ന is changed in ന without adding it as ഞാൻസ്നെഹിച്ചപൈതൽമരിച്ചു the Boy whom I loved is dead; കട്ടപൊയമുതൽതിരിച്ചുകൊടുക്കണം you must restore the stolen property, കഴിഞ്ഞുപൊയ വൎഷകാലത്തിൽ പുഴയിലെ വെള്ളം എത്രയും പൊങ്ങിപൊയി last winter the water of the River rose very much.

The future participle is compounded of the supine with the addition of the verb ഉണ്ടാകുന്നു; but, in speaking of a thing to happen at a great interval of time, we add ഉള്ളു, as വര

വരു

വാനിരിക്കുന്ന കാലത്തിൽ in the next year; തങ്ങുന്നു ള്ളൊത്തേക്ക് വിണ്ടെ പോകുവാനിരിക്കുന്നൊ എന്നു കേട്ടു I heard that your Highneſs is about to return into your own coutry; വരുവാനിരുന്ന ക്രിസ്തുവിങ്കൽ പ്രവാചകന്മാർക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു the Prophets believed in Chriſt who was to come; മരിപ്പാനിരിക്കുന്ന അമ്മ മകനെ കണ്ടാറെ ആശ്വാസം ആയി കൊറെ ദിവസത്തിൽ വെണ്ണം വണ്ണം പൊറുത്തു when the mother who was about to die ſaw her ſon ſhe became better, and in a few days recovered.

Here it ſhould be remembered, as was before obſerved in ſpeaking of the adjective, that theſe participles may become adjectives by placing them before the noun, as, കഴിഞ്ഞ പോരു യുദ്ധത്തിൽ in the laſt war; ഉണങ്ങിപ്പോയ വൃക്ഷം a withered tree; and by joining to them the pronouns അവൻ, അവൾ, അത് they may be declined as in the third Lecture reſpecting pronouns, as may be more fully ſeen.

LECTURE SIXTH,

Cauſal or Effective verbs.

What we expreſs in two verbs, the Malabars do by a ſingle word, which may be termed a cauſal or effective verb. Thus, to make to come, to cauſe to do, to make to love, are in Malabars ſingle expreſsions. But as theſe are formed in various modes according to the form of the radical verb, the following Rules are laid down for the more readily diſtinguiſhing the primary verb.

RULE

RULE FIRST.

Verbs which end in the present in ക്കുന്നു become effectives, or causals by adding ിപ്പ before ക്കുന്നു, for instance, സ്നേഹിക്കുന്നു I love, സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നു to cause to love, pret. സ്നേഹിപ്പിച്ചു; പ്രയത്നിക്കുന്നു to labour, പ്രയത്നിപ്പിക്കുന്നു; വിളിക്കുന്നു to call, വിളിപ്പിക്കുന്നു to make to call; ചിരിക്കുന്നു to laugh, ചിരിപ്പിക്കുന്നു to make laugh; എടുക്കുന്നു to receive, എടുപ്പിക്കുന്നു to cause to take; കേൾക്കുന്നു to hear, കേൾപ്പിക്കുന്നു to make to hear.

Exceptions,

ഇരിക്കുന്നു to sit, ഇരുത്തുന്നു, ന്നു to cause to sit; നില്ക്കുന്നു to stand, നിറുത്തുന്നു to make stand; നടക്കുന്നു to walk നടത്തുന്നു, ന്നു to make walk; കടക്കുന്നു to pass കടത്തുന്നു, ന്നു to cause to pass; കിടക്കുന്നു to lie down കിടത്തുന്നു, ന്നു to make to lie; [illegible] to be appeased [illegible] to make calm.

RULE SECOND.

The verb substantive, and its compounds, and verbs active in കുന്നു make their effectives by changing കുന്നു into ക്കുന്നു as ആകുന്നു to be, or have, ആക്കുന്നു to make to be, or have; ഉണ്ടാകുന്നു to have, ഉണ്ടാക്കുന്നു to make to have; പോകുന്നു to go പോക്കുന്നു to cause to go; ഒഴുകുന്നു to flow, ഒഴുക്കുന്നു to cause to flow; ഉരുകുന്നു to become liquid, ഉരുക്കുന്നു to make to melt; പഴകുന്നു to accustom, പഴക്കുന്നു to make familiar; and some others similar to these, but not all, for some verbs have no effective.

In

Digitized by Google

In the ſame manner, verbs in ങ്ങുന്നു are made effective by changing ങ്ങുന്നു into ക്കുന്നു, as മുങ്ങുന്നു to ſink മുക്കുന്നു to cauſe to ſink, മുക്കി; ഞെങ്ങുന്നു to grow ripe, ഞെക്കുന്നു, ക്കി to make ripe; വിങ്ങുന്നു to ſmother വിക്കുന്നു, വിക്കി; അടങ്ങുന്നു to be included, അടക്കുന്നു, ക്കി to include; കലങ്ങുന്നു to be diſturbed, കലക്കുന്നു to trouble water; നീങ്ങുന്നു to ritire നീക്കുന്നു, നീക്കി to take away; വെങ്ങുന്നു to be hot, വെക്കുന്നു to heat; മടങ്ങുന്നു to be conquered, മടക്കുന്നു to conquer.

RULE THIRD.

Verbs which have not the final ന്നു preceded by കു or ങ്ങു become cauſal by changing the ſyllable into ഇ and ending in ഇക്കുന്നു ſo, തല്ലുന്നു to ſtrike തല്ലിക്കുന്നു to cauſe to ſtrike; ചെയ്യുന്നു to do ചെയ്യിക്കുന്നു to cauſe to do; പറയുന്നു to ſpeak, പറയിക്കുന്നു to make ſpeak; ചൊല്ലുന്നു to ſpeak, ചൊല്ലിക്കുന്നു to cauſe to ſpeak; വാഴുന്നു to reign, വാഴിക്കുന്നു to cauſe to reign.

Except the followiug,

തിന്നുന്നു to eat തീറ്റുന്നു, റ്റി to feed, ഉണ്ണുന്നു to eat rice ഊട്ടുന്നു to cauſe to eat rice; വീഴുന്നു to fall വീഴ്ത്തുന്നു to cauſe to fall or വീഴിക്കുന്നു, ച്ചു; കൂടുന്നു to be united, കൂട്ടുന്നു, ട്ടി to cauſe to join; വരുന്നു to come, വരുത്തുന്നു to make to come; നനയുന്നു to be wet നനക്കുന്നു to make wet; ഉരളുന്നു to fly, ഉരട്ടുന്നു, ട്ടി to make fly; കാണുന്നു to ſee, കാട്ടുന്നു to ſhew, ട്ടി; താഴുന്നു to be under, താഴ്ത്തുന്നു to put down; അണയുന്നു to approach, അണക്കുന്നു to make &c. ച്ചു; വാടുന്നു to wither as flowers വാട്ടുന്നു, ട്ടി to dry up.

RULE

RULE FOURTH.

Verbs in രുന്നു change this termination in ർത്തുന്നു, or ക്കുന്നു; as, വളരുന്നു to increase, വളർത്തുന്നു to make grow ർത്തി; പകരുന്നു to be changed, പകർത്തുന്നു, ർത്തി to change, തകരുന്നു to be broken, തകർത്തുന്നു, or തകർക്കുന്നു to break; തീരുന്നു to be finished, തീർക്കുന്നു to finish ർത്തു; വരുന്നു to come വരുത്തുന്നു, ത്തി to cause to come.

EXCEPT.

തരുന്നു to give to me, or you, തരിയിക്കുന്നു, ന്നു.

RULE FIFTH.

Verbs in റുന്നു double റ in to റ്റുന്നു, ആറുന്നു to become cool ആറ്റുന്നു to make cool റ്റി; ഏറുന്നു to ascend ഏറ്റുന്നു to make to ascend, to raise up, ഏറ്റി; കരെയേറുന്നു to climb, to land, കരെയേറ്റുന്നു, റ്റി; മാറുന്നു to be altered, മാറ്റുന്നു, റ്റി to cause to change.

EXCEPT.

പെറുന്നു to bring forth, പെറ്റിയിക്കുന്നു, ന്നു.

RULE SIXTH.

There are also a few active verbs which are made effective in പ്പിക്കുന്നു, or യിക്കുന്നു; വളക്കുന്നു to educate വളപ്പിക്കുന്നു to cause &c. വളർത്തു; തീർക്കുന്നു to finish, തീർപ്പിക്കുന്നു to make to finish ർത്തു, കാട്ടുന്നു to shew, കാട്ടിക്കുന്നു, ന്നു to cause to shew; ഏറ്റുന്നു to raise up ഏറ്റിക്കുന്നു, ന്നു to make to raise.

LECTURE

Digitized by Google

LECTURE SEVENTH.

OF VERBS PASSIVE,

The Malabars ſeldom uſe the Paſſive voice, but ſince it is ſometimes employed, the rule is ſubjoined by which verbs active become paſſive; namely, by taking away the final ന്നു and changing the penultimate ഉ into അ, annexing the verb പെടുന്നു in this manner, സ്നേഹിക്കുന്നു to love, സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു to be loved; ആഘോഷിക്കുന്നു to celebrate, ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു to be celebrated, തുറക്കുന്നു to open തുറക്കപ്പെടുന്നു to be opened.

All verbs paſſive have the preterite ending in ട്ടു, and conjugated as in the 4th Lecture.

But it ſhould be remarked that ſome verbs cannot be made paſſive without the utmoſt impropriety, and ſolecism in language.

Secondly, that many verbs with the addition of പ്പെടുന്നു are not paſſive, but common, or active, or deponent, and are formed by joining പെടുന്നു to certain nouns only, for the greater number cannot be united with it, thus ഇഷ്ടം love, makes ഇഷ്ടപെടുന്നു to love; സ്നേഹം love, സ്നേഹപ്പെടുന്നു to love; പാട pain പാടപ്പെടുന്നു to ſuffer; നിസ്സാരം contempt, നിസ്സാരപ്പെടുന്നു to deſpiſe.

A paſſive mode of ſpeech is alſo formed from certain adverbs, as from ദൂരെ far, is made ദൂരെപ്പെടുന്നു to be distant;

അക.

Digitized by Google

അകം within, അകപ്പെടുന്നു to be enclosed; മേലവൻ above, മേല്പെടുന്നു to be over, to remain; hence മേലവൻ, or മേല്പെടുക്കുന്നവൻ a superior, tho' മേലുള്ളവൻ is better.

LECTURE EIGHTH,

OF THE VERB PERSONAL.

It was before observed that all verbs in this language are impersonal. In poetry, however, and their best writings, we find a first, and third person singular, and a third person plural as.

Present ഞാനെഴുന്നള്ളിക്കുന്നേൻ, അവനെഴുന്നള്ളിക്കുന്നോൻ, അവളെഴുന്നള്ളിക്കുന്നോൾ, അവരെഴുന്നള്ളിക്കുന്നോർ.

Preterite ഞാനെഴുന്നള്ളിച്ചേൻ, അവനെഴുന്നള്ളിച്ചോൻ, അവളെഴുന്നള്ളിച്ചോൾ, അവരെഴുന്നള്ളിച്ചോർ.

Future ഞാനെഴുന്നള്ളിപ്പേൻ, അവരെഴുന്നള്ളിപ്പോർ.

no other tenses are used, and these very sparingly.

LECTURE NINTH.

OF IMPERFECT AND ANOMALOUS VERBS,

Irregular, or anomalous verbs are divided into two Classes; affirmative, and negative, and both require the person spoken of to be in the dative case.

The affirmatives are ഉണ്ടു to be, or have, pres. എനിക്കു, നിനക്കു, ഉണ്ടു I, or you have (est mihi).

But in other tenses we must use the verb ഉണ്ടാകുന്നു; as,

എ

എനിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു I had; അവർക്കു ഉണ്ടായി they had; നമുക്കു ഉണ്ടാകും we shall have.

This verb makes ഉള്ള in the participle, whence comes ഉള്ളവൻ. ഉള്ളവൾ. ഉള്ളത who, or which is. See farther in the section of adjectives; this verb has also another form in ഉള്ളു, which is *alone* or only.

But the verb, or noun preceding this must always end in ഏ, as, എത്രപേർ ഉണ്ട how many persons are there രണ്ടെ ഉള്ളു there are two only.

This defective verb is joined to almost all verbs, by changing ന്നു into ഉണ്ട; thus സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I am loving; which form is also used for the future, as സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I will love വരുന്നുണ്ട I come, or I will come.

But when we would use this verb in a past sense, we use the preterite in ച്ചു, changing ു into ട്ടു, and adding ണ്ട, as, സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ട I was loving; അവൻ വന്നിട്ടുണ്ട He came; or is come. We also use the verb ഉണ്ട when we would express the habit, or custom of doing a thing, substituting for the final ന്നു the termination കാറ് ഉണ്ട, as, സ്നേഹിക്കാറുണ്ട I used to love; ചെയ്യുകാറുണ്ട I am accustomed to do; ചൊല്ലുകാറുണ്ട I am in the habit of saying.

Secondly വെണം I must, or will; Present എനിക്കു വെണം, or വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു, It is necessary for me, I must, or will, നിനക്കു വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു you wish, or must. pret. എനിക്കു: or നിനക്കു വെണ്ടിയിരുന്നു; Future വെണ്ടിയിരിക്കും; Infin. വെണം എന്നു prerer.

Preter. വെണ്ടിവന്നൊരു; Part. വെണ്ടുന്ന, or വെണ്ടിയിരിക്കുന്ന; neuter വെണ്ടത, വെണ്ടുവത, or വെണ്ടിരിക്കുന്നത.

But observe, this verb may be joined to all others by removing the final ന്നു, and changing the penultimate ഉ into ഏ long, thus ഏണം, as, സ്നെഹിക്കുന്നു makes സ്നെഹിക്കെണം I must love; വരുന്നു to come വരെണം I must come.

And that this may added, without change, to all verbs in the second singular imperative by adding thereto the letter യും, thus സ്നെഹിക്കയും വെണം you, or we must love, from സ്നെഹി love thou; പൊകയും വെണം from പൊക go; മൊക്ഷം ലഭിപ്പാൻ തമ്പുരാന്റെ കല്പനകളെ കാക്കയും വെണം to aquire glory, or happiness, we must obey the law of God.

In place of the verb വെണം we may make use of വെണ്ടി, to which ഇരിക്കുന്നു is always joined, or sometimes വരുന്നു, thus വെണ്ടിരിക്കുന്നു, or വെണ്ടിവരുന്നു, I must, വെണ്ടിവന്നു, or വെണ്ടുന്നു it was necessary. But to express the other tenses we ought to join to this defective verb, ഇരിക്കുന്നു or വരുന്നു in the tense required, as വെണ്ടിവന്നപ്പൊൾ when it was necessary; വെണ്ടിരിക്കുന്നെങ്കിൽ if it be necessary; വെണ്ടിവരുമ്പൊൾ when it shall be needful.

Sometimes also വെണ്ടി is made to coalesce with other verbs, as was said of വെണം, by changing the final ന്നു of the imperative into ഏ long, with the addition of ണ്ടി and ഇരിക്കുന്നു, or വരുന്നു in that tense which the sense requires as പൊകെണ്ടിവരും it will be necessary for you to go; ചെയ്യ-

ക്കാ

ക്കു പോകെണ്ടിവന്നു I was obliged to go to Cochin; നിന്നെ അടി ക്കെണ്ടിവരും I shall be forced to beat you.

Instead of വെണ്ടി, sometimes വെണ്ടീട്ട is added in the manner before said, which however gives the verb the force of a supine, as, കൊച്ചിക്കു പോകെണ്ടീട്ടു വന്നു I came in order to go to Cochin; മോക്ഷം കിട്ടെണ്ടീട്ടു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു to acquire happiness I do penance.

Thirdly. The verb ആം I am able, this has only the present tense as, എനിക്കാം I can; നിനക്കാം. It is joined to other verbs either entire, or contracted; in the first case the verb is in the imperative in ക with യും annexed, as in the case of വെണം, thus, സ്നെഹിക്കയും ആം, only that the final ം is changed into its corresponding vocal consonant, and it is written മാം, thus പോകയുമാം I can go; ഉണ്ണു കയുമാം I can eat rice; this only in the instances where the imperative ends in ക, or ക്ക; if it has a different termination, then the final ന്നു of the present is dropped, and കയുമാം is added instead; thus, ചൊല്ലുകയുമാം I can say; തൂക്കുകയു മാം I can suspend; which is also to be observed when this sort of verbs precedes വെണം.

When this verb is contracted with the preceding, it is done by adding, to the second person of the imperative, the particle ാം, or if you please, by changing the termination ക്കു the future into ാം, thus സ്നെഹിക്കാം I can love, from സ്നെഹിക്ക the imperative, or സ്നെഹിക്കും the future; ചൊല്ലാം I can speak,

ſpeak, from ചൊല്ലു, or ചൊല്ലും; this verb may be traced perhaps to the ſubſtantive verb ആകുന്നു as its origin.

In the ſame manner we uſe the defective അറിയാം only in the preſent, it ſignifies either I know, or I know not, from അറിയുന്നു to know.

Fourthly. മതി it is enough; എനിക്കുമതി it ſuffices for me; it is uſed only in the preſent. When other tenſes are required they are formed by the aid of the verb ആകുന്നു I am, as മതിയായി it was ſufficient; മതിയാകും it will ſuffice മതിയാകും ചൊല്ലുവിൻ; ſpeak when there ſhall be enough.

The oppoſite correſpondent to this verb മതി is പോരാ it is not enough, as എനിക്കുപോരാ. പോരാഞ്ഞു it is, or was not enough or me; Part പോരാത്ത which is not ſufficient, from which comes the ſubſtantive പോരായ്ക inſufficiency.

Of Imperfect Negative Verbs.

Firſt. വേണ്ടാ I will not, I do not want, I need not. Preſent എനിക്കുവേണ്ടാ I want not; Prete. വേണ്ടാഞ്ഞു, 2d. വേണ്ടാഞ്ഞാൽ, 3d വേണ്ടാഞ്ഞിട്ടു, 4th. വേണ്ടാഞ്ഞാറെ becauſe I was unwilling or wanted not.

Inf. വേണ്ടെന്നു; Pret. വേണ്ടാഞ്ഞെന്നു, വേണ്ടാഞ്ഞിട്ടെന്നു; noun ſubſtantive വേണ്ടായ്ക inconvenience, uſeleſsneſs.

This verb is joined to others by taking away ഉന്നു, and ſubſtituting ഏണ്ടാ as, സ്നേഹിക്കേണ്ടാ I will not, I need not love; ചെയ്യേണ്ടാ you muſt not, or ſhould not do. But this

Digitized by Google

this form of expression is more commonly used in the imperative mood, as പൊകെണ്ടാ do not go; കരയെണ്ടാ do not weep; വരെണ്ടാ you must not come.

Second. ഇല്ല, or അല്ല not to be, or have as; ഇരിക്കില്ല I have not. Pret. ഇല്ലാഞ്ഞു. 2d, ഇല്ലാഞ്ഞാൽ 3d. ഇല്ലാഞ്ഞിട്ട. 4th. ഇല്ലാഞ്ഞാറെ.

Inf. ഇല്ലായ്ക; or ഇല്ലെക Pret. ഇല്ലാഞ്ഞെയ്ക; Part. ഇല്ലാത which is not; Pret. ഇല്ലാഞ്ഞ; Supine ഇല്ലായാൽ; Noun substantive ഇല്ലായ്മ want; as ബുദ്ധിയില്ലായ്മകൊണ്ടിതുവന്നു this happened for want of Judgement.

It is to be observed, first that അല്ല is declined in the same manner as above, with the difference of the first letter, as അല്ലാഞ്ഞിട്ട. അല്ലാത &ca.

2dly. We use the present participles of these verbs to form negative adjectives, and also substantives with the addition of അവൻ, അവൾ, അത as observed in the lecture on the adjectives.

This verb is joined to verbs affimative in order to give them a negative sense; in this case the final ഇ is omitted, and ഏ added instead, thus, ചെയ്യുന്നില്ല; Pret. ചെയ്തില്ല; ചെയ്തിട്ടില്ല Fut. ചെയ്കയില്ല; or ചെയ്കില്ല; പൊകില്ല I will not go. Whence it appears that, when ഇല്ല is joined to the future, the final ഉം is cut off, or exchanged for ഇല്ല, thus, it is not written വരുംഇല്ല,

But

But, വില്ല; not അടിക്കുംഇല്ല, Butഅടിക്കില്ല I will not beat.

But when a negative is required to be joined to the imperative mood ഒല്ല is used instead of ഇല്ല, as സ്നേഹിക്കൊല്ല, or സ്നേഹിക്കൊല്ലായെ

In this manner ഇല്ല may be joined to all verbs which then require a dative of the person, unless the verb, requires by its nature, a different case.

From this verb is formed മനസ്സില്ല, to which is opposed മനസ്സുണ്ട് I am willing. (see Primitive Negative adverbs.

Thirdly വഹിയാ, I cannotഇരിക്കവഹിയാ; Pret. വഹിയാഞ്ഞു; 2d. വഹിയാഞ്ഞാറെ; 3d. വഹിയാഞ്ഞിട്ട; 4th. വഹിയാഞ്ഞപ്പോൾ when, after that, I could not.

Inf. വഹിയായ്‌വാൻ; Pret. വഹിയാഞ്ഞെപ്പാൻ; Part. വഹിയാത്ത which cannot; Pret. വഹിയാഞ്ഞ Noun substantive വഹിയായ്ക Inability.

When this verb is joined to others ഉണ്ണ is changed for വഹിയാ, thus ചെയ്‌വഹിയാ I cannot do; സ്നേഹിക്കവഹിയാ I cannot love, പോകവഹിയാ I cannot go.

But when, as is sometimes the case, it is added without any alteration, the preceding verb is made to end in കയും, (in the same manner as explained in the words ആയും, ചെയ്യും) and വഹിയാ is annexed to this termination; thus പോകയും വഹിയാ I cannot go; നടക്കയും വഹിയാ I cannot walk, പറകയും വഹിയാ I cannot speak.

Fourthly. മാട്ടാ I am unable, which may be conjugated

gated like ആരുക, but it is seldom used unless in the present tense, as എനിക്കൊല്ലാ I cannot, ഇതെനിക്കൊല്ലാ I cannot do this, സ്നേഹിപ്പാനൊല്ലാ I cannot love, ചെയ്വാനൊല്ലാ I cannot do, എനിക്കവിശ്വസിപ്പാനൊല്ലാ I cannot believe it.

Fifthly. വഹിയാ I cannot, is also conjugated in the same manner as above, with a dative of the person, എനിക്കു വഹിയാ; Pret വഹിയാഞ്ഞു, Inf. വഹിയായ്ക; Part വഹിയാത്ത; neuter, വഹിയാത്തത which cannot be.

When joined with other verbs, these ought to be in the supine, as with ഒല്ലാ; thus തിന്മാൻവഹിയാ I cannot eat; നടപ്പാൻവഹിയാ I cannot walk.

Sixthly. കൂടാ, I am unable, is conjugated in the same manner, thus കൂടാ; Pret. കൂടാഞ്ഞു; കൂടാഞ്ഞാൽ; കൂടാഞ്ഞിട്ട Inf. കൂടായ്ക, Pret. കൂടാഞ്ഞെയ്ക; Part. കൂടാത്ത; neuter കൂടാത്തത, like വേണ്ടാത്തത, കഴികയാത്തത, ഇല്ലാത്തത.

This verb is joined, without any change, to the preterite of others; it requires a dative എനിക്കു ചെയ്തുകൂടാ I cannot do it; എനിക്കു പോയ്കൂടാ I cannot go. അവനു വന്നുകൂടാ he cannot come.

It is proper for Learners to write all the defective verbs with *a* long, as കൂടാ, കഴിയാ, വഹിയാ, ഇല്ലാ.

Besides these defective verbs, which joined to regulars make a negative signification, there are certain particles which have the same power, such are ആ and ആതെ.

Of

Digitized by Google

Of the Negative particle ാ

All verbs become negative, if, in place of the final ഉന്നു, you annex ാ, as, 1st. Pret. ചെയ്യാഞ്ഞു, or ചെയ്യാഞ്ഞൂ, 2d Pret. ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടു by not doing, or having done; 3d. ചെയ്യാഞ്ഞാൽ; Inf. ചെയ്യാതെവണ്ണം; Pret. ചെയ്യാഞ്ഞെവണ്ണം; Part. ചെയ്യാത്ത; Supine ചെയ്യായ്കയാൽ; noun substantive, ചെയ്യായ്ക.

So also വരാ, he comes not, Pret. വരാഞ്ഞു; or വരാഞ്ഞൂ; വരാഞ്ഞിട്ടു; വരാഞ്ഞാൽ; Part. വരാത്ത, neuter വരാത്തത; Supine വരായ്കയാൽ; noun Substantive വരായ്ക the not coming, the non arrival.

In the same manner is conjugated പോകാ I cannot go; നടക്കാ I cannot walk. From which it might appear that this mode of expression is deducible from പോക, or നടക.

Affirmative verbs, also, become negative, by the additiuo of the particle ാതെ, instead of ഉന്നു, and by joining to this, ഇരിക്കുന്നു, in whatever tense the sentence may require, thus from സ്നേഹിക്കുന്നു is formed, സ്നേഹിക്കാതെയിരിക്കുന്നു I do not love, from പറയുന്നു to speak, പറയാതെയിരിക്കുന്നു he is silent, പോകാതെയിരിക്കുന്നു he will not go.

Sometimes by way of adding grace, or elegance to the expression, കണ്ടു is joined to ാതെ, thus പറയാതെകണ്ടിരുന്നു he was silent, or spoke not.

Sometimes also a verb ending in ാതെകണ്ടു is joined with other verbs, and in this case it may be rendered by our ex-

pression

preſſion without being, as നനയാതെവന്നു I came without being wet, അറിയാതെചെയ്തു I did it without knowing; പറയാതെകണ്ടുകിഴിച്ചുപൊയി He went away without ſpeaking.

More will be ſaid on this ſubject when treating of adverbs to which the reader is referred for fuller information.

LECTURE TENTH.

Of Verbs of Elegance,

This ſort of verbs is uſed by the Malabarians to add force, or beauty to an expreſſion. They are as follows; കൊള്ളുന്നു to buy, to take, or receive, is joined to the preterite of verbs, and ſeems to have no other ſenſe than to mark the time, or tenſe, for the preceding verb expreſſes the ſignification, which is alſo the caſe with other emphatical, or ornamental verbs, as മനുഷ്യർപിഴച്ചതിന്റെപുറകതമ്പുരാൻ അവരെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു after that men had ſinned the ſon of God redeemed them, ഞാൻവെണ്ടുംവണ്ണംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീകെട്ടില്ലയൊ I told you all I could, did you not hear?

Secondly. കളയുന്നു to caſt out, is added to verbs in the preterite, as, പൊയ്ക്കളഞ്ഞു he dd϶ arted; പൊയ്ക്കളയും he will go; ഇറക്കികളയുന്നു to turn out; തല്ലിക്കളയുന്നു to beat, തല്ലിക്കളഞ്ഞു Preterite.

Thirdly. ഇരിക്കുന്നു to exiſt, to be, to ſit, is joinedteo the

the preterite alſo, thus സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു I am loving, അവൻ ഇതു പറഞ്ഞിരിക്കുംപൊൾ when he is ſaying this, എഴുതിയിരിക്കുന്നപൊലെ as it is written.

Fourthly. കിടക്കുന്നു, to lie, is alſo added to the preterite, as ചൊല്ലികിടക്കുന്നു it is ſaid, എഴുതികിടക്കുന്നു it is written.

Fifthly. അയക്കുന്നു to ſend, is joined to the ſame tenſe, only the initial അ is cut off, & it is written യക്കുന്നു, and preterites ending in ഉ are changed into അ, but thoſe in യി remain unchanged, thus, ഇതവനൊടുപറഞ്ഞ യച്ചിട്ടവൻ പൊയ്പൊയി when he had ſaid this to him he departed.

Sixthly. വിടുന്നു to diſmiſs, when added to the preterite of a verb ſignifies to ſend, as ചൊല്ലിവിടുന്നു I ſend to ſay, or ചൊല്ലൂടുന്നു, preterite ചൊല്ലൂട്ടു. കൊടുത്തുവിടുന്നു to ſend to give; this is commonly written കൊടുത്തൂടുന്നു, Pret. കൊടുത്തൂട്ടു.

In the ſame manner തന്നുവിടുന്നു to ſend to give (ſpeaking of the 1ſt. or 2d. perſon) or തന്നൂടുന്നു pret. തന്നൂട്ടു. hence it appears that വിടുന്നു in compoſition is written, and pronounced as if it was ഊടുന്നു, But this form is very ſeldom uſed and only in the above examples.

Seventhly, തരുന്നു to give to the firſt, or ſecond perſon; കൊടുക്കുന്നു to give to the third, being joined to the preterite, add ſomewhat to the ſignification of the verb; എടുത്തുതന്നു he took, and gave it me ചൊല്ലിതന്നു he gave me in words, or

or he said to me; പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു he taught him, gave instruction,

Eighthly ചെയ്യുന്നു to do, may be joined to other verbs in three different ways.

1st. To the Imperative, in which case ചെയ്യുന്നു is used in the participle of the present, or preter tense, as അവൻ പഠിപ്പിക്കചെയ്യുന്നു he teaches; ഇന്നലെവരികചെയ്തു he came yesterday.

2dly. the particle കയും is annexed to the imperative, and ചെയ്യുന്നു, and ചെയ്തു is added in the same manner as ഒവ്വം, and അത്രെ; thus, അവൻവരികയുംചെയ്തു he came; എനിക്കുവളരെസന്തോഷിക്കയുംചെയ്തു I am much rejoiced; and not unfrequently it governs two, or three verbs, as in the following example, ചെയ്തുംവല്ലുംകുമ്പസാരിക്കയുംഒട്ടു മനസ്താപപ്പെടുകയും ഇനിമേലിൽ പിഴകളിൽ നടക്കാതെയിരിക്കയുംചെയ്യുന്നവർക്കുഒട്ടുപൊറുതികിട്ടും. They who do truly confess, and repent of their sins, and resolve to trangress no more shall obtain remission of their sins.

This form of speech is very common.

3dly. The last way in which this verb is annexed to others, is to the supine, dropping the final *an* ാൻ, and substituting, ഉന്തം E. G. ആദിമനുഷ്യൻവിലക്കിയ കായിക്കുന്തംചെയ്തുതിന്നുകൊണ്ടുശിക്ഷെക്കുന്തംചെയ്തു The first man by eating the forbiden fruit made himself liable to punishment; അവൻ അടക്കുന്തം ചെയ്തു He did

did it; from which laſt example, it is plain that, this verb may be added, in the manner aforeſaid, to itſelf.

Ninthly. വരിക, to come, is joined to the verb വെണ്ടു; as, വെണ്ടിവരും it will be neceſſary. It is added alſo to verbs which have this defective verb previouſly annexed to them, as, പൊകെണ്ടിവരും I ſhall be forced to go; to this verb വെണ്ടു is alſo added ഉണ്ടാക, as വെണ്ടിയുണ്ടാക it will be neceſſary,

See the paragraph on വെണം above.

Tenthly. ഇരിക്ക to be, is added to the imperative, അവൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു he ſaid ſo; അവൻ അതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു he did it.

Eleventhly. ചമഞ്ഞു to become, is joined to the preterites of the verbs ഇരിക്ക, and പൊക; as പൊയിച്ചമഞ്ഞു he departed; മാലാഖമാര പാപം ചെയ്തിട്ടു പിശാചുകളായിചമഞ്ഞു the angels having ſinned became Devils.

LECTURE ELEVENTH.

Of the other Parts of ſpeech.

After having ſeparately treated of the noun, pronoun, verb, and participle, it remains to conſider the other parts of ſpeech as they regard ſyntax, or conſtruction. Namely, prepoſitions, the rules for forming the different caſes of the noun, adverbs, interjections, and conjunctions, from the combination

Digitized by Google

combination of all which the ſtructure of language is raiſed and fixed.

Of the Nominative.

This is placed before the verb not only in the definite moods, but alſo in the Infinitive, before participles ſimple, and compound, before ſubſtantives, and even ſupines. Ex. gr. നീവരുവാനമെന്നുകെട്ടു I heard you would come; അവൻവരുവാൻനീഎത്രയുംപ്രയത്നംചെയ്തുഎന്നുകെട്ടു I heard you uſed much diligence that he ſhould come; ഞാൻഅയച്ചവനെശത്രുകൊന്നു the enemy killed him whom I ſent; ഞാൻനന്നാക്കിയഅകത്തുരാജാവുഅടക്കി the Raja has ſeized the houſe which I repaired.

Obſerve that, in neuter nouns, the nominative is uſed frequently; and generally, for the accuſative caſe, eſpecially in the Plural.

Secondly that, the adverb ഒക്കയും all, every, takes a nominative before it; കാലംഒക്കയും at all times; ആണ്ടൊക്കയും every year; തോട്ടംഒക്കയുംവെറ്റിലനാടൊക്കയുംഭാഷ In every garden there is beetle leaf, and in every country a (different) language. Proverb.

Of the Genitive

When there is no rule to the contrary, the genitive is uſed as in the European languages; കുതിരയുടെഉടയവൻ the maſter of the horſe; നാട്ടിലെരാജാവ the king of the country;

country; സൂൎയ്യന്റെ വെളിവ the light of the sun; ഭൂമിയുടെ വലിപ്പം the magnitnde of the Earth; ധൎമ്മത്തിന്റെ കല്പനം the ordonnance af the Law.

Obſerve 1ſt, that, nouns ending in ട double this letter into ട്ട, and ſo obtain the force of a genitive, thus from ചുമട a burden, and ആൾ a perſon, comes ചുമട്ടാൾ a bearer of burdens, a porter; from നാട a country, and ഛിദ്രം diſſenſion, comes നാട്ടുഛിദ്രം civil diſcord, the ട being ſometimes changed into ട്ടു, and, indeed, ſometimes into ട്ടും, as ആട്ടുംരോമം ſheep's wool.

Secondly. That, when two names of irrationals come together, one requiring in our idiom to be in the genitive, the Malabars leave it in the nominative, as പള്ളിത്താക്കോൽ, to which the Engliſh has a correſponding expreſſion, 'the Church key;' പള്ളിവാതിൽ the Church door; എരുമപ്പാൽ Buffalo's milk; കെട്ടുവള്ളം a harbour, or place where boats are laid up; വാഴയില a plaintain leaf. But this form of expreſſion is not univerſal, and would often be abſurd; thus we cannot ſay പാമ്പുപല്ലു a ſerpent's tooth, നാടുകലഹം a diſturbance in a country; but പാമ്പിന്റെപല്ലു, നാട്ടിലെ കലഹം, or നാട്ടിലകലഹം,

In general, when a noun ends in *a* ſhort, it is ſafer for beginners to uſe always the genitive, rather than the nominative, until experience ſhall have taught them in what inſtances this peculiarity of expreſſion may be uſed.

Thirdly

Digitized by Google

3 dly. nouns in ം must always be used in this sense in the genitive, so that you can never say മരംഇല, but മരത്തിന്റ ഇല the leaf of a tree; ആകാശത്തിന്റെ കൊമ്പ the celestial horn, or Cornucopia; വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പ the branch of a tree; ആകാശത്തിലെ രാജാവ the king of Heaven, of the firmament, or skies

But they are sometimes put in the nominative, by cutting the final ം, and connecting the noun with the following one as മര തൊലി the Bark of a tree; സമുദ്രനീര Sea water See foregoing observations on the formation of adjectives where two substantives come in this manner together. But this form can never be used when the last noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns singnifying supreme authority, tho', they may be used in the genitive, are frequently put in the dative case, as നാം രാജാക്കന്മാൎക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കെണം. we ought to be subject to kings; ഞാൻ ഈ നിലത്തിന്ന ഉടയവനാകുന്നു I am master of this field; അവൎക്കു രാജാവ തിരുമനസ്സ your highness is their king; സിംഹം മൃഗങ്ങൾക്കു രാജാവാകുന്നു the Lion is the King of Beasts; അവൻ ശാസ്ത്രത്തിന്ന ഉടയവനാകുന്നു He is master of arts.

Prepositions which require a Genitive.

In the Malabar language these parts of speech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be post-positions, the following govern

govern the genitive case; അരികെ near, or അരികത്ത്, as പുഴയുടെ അരികത്ത് near the river, വീട്ടിന്റെ അരികെ near the house.

It requires also a dative as പള്ളിക്കരികെ.

അകത്ത് within, പള്ളിയുടെ അകത്ത് within the church;

Also sometimes a dative as പള്ളിക്കകത്ത്.

അക്കര beyond, ഇക്കര on this side, and their compounds അക്കരക്കരെ; ഇക്കരക്കരെ; as പുഴയുടെ അക്കരക്കരെ on that side of the river, and the latter sometimes with a dative, as പുഴക്കിക്കരക്കരെ.

അപ്പുറം beyond, ഇപ്പുറം on this side, are adverbs, as ഞാൻ ഇപ്പുറത്ത് അവൻ അപ്പുറത്ത് ആയിരുന്നു I was on this side, he on that.

എതിരെ, or നേരെ opposite; as പള്ളിയുടെ നേരെ, or എതിരെ opposite the Church.

മേൽ, മേലെ, or മീതെ over, upon, above; എന്റെ മേൽ above me ഇതിന്റെ മീതെ above this.

മുന്നെ, മുന്നിൽ, മുമ്പെ, or മുമ്പിൽ before, in presence of, എന്റെ മുമ്പിൽ before me; നിന്റെ മുമ്പാകെ before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, എന്റെ പിറകെ behind me.

Also the adverbs അവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, നാട്ടിന്റെ എവിടെ ഇരിക്കുന്നു where in the

the

Digitized by Google

the country do you live? നമ്മുടെ ഇടയിൽ കലഹം ഇല്ല here amongst us there is no disturbance; നിങ്ങളുടെ പക്കൽ നെല്ല ഉണ്ടൊ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds also require the same case, അവിടെനിന്നു from thence ഉവിടെനിന്നു, ഇവിടെനിന്നു, as; എന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വന്നു I came from my house; പെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പോകുന്നു I go to my sister's house; തമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽ, or തമ്പുരാന്റെ മുമ്പാകെ before God, or the King.

But when മുമ്പെ or മുമ്പിൽ signifies the time past, then, the noun is better in the dative, as, വെനിലിന്നു മുമ്പെ before the summer; മഴെക്കു മുമ്പെ before the rains.

മുഖത്ത, or മുമ്പാകെ in presence of, governs a genitive, എന്റെ മുഖത്ത അടിച്ചു he struck him in my presence.

പക്കൽ to, or at. അവന്റെ പക്കൽ at him, to him; നിന്റെ പക്കൽ പറവാൻ അയച്ചു he sent to speak to you.

പടി, പടിയായി, പടിയായിട്ടു or, പടിയെ according to, tho' included in those adverbs which require a genitive case, are more properly joined to the indeclinable noun in ത്തിൻ; as, ന്യായത്തിൻപടി agreeable to justice; പാപത്തിൻപടിയായി sinfully.

പിമ്പെ after, as സുഖത്തിന്റെ പിമ്പെ ദുഃഖം after mirth comes sorrow.

പുറത്ത upon, എന്റെ പുറത്ത വീണു he fell upon me; പള്ളിയുടെ പുറത്ത, or, with a dative പള്ളിക്കു പുറത്ത without the church.

കീഴ

Digitized by Google

കീഴ് കീഴു beneath; alſo താഴെ, or താഴത്ത under; രാജാവിന്റെ താഴെ, or കീഴ under the Raja, സമുദ്രത്തിന്റെ താഴെ മണൽ the ſand under the ſea.

ശേഷം after, as അതിന്റെ ശേഷം after that.

ചുററും about, at ഭൂമിയുടെ ചുററും കടൽ the ſea is round about the Earth.

Of the Dative

All verbs ſignifying gain, or loſs, or injury, or the value of any thing, alſo verbs of going, ſuch as imply the limit of motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, ſhewing alſo the verbs ſubſtantive ഇരിക്കുന്നു to be, കിട്ടുന്നു to acquire, ചേരുന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative caſe, as എനിക്ക ഒരു ലാഭവും ഉണ്ടായില്ല I gained nothing, അവൎക്ക വളരെ ചേതം വന്നു they ſuffered great loſs; ശത്രുവിന്റെ ജയം ഉണ്ടായി the enemy gained the victory; എനിക്ക മാനം നിനക്ക മാനക്കേട വരും. I ſhall have the honor, you the diſgrace; ദൈവത്തിന്ന സ്തുതി praiſe be to God; അപ്പൻ മക്കൾക്ക ദ്രവ്യം വെക്കുന്നു the Father preſerves money for his chidren.

Verbs which ſignify the boundary at which we would arrive; നഗരത്തിൽ പോയി he went to the city; ആകാശത്തേക്ക കരേറിപ്പോയി he aſcended into Heaven; കുളത്തിന്ന പോയി he went to the well, or tank; ദീനത്തിന്ന, or വ്യാധിക്ക മരുന്ന ചെയ്യുന്നു he adminiſters medicine for ſickneſs.

But obſerve, when we ſay we go home, the dative is not uſed

Digitized by Google

3 dly. nouns in ം must always be used in this sense in the genitive, so that you can never say മരംഇല, but മരത്തിൻ ഇല the leaf of a tree; ആകാശത്തിന്റെ കൊമ്പു the celestial horn, or Cornucopia; വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പു the branch of a tree; ആകാശത്തിലെ രാജാവ the king of Heaven, of the firmament, or skies

But they are sometimes put in the nominative, by cutting the final ം, and connecting the noun with the following one as മര തൊലി the Bark of a tree; സമുദ്ര നീർ Sea water

See foregoing observations on the formation of adjectives where two substantives come in this manner together. But this form can never be used when the last noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns singnifying supreme authority, tho', they may be used in the genitive, are frequently put in the dative case, as രാജാക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണം we ought to be subject to kings; ഈ നിലത്തിന്നു ഞാൻ ഉടയവനാകുന്നു I am master of this field; അവർക്കു രാജാവ അങ്ങുന്നു your highness is their king; മൃഗങ്ങൾക്കു രാജാവ സിംഹം the Lion is the King of Beasts; അവൻ ശാസ്ത്രത്തിന്നുടമനാകുന്നു He is master of arts.

Prepositions which require a Genitive.

In the Malabar language these parts of speech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be post positions, the following govern

govern the genitive case; അരികെ near, or അരിയത്ത, as പുഴയുടെ അരിയത്ത near the river, വീട്ടിന്റെ അരികെ near the house.

It requires also a dative as പള്ളിക്ക അരികെ.

അകത്ത within, പള്ളിയുടെ അകത്ത within the church;

Also sometimes a dative as പള്ളിക്ക അകത്ത.

അക്കര beyond, ഇക്കര on this side, and their compounds അക്കരെ; ഇക്കരെ; as പുഴയുടെ അക്കരെ on that side of the river, and the latter sometimes with a dative, as പുഴക്ക ഇക്കരെ.

അപ്പുറം beyond, ഇപ്പുറം on this side, are adverbs; as ഞാൻ ഇക്കപ്പുറത്ത അവൻ അക്കപ്പുറത്ത ആയിരുന്നു I was on this side, he on that.

എതിരെ, or നേരെ opposite; as പള്ളിയുടെ നേരെ, or എതിരെ opposite the Church.

മേൽ, മേലെ, or മീതെ over, upon, above; എന്റെ മേൽ above me ഇതിന്റെ മീതെ above this.

മുന്നെ, മുന്നിൽ, മുമ്പെ, or മുമ്പിൽ before, in presence of, എന്റെ മുമ്പിൽ before me; നിന്റെ മുമ്പാകെ before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, എന്റെ പിറകെ behind me.

Also the adverbs അവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, നാട്ടിന്റെ എവിടെയാകുന്നു where in the

the country do you live? നമ്മുടെ ഇടയിൽ കലഹമില്ല here amongst us there is no disturbance; നിന്റെപക്കൽ നെല്ലു ഉണ്ടൊ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds also require the same case, എവിടെനിന്നു from thence ഇവിടെനിന്നു, അവിടെനിന്നു, as; എന്റെപുര വീട്ടിൽനിന്നു വന്നു I came from my house; ഞാൻ പെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പോകുന്നു I go to my sister's house; തിരുമുമ്പിൽ, or തിരുമുമ്പാകെ before God, or the King.

But when മുമ്പെ or മുമ്പിൽ signifies the time past, then, the noun is better in the dative, as, വേനലിനുമുമ്പെ before the summer; മഴക്കുമുമ്പെ before the rains.

മുമ്പാകെ, or മുന്നാലെ in presence of, governs a genitive, എന്റെ മുമ്പാകെ അടിച്ചു he struck him in my presence.

വക്കൽ to, or at. അവന്റെ വക്കൽ at him, to him; നിന്റെ വക്കലെ പറഞ്ഞയച്ചു he sent to speak to you.

വഴി, വഴിയായിട്ടു, വഴിയായിട്ടും or, വഴിയെ according to, tho' included in those adverbs which require a genitive case, are more properly joined to the indeclinable noun in ത്തം; as, ന്യായത്തംവഴി agreeable to justice; ദോഷത്തംവഴിയായിട്ട sinfully.

പിമ്പെ after, as സന്തോഷത്തിന്റെ പിമ്പെ ദുഃഖം after mirth comes sorrow.

പുറത്ത upon, എന്റെ പുറത്ത വീണു he fell upon me; പള്ളിയുടെ പുറത്ത, or, with a dative പള്ളിക്കു പുറത്ത without the church.

കൂ

Digitized by Google

കീഴ് കീഴെ beneath; also താഴെ, or താഴത്തു under; രാജാവിന്റെ താഴെ, or കീഴ under the Raja, സമുദ്രത്തിന്റെ താഴത്തെ മണൽ the sand under the sea.

ശേഷം after, as അതിന്റെ ശേഷം after that.

ചുറ്റും about, as ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും കടൽ the sea is round about the Earth.

Of the Dative

All verbs signifying gain, or loss, or injury, or the value of any thing, also verbs of going, such as imply the limit of motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, shewing also the verbs substantive ഉണ്ടു to be, കിട്ടുന്നു to acquire, ചേരുന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative case, as എനിക്കു ഉപകാരം ഉണ്ടായില്ല I gained nothing, അവൎക്കു വളരെ ചേതം വന്നു they suffered great loss; ശത്രുവിന്നു ജയം ഉണ്ടായി the enemy gained the victory; എനിക്കു ബഹുമാനം നിനക്കു ബഹുമാനക്കേടു വരും I shall have the honor, you the disgrace; ദൈവത്തിന്നു സ്തുതി praise be to God; അപ്പൻ മക്കൾക്കു ദ്രവ്യം വെക്കുന്നു the Father preserves money for his chidren.

Verbs which signify the boundary at which we would arrive; പട്ടണത്തിന്നു പോയി he went to the city; ആകാശത്തിന്നു കരേറി he ascended into Heaven; വെള്ളത്തിന്നു കുളത്തിന്നു പോയി he went to the well, or tank; ദീനത്തിന്നു, or വ്യാധിക്കു മരുന്നു കൊടുക്കുന്നു he administers medicine for sickness.

But observe, when we say we go home, the dative is not used

used but the ablative in [illegible] as [illegible] I am going home; [illegible] he went to Hell; [illegible] he went to heaven.

Of buying, and giving, as [illegible] twenty eggs (are bought) for a fanam; [illegible] He gave me a book, and I gave him ten fanams; [illegible] Lend me a thousand fanams; [illegible] I lent at interest a hundred Rupees; [illegible] shew me a fine image, or statue; [illegible] I had satisfaction, or joy.

The verb [illegible]; as [illegible] the good shall obtain happiness, or heaven.

[illegible] to become, as [illegible] what you have done does not become you, [illegible] to approach, as [illegible] by going near to fire you will be burnt.

Secondly, The definitive verbs, as has been seen, require a dative case, but the verbs [illegible] and [illegible], when the person is absolutely necessary take the nominative, as, [illegible] you deserve praise; [illegible] I myself am required in this business; [illegible] you are not wanted to help me; [illegible] you must go to Cochin; [illegible] you must not go.

The

The verb ഉണ്ടാകുന്നു requires a dative as observed of ആകുന്നു to be; ആം, and അരുത as also their compounds require the dative case. But when ആം signifies only a readiness to do a thing then it has a nominative; as, താങ്കല്പിച്ചാൽ ഞാൻ പൊവാകാം at your command I will go; In the same manner when അരുത signifies a refusal of assent in the way of a request not to do a thing, the person is put in the nominative, as നീ പൊവാകരുത you must not go; താൻ ഇങ്ങനെ പറയരുത you must not say so.

The verb ഉണ്ട when it signifies to exist, or live takes the nominative, as രാജാവ ഉണ്ട കഴിഞ്ഞില്ല the Raja is living, he is not dead.

Likewise the compounds of ഉണ്ട, and ഇല്ല require the nominative, (although the simple verbs govern the dative case) as തമ്പുരാനെറ സഹായത്താൽ ഞാൻ ഒരുനാളും വീഴുകയില്ല by the help of God I shall never fall, നീ പറഞ്ഞത ഞാൻ കെൾക്കണ്ട I ought not to hear what you said.

The verbs കൂടാ, വെല, മാട്ടില also require a dative case but their compounds which end in *a* long, in ആക്കു, or ആത will have the nominative; ഇന്ന ഇത ഞാൻ ചെയ്യാ I cannot do this to day; ഞാൻ പറഞ്ഞത നീ കെൾക്കാത്തത എന്ത why did you not hear what I said?

Prepositions which govern the dative.

ഒത്തവണ്ണം, or ഒത്തപൊലെ according to; തക്കവണ്ണം, or തക്കപൊലെ the same; കൊണ്ട, or കൊണ്ടു because of;

പക്ഷം

Digitized by Google

പകരം or പകരമായിട്ട് instead of; തക്ക or തക്കത suitable to, or proportioned to; കിഴക്ക eastward, or കിഴക്കൊട്ട; തെക്ക, or തെക്കൊട്ട southward; വടക്ക, or വടക്കൊട്ട on the north. പടിഞ്ഞാറെ westward, or in the west; അകത്ത, or അകം within മാസത്തിനകം, or അകത്ത within a month; Ex. Gr. In return for the favor you did me to the northward, I, also having gone into the south, when I had adopted means proportioned to the business of which you spoke, within two months time, effiected the business according to your wish ഇനിക്കവെണ്ടിട്ടുവടക്കൊട്ട കാൎയ്യംചെയ്തു ഉപകാരത്തിന പകരമായിട്ടുഞാനും തെക്കൊട്ടുപൊയി താൻപറഞ്ഞകാൎയ്യത്തിനതക്ക ഉപദെശങ്ങളെ ഏൎപ്പെടുത്തപ്പൊൾ രണ്ടുമാസത്തിനകത്ത ഒത്തവണ്ണം കാൎയ്യം സാധിക്കയുംചെയ്തു.

Of the Accusative.

All verbs active, and verbs signifying help, require an accusative of the thing, as ഇനിക്കുതുണെക്കതമ്പുരാനെ help me O God! തമ്പുരാൻമനുഷ്യരെ സ്നെഹിക്കുന്നു God loves mankind.

All verbs which from active become effective require two accusatives, one of the person another of the thing as അവനെ മാൎഗ്ഗം പൂകിച്ചു he caused him to enter into the Law; അനസ്താസിയൊസ്പാതിരി എന്നെ ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചു the Father Anastasius taught me science.

Here it must be remembered that in neuter nouns the nominative serves for the accusative, which is to be particu-

larly

Bayerische Staatsbibliothek München

Digitized by Google

larly noticed, and 2dly. that, to avoid confusion in effective verbs, we put the person, who is made to act, in the accusative governed by കൊണ്ടു, which is equivalent nearly to the particle *by.* മിടുക്കുള്ളവനെകൊണ്ടുശത്രുവിനെകൊല്ലിച്ചു I caused the enemy to be killed by a bold man 3dly. that verbs which end in ഇടുന്നു and those which are compounded of വിടുന്നു to send, require an Acc. case of the person sent, with കൊണ്ടു, thus അവനെകൊണ്ടുചൊല്ലിച്ചു I sent by him to speak to you; but sometimes for കൊണ്ടു they use the adverb പക്കൽ as അവന്റെപക്കൽപുസ്തകംകൊടുത്തയച്ചു I sent the Book by him 4. thly that participles, and nouns require the cases of the verbs from which they are derived; ദൈവത്തെസ്നെഹിക്കുന്നവൻ a lover of God, ദൈവത്തെ ഉള്ളസ്നെഹം the love of God;

Prepositions requiring the Accusative.

ഇതാ Behold. ഞാനിതാ behold here I am; കുറിച്ചു, കുറിച്ച്, കുറിച്ചിട്ടു, because of; കടെ, കാളും, കൂടിൽ; കൂടിലും, കാട്ടിലും upon; കൊണ്ടു with or by.

It sometimes signifies of, as, എന്നെക്കൊണ്ടുദൂഷണംപറഞ്ഞു he spoke ill of me, and sometimes on account of, as, ഇതിനെകൊണ്ടു on this account; it is written also കൊണ്ടിട്ടു, as അവനെകൊണ്ടിട്ടു on his account; കൂടാതെ without, besides പൊലെ like; as, അവനെപൊലെഎനിക്കു നടന്നുകൂടാ I cannot walk like him.

Those prepositions in general require an accusative proper But

But in neuter nouns the nominative is ſometimes uſed for it.

Of the Vocative

There are ſome prepoſitions, altho' they may be called as properly interjections, which govern the vocative caſe, as ഏടാ O ſir! ഏടൊ O you! ഏടി (to a female); അയ്യൊ oh! expreſsive of pain, or grief, അയ്യൊ പാപിയെ oh wretch! അയ്യൊ ദുഷ്ടരെ perverse, or cruel men? അയ്യൊ സങ്കടമെ my complaint! അയ്യൊ oh; അയ്യൊ കൊള്ളരുതാത്തവനെ ah unfit perſon! ഓ O! as, ഓ തമ്പുരാനെ O God! എന്റെ ബാവാ oh my Father.

Of the Ablative in ഇൽ,

Firſt, This caſe is always uſed to correſpond with our prepoſition *in*.

Secondly, The verbs പുക്കുന്നു, and its effective പുക്കിക്കുന്നു to cauſe to enter, require the ablative in ഇൽ, as പള്ളിയിൽ പുക്കു he went into the Church, വേദത്തിൽ പുക്കിച്ചു he made him enter into the Law. Yet ſometimes theſe verbs take an accuſative.

Thirdly, The verb പോകുന്നു to go, and വരുന്നു to come very frequently governs this ablative in ഇൽ, as വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ when I came home.

Fourthly, The verb കൂടുന്നു to meet together, and its effective കൂട്ടുന്നു to collect together, take the ablative in ഇൽ, alſo the verbs ഏറുന്നു to ascend, and കയറുന്നു with its effective കയറ്റുന്നു to make to ascend.

Fifthly,

Fifthly, The ablative ഇൽ is used in comparison, as ഭൂമിയിൽ വലുതു കടൽ the sea is larger than the Earth. also when in comparing, or reckoning, we would express the sense of *among* it is used as ഈ പണങ്ങളിൽ ഒന്നും നല്ലതില്ല of or among, these fanams not one is good.

Prepositions governing the ablative ഇൽ.

പിന്നെ *after*, as അതിൽപിന്നെ after that; but when it follows a verb the latter is put in the neuter participle, and should end in ഇൽ as വന്നതിൽപിന്നെ after he came; ഇതു ചെയ്തതിൽപിന്നെ after he had done this.

നിന്നു, *from*, always require the abl. in ഇൽ, ഓളം *as far as*, വീട്ടിലോളം as far as the house.

But observe that in speaking of rational beings, by way of comparison, this preposition will govern an accusative case, as അവനെക്കാൾ ദുഷ്ടൻ ആരും ഇല്ല no one is so wicked as he.

Of the Ablative ഓട

1st. verbs of the following significations; of speaking, demanding, enquiring, taking at interest, fighting, of being at peace, of disputing, conquering, asking, will have the ablative in ഓട as, പറയുന്നു to speak, ചൊല്ലുന്നു to say, ചോദിക്കുന്നു, or ചോദിക്കുന്നു to enquire, ഉത്തരം പറയുന്നു to answer, വാങ്ങുന്നു or കേട്ടുകൊള്ളുന്നു to receive; കൊള്ളുന്നു to buy, പിണങ്ങുന്നു to quarrel, പടവെട്ടുന്നു to fight, ഒത്തുകൊള്ളുന്നു to be appeased, തർക്കിക്കുന്നു to dispute, ജയിക്കുന്നു to conquer, തോൽക്കുന്നു to be vanquished, അപേക്ഷിക്കുന്നു to ask, all

require

require an ablative of the person in ോട.

2dly. Also verbs of borrowing, and taking at interest പലിശെക്കുവാങ്ങുന്നു I take at interest: കടംകൊള്ളുന്നു I am taking a loan.

3dly. The following verbs govern the same ablative, എതിൎക്കുന്നു, or എതിരിക്കുന്നു to be opposite, or adverse; ഒക്കുന്നു to be equal, ഒപ്പിക്കുന്നു to make equal, പറഞ്ഞൊക്കുന്നു to promise; സമംചേരുന്നു to be equal, or ചേൎക്കുന്നു to make equal കൂടുന്നു to be together; വേൎപെടുന്നു, or വേൎപിരിയുന്നു, or വേൎതിരിയുന്നു to be separated; കളിക്കുന്നു to play; and a few other verbs, similar in sense to these.

Prepositions requiring the Ablative in ോട,

കൂടെ, or കൂട്ടെ together with; as എന്നോടകൂടെവന്നു he came with me; എതിരെ against, as, വിശ്വാസത്തൊടെതിരെ contrary to belief, രാജാവൊടെതിരെ against the Raja.

Of the Ablative in ആൽ,

This is used to express the mode, or cause or instrument by which any thing is done, എന്നാൽകാൎയ്യംസാധിക്കയില്ല you will not gain your cause by my means, ദ്രവ്യത്താൽവലിപ്പംഉണ്ടാകുന്നു by riches you will achieve greatness.

It is better to express this form of speech by കൊണ്ടു, as വാളാൽ, or വാൾകൊണ്ടുമരിച്ചു he died by the sword.

Of the 4th Ablative ഇൽനിന്നു,

This form of the ablative signifies from, as എവിടെനിന്നു, or എവിടുന്നുവരുന്നു whence do you come? വീട്ടിൽനിന്നുവരുന്നു I come from home.

Sometimes

Digitized by Google

Sometimes instead of നിന്നു, they only write ന്നു, as എവിടെ ന്നു, ഇവിടെന്നു whence, hence; വീട്ടിന്നു from home, കൊച്ചിന്നു from Cochin, നഗരിന്നു from the city.

Of Adverbs.

വിശേഷിച്ച, or വിശേഷിച്ചായ്ത besides, or principally, എന്നാലും but, എന്നിട്ടു netherthelefs, എന്നാറെ after it was so, or it having happened, എന്നതിനെക്കൊണ്ടു, or ഇതിനെക്കൊണ്ടു therefore, എങ്കിലും either, or although.

Interrogative adverbs.

എന്തെ why, എന്ത what, എന്തായി or എന്തായിട്ടു why? എന്ത, or എന്തിനെക്കൊണ്ടു for what reason? ഒക്കയില്ലയൊ can it not? ഇല്ലയൊ is it not?

Obferve, in this place, that, in interrogations, the noun, or verb muft always terminate in ഒ, as അവൻ പൊയൊ is he gone? നീ പൊകുന്നൊ ഇല്ലയൊ do you go, or not? നീ വിശ്വസിക്കുമൊ will you believe? നീ ചെയ്തതു നല്ലതൊ ആകാത്തതൊ what you have done is it good or ill? ഞാൻ അയച്ച ആൾ വന്നൊ is the perfon whom I fent returned? ഞാൻ കല്പിച്ചതു നീ ചെയ്തില്ലെ, Have you not done what I ordered you? But this peculiarity is better learnt by practice than rules.

To make an interrogative of the prefent tenfe, ന്നു is changed into ന്നൊ, or ഉ final into ഒ, and the fame in the preterite, thus സ്നെഹിച്ചൊ did he love? ചെയ്തൊ did he do? and in the future, and in nouns ending in ം, this ഒ is

is changed into ഒകാ as നീപോകുമൊകാ will you go? വെണമൊകാ is it necessary? നല്ലതൊകാ is it good?

In short the final letter, whatever it may be, must be joined with ഒ, but if the termination be ഉ, whether the preterite of a verb, or a noun ഈ is added thereto, and the finals ൻ, ൽ, ൾ, are vocalized into ഒലാ, ഒള്ളാ and ഒളാ.

Of Adverbs derived from nouns.

These are formed, sometimes, simply by putting the noun in the ablative in ആൽ, as, കരുണയാൽ, or കരുണയാലെ mercifully, സ്നെഹത്താൽ, or ത്താലെ lovingly. But this is not a common mode, and can only be used when the sense may be expressed by the prepositions *by*, or *with*; therefore, it would be more proper, always, to consider these words as substantives. The proper method of forming adverbs from nouns is, by adding to the nominative case the preterite of the verb ആകുന്നു, namely, ആയി, or ആയിട്ട for Example.

രാവ night, രാവായി, or രാവായിട്ട by night, nightly.

രാപ്പകൽ by night, and by day; നന്മ good നന്മയായിട്ട well.

ദുഷ്ടത wickedness ദുഷ്ടതയായിട്ട

സുഖം easiness സുഖമായി easily.

പ്രയാസം difficulty.

പ്രയാസമായി difficulty

പരമാർത്ഥം truth, പരമാർത്ഥമായിട്ട truly

ആകാൽ

Digitized by Google

സാരാംശം essence സാരാംശമായിട്ടു essentially

കരുണം mercy കരുണമായിട്ടു.

Primitive Adverbs Affirmative.

ഉവ്വ yes; അതെ yes, or so; അതതന്നെ it is so; അത്രെതന്നെ just so, ഓം Sanscrit.

Negative. ഇല്ല no (negation of existence.) അല്ല no, (negation of essence, or qualites, or power;) ഇല്ലല്ല it certainly is not; അല്ലല്ല it cannot be; these are both quaint negatives to be discriminated by use.

ADVERBS OF PLACE.

എവിടെ where,
ഇവിടെ here,
അവിടെ there,
എവിടെക്ക whither,
ഇവിടെക്ക hither,
അവിടെക്ക thither,
എവിടെനു whence,
ഇവിട്ടുനു hence,
അവിടെനു thence,
എങ്ങും ഒരിടത്തും nowhere,
കീഴ്, or കീഴെ below,
എങ്ങ where, on which side,
ഇങ്ങ on this side,
അങ്ങ there, on that side,
എങ്ങോട്ടു to which side,

എങ്ങാനും any where,

ഇങ്ങൊട്ട hither,

അങ്ങൊട്ട to that ſide,

എല്ലാടത്തും every where,

മെല്ഹ, or മെലെ, and മീതെ above,

ഇക്കില്ലൂടെ this way,

അക്കില്ലൂടെ that way, (theſe not much in uſe,)

വല്ലെടത്തും any, or ſome wehre,

അടുക്കെ, അരികെ near,

ദൂരെ, ദൂരത്ത far off,

ഏറ്റവും ദൂരെ very far,

മെല്പട്ട, മെല്പൊട്ട upwards,

കീഴ്പട്ട, കീഴ്പൊട്ട downwards,

മെല്ഹക്കുമെല്ഹ above and above,

അകം, അകത്ത within,

അകത്തൊട്ട in ſide,

പുറത്ത without,

പുറത്തൊട്ട out ſide,

വലത്തുഭാഗത്ത to the right,

ഇടത്തുഭാഗത്ത to the left,

കിഴക്കൊട്ട Eaſtward,

തെക്കൊട്ട Sonthwatd,

വടക്കൊട്ട Notthward,

പടിഞ്ഞാറൊട്ട Weſtward,

കിഴക്കുതെക്കായിട്ട South Eaſt,

വടക്കു

Digitized by Google

വടക്കുപടിഞ്ഞാറായിട്ട North West,

ADVERBS OF TIME.

എപ്പൊൾ when,

ഇപ്പൊൾ now,

അപ്പൊൾ then,

എപ്പൊഴും, എല്ലായ്പ്പൊഴും always,

ഇപ്പൊഴും, ഇന്ന even now,

അപ്പൊഴും, അന്ന even then,

എപ്പൊഴെക്ക at what time,

എന്നു when? what day?

ഇന്നു today,

അന്നു then, that day,

എന്നെക്കും, എന്നന്നെക്കും എന്നെന്നെക്കും ആയിട്ട always for ever,

ഇന്നലെ yesterday,

മിനിഞ്ഞാന്നു the day before yesterday,

തലെന്നാൾ the day before,

നാളെ tomorrow,

മററനാളെ the day after tomorrow,

പിററനാളെ the next day,

നാൾതൊറും, ദിനംദിനം, or ദിവസംതൊറും every day,

എല്ലാനാളും in all days,

എല്ലാനെരത്ത at all times,

മുന്നെ, മുമ്പെ at first,

പിന്നെ, പിമ്പെ afterwards,

അന്നെരം

അനന്തരം, അനന്തരം afterwards,
മുമ്പിൽ of old times, formerly,
അനാദിതൊട്ട from eternity,
അന്നുതൊട്ടിന്നെയൊളവും from that time till now,
പണ്ടെ, പണ്ടു of old, formerly,
പണ്ടകാലത്തിൽ in ancient times,
ആദ്യത്തിങ്കൽ, or ആദ്യമിങ്കൽ in the beginning,
മുമ്പെ formerly,
കഴിഞ്ഞതിൽ in times past,
കഴിഞ്ഞആണ്ടിൽ last year,
മെലിൽ, or മെലാലെക്ക hereafter, in future,
ഇനി, or ഇനിയും from this time,
ഇനിഒരുനാളും never after this,
ഒരുനാളും never,
ഒളം, ഒളമെത്രക്ക until,
ആണ്ടൊറും, കാലംതൊറും every year,
പിന്നെ, പിന്നെ again,
കാലത്തെ, രാവിലെ early, in the morning,
ഉച്ചക്ക at noon,
സന്ധ്യക്ക, അന്തിക്ക, വൈകീട്ട, വൈകിട്ട in the evening,
രാവിട്ട, രാത്രികാലത്തിൽ at night,
പകൽനെരത്ത by day,
പാതിരാക്ക, പാതിരാത്രി at midnight,
ഒരിക്കൽ once,
പുലർകാലെ very early, at day break,

ന്ന

നാഴികതോറും, നാഴികകൾക്കിലും every hour,

വിനാഴികതോറും, or എല്ലാവിനാഴികയിങ്കൽ, or വിനാഴികകൾക്കിലും every instant,

നേരംവെളുക്കുംപോൾ at dawn of day,

ഉഷയത്തിങ്കൽ, ഉഷകാലത്തിങ്കൽ at sun rise,

സന്ധ്യകാലത്തിങ്കൽ towards evening,

പഴേതായിട്ട of old,

പുതുതായിട്ട lately, newly,

ചുരുക്ക, ചുരുക്കനെ, തെരുതെരെ, തെരുക്കനെ, വേഗം ശീഘ്രം ക്ഷണമായി quickly, in hast espeedily, instantly,

കടുക്കനെ, പൊടുക്കനെ, പെട്ടനെ, unexpectedly, suddenly,

ഉടൻ, ഉടൻതന്നെ immediately,

പതുക്ക പതുക്കെ by little and little, slowly,

മെല്ലെ, മെല്ലെ by degrees, slowly,

(In the interior parts they say വെല്ലെ.വെല്ലെ by degrees)

ADVERBS OF MODE &c.

കൂടെ (കൂടവെ In poetry) together,

തന്നെ exactly,

ഒന്നിച്ച jointly,

തിരിച്ച distinctly,

വെവ്വേറെ separately,

വെറുതെ, പഴുതെ, ബലാൽ, നിഷ്ഫലം wantonly,

കുറെ, കുറെശ്ശ, അല്പം, ഇത്തിര, ഇത്തിരി, ഇമ്മിരി, a little,

എത്ര how much, how great;

ഇത്ര

ഇത്ര ſo many, ſo much,

എത്രകുറി, എത്രഊഴം, എത്രവട്ടം how often,

എത്രദൂരം, എത്രത്തോളം how far,

ഇത്രത്തോളം, ഇത്രദൂരം ſo far,

ആവോളം as far as poſſible

ആവോളമൊക്ക Idem,

ഏറെ more, much.

ഏററം very much,

അത്രെ only as much,

വഷളെ baſely,

ഇത്രെട by this means,

സാക്ഷാൽ, clearly, evidently,

പക്ഷെ perhaps,

ക്രമെണക്രമംകൊണ്ടക്രമമായിട്ട in order, regularly,

ആശ്ചര്യം, ശിക്ഷ excellently, very well,

അഴകാര്യായിട്ട handſomely,

ഒട്ടൊട്ട in ſome meaſure, a little,

വെളിച്ചത്തെ clearly,

രഹസ്യമായിട്ട, ഒളി പോലെ, ഒളിച്ചെ myſteriouſly, obſcurely, hiddenly,

പരസ്യമായി publicly,

ഏകദേശം for the moſt part,

Obſerve that the adverb of ſimilitude, വണ്ണം *as*, is joined to the preterite, and future participles ചെയ്തവണ്ണം as he did, പറയുംവണ്ണം as he will ſay.

This

This is ſufficient on the ſubject of adverbs; but, whenever one is required, by adding to a noun the word ആയി, or ആയിട്ട് you will have as many adverbs as there are nouns in the language.

OF CONJUNCTIONS *between nouns.*

When there are in a ſentence ſeveral nouns, they are connected with each other, by the ഉം, annexed to the end of the noun, having the power of *and*, thus, ആകാശവും ഭൂമിയും തീയും വായുവും കടലും തമ്പുരാൻ സൃഷ്ടിച്ചു God created the heaven, and the Earth, and fire, and the winds, and the ſea; തമ്പുരാനും മാനുഷനും, God, and man; കരുണയും ന്യായവും mercy, and juſtice; കെട്ടിയവനും, കെട്ടിയവളും the huſband, and wife, or more elegantly ഭർത്താവും ഭാര്യയും.

This particle ഉം is alſo equivalent to *as well as*, and *both*, E. G. as well wiſdom, as power, is conſpicuous in what God hath created തമ്പുരാൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ജ്ഞാനവും ശക്തിയും പ്രകാശിക്കുന്നു.

But if ഉം be added to only one noun, then it ſignifies *alſo*; അവനും ക്ഷമിക്കേണം he alſo ought to be pardoned: Theſe however are more frequently expreſsed by adding കൂടെ, as എനിക്കും കൂടെ താ give to me alſo; ഞാനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു I alſo was preſent.

If a negative follow, it means *neither* as പാലും ഇല്ല വെള്ളവും ഇല്ല there is neither milk nor water; ...യും ഇല്ല

ഉണ്ടാവുകില്ല there is neither vice, nor virtue.

Obſerve that the conjunctions *both*, *nor*, *neither*, *alſo*, are expreſſed by the pronoun താൻ taken adverbially, as മാലാഖതാൻ പിശാചുതാൻ മാനുഷൻതാൻ ശിക്ഷ്യംതാൻ നിയ്യായകവനും താൻ ഭില്ലാവനെയ്യും ഒടുക്കത്തെ ന്യായവിധിക്കു കൂടിയിരിക്കേണ്ടിയതു whether angel, or devil, or man, as well ruler, as ſubject, or ſlave, both learned and illiterate, all muſt meet together at the laſt Judgment.

Disjunctives are expreſſed by എങ്കിലും, which in this caſe ſignifies *either*, *or*; thus, either to ſuffer, or to die പാടുപെടുകെങ്കിലും മരിക്കെങ്കിലും; either you, or I muſt infallibly die ഞാനെങ്കിലും നീയെങ്കിലും മരിക്കേണ്ടിയതു; giving to me either a horſe, or an ox is enough ഒരു കുതിരയെങ്കിലും ഒരു കാളയെങ്കിലും എനിക്കു തന്നാൽമതി.

This ſenſe is ſometimes thus expreſſed, ഒന്നുകിൽ പൊയ്ക്കൊൾക അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലും either go, if not I will kill you; ഒന്നുകിൽ പത്തുപണം എനിക്കു തരിക അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മാനിനെ എനിക്കു വീണ്ടു തരേണം In one caſe, or alternative, give me ten fanams, if you will not do that you muſt give me back my ſtag.

Of Conjunctions between Verbs.

To avoid errors, a beginner when he finds two, or three verbs in a ſentence, ſhould place all but the laſt in the preter-tenſe, and this laſt in the tenſe which the ſentence requires, E. G. He, having received money, went to Cochin, and bought

bought me new Shoes അവൻ പണം എടുത്തു കൊടുത്തു കാലെരിപ്പുകൾ ചെരിപ്പു കൊണ്ടു; He laboring, and sweating supports himself അവൻ ദെഹണ്ണിച്ചു വിയർത്തു പൊറുക്കുന്നു But sometimes verbs are connected by the particle ഉം as, ചത്തും കെട്ടുപൊയി he died, and rotted.

Also the neuter participles are used connected by the particle ഉം as, ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതും വിഷയം സൂക്ഷിക്കെണം you must be careful what you do, and say; ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും നിരൂപിച്ചതും വെവ്വെറെ കുംമ്പസാരിക്കെണം you must distinctly confess what you have done, and said, and thought.

Sometimes കൊണ്ടു is added to this form of speech; ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും കൊണ്ടു എനിക്കു വലിയ ക്ലെശം ഉണ്ടു I have great concern at what I have done, and said.

But when many verbs come together it is common to express the connection by giving them the termination ക്കയും, as in the case where they precede the reflectives ഉം; or വെണം, and annexing ചെയ്തു, in the same manner, as before observed of the ornamental, or emphatic verbs. as മിശിഹാ നമുക്കവെണ്ടി ദാഹിക്കയും വിശക്കയും ദുഃഖിക്കയും കരകയും ഒടുക്കം മരിക്കയും ചെയ്തു Christ, for our sakes, thirsted, and hungered, and was sorrowful, and wept, and at length died for us.

Observe that interrogatives, some times, make disjunctions when ഒ is repeated, as ഞാനൊ നീയൊ I, or you? ഇവനൊ

ഇവനൊ അവനൊ this, or that man? തിന്മാനൊ കുടിപ്പാനൊ do you wish to eat or to drink.

But, it is to be obſerved that, all nouns ending in ം have, in conjunction, the termination ത്തും, as ദൈവം സ്വൎഗ്ഗത്തും ഭൂമിയെയും തങ്ങളിലുള്ള സകലത്തും സൃഷ്ടിച്ചു God made the heaven, and the earth, and all things which are therein.

All nouns in ഈ long take the termination യും, as പാപിയും തിന്മയും നന്മയും ſin, and evil, and goodneſs, from പാപി, തിന്മ, നന്മ; alſo nouns in ഇ, as, തീയും പള്ളിയും പുലിയും fire, and the Church, and a Tyger.

Nouns in എ (which is the final of almoſt all accuſative caſes,) take alſo യും, as അവനെയും അവരെയും him, and them; വൃക്ഷത്തെയും മരത്തെയും ചൊല്ലിയാലും വൃക്ഷം and മരം (names for a tree) may be uſed indifferently.

Nouns ending in ഉ add വും, as വസ്തുവും ശത്രുവും the thing, and the Enemy.

All other nouns change the vocal conſonant into ഉം as, വില്ലും നാട്ടും മീനും തേനും വേരും പേരും ആളും കടലും കീഴും the bow, and the country, and the fiſh, and honey, and the root, and the name, and the perſon, and the ſea, and that which is beneath it.

Here it may be ſeen that, ൻ is changed into നും, ൾ into ളും, ർ into രും, ൽ into ലും, and ഴ into ഴും.

Of

Of the Particle എന്ന.

This was before obſerved to mark the infinitive mood.

It is alſo uſed 2dly. instead of the verb ഉരെക്ക thus, അവ൯ ഇതു സത്യമെന്നു പറഞ്ഞു he ſaid this was true; and, in this ſenſe it has three preterites എന്നുറ്റു, എന്നിട്ടു, എന്നുവൊ and a participle എന്നക

Thirdly it ſeems to ſignify alſo, that is to ſay, truly &c നിന്റക്കെന്തപെര് what is your name? പെട്ര്എന്ന. Peter forſooth, or ക്ലെമിസ്എന്ന, Clement truly, but in this ſenſe it is uſed for ഉരെക്ക

Fourthly the particle എന്ന ſignifies when, and എന്നും al-ways.

On the Malabar Syntax.

There are not many Rules of conſtruction in the Malabar language, which have not already been laid down in the preceding pages; but, that nothing may be wanting, which the forms of grammar require, a few remarks are ſubjoined on the peculiarities of conſtruction, which are neceſſary to be learned.

This, like all other languages, has three Genders, the Maſculine, feminine, & neuter, altho the distribution of nouns under each claſs is different.

The Maſculine, പുല്ലിംഗം comprıſes all nouns expreſſing the names of God, Demons, and men.

The feminine സ്ത്രീലിംഗം, is confined to Goddeſſes, and women.

Digitized by Google

And the names of animals, trees, minerals, stars, virtues, vices, in ſhort all nouns expreſſing irrational things, are of the neuter gender, which is called നപുംസകലിംഗം.

All adjectives in this language are indeclinable, and are placed before their ſubſtantives.

All verbs have the ſame termination of the preſent tenſe, and have no variation of perſon, and, with the exception of a few irregulars, may be reduced under the form of one conjugation, in every mood, and tenſe; for which ſee the lecture on verbs.

In strictneſs of ſpeaking, there are no more than three tenſes, the preſent, the preterite, and the future, called reſpectively വർത്തമാനകാലം, ഭൂതകാലം, and ഭവിഷ്യത്കാലം, the other tenſes are ſupplied by the aid of certain prepoſitions, or particles annexed.

The following obſervations will be found very uſeful for the attainment of a thorough knowledge of the nature of the verb.

Firſt, The Malabars, ſometimes, uſe the future for the preſent, or preterite, as, അവൻ മരിപ്പാൻ തുടങ്ങുംപൊഴുത തന്റെ അമ്മയായവളൊട യാത്ര ചൊല്ലി when he was about to die he bade farewell to his dear mother.

The imperative alſo is uſed for the noun, as അവന്റെ കൌശലവാക്കുകളാൽ ഞാൻ ചതിക്കപ്പെട്ടു I was deceived by his words. The neuter participles of verbs are alſo uſed in this ſenſe

sense as, നീവന്നതുകൊണ്ടെനിക്കചെതംവന്നു I sustained a loss by your coming.

Secondly, It is a most general, and elegant practice to use the neuter participles of verbs, ending in അതു, for the present tense, or the preterite, and it is the only way of expressing our relative, *who* or *what*, as ഞാൻപറെഞ്ഞതുകെട്ടൊ did you hear what I said? ഞാനവളെവളരെസ്നെഹിച്ചതു I loved her exceedingly: this is peculiarly adapted to interrogations: നിന്നെസൃഷ്ടിച്ചതാര who created you? നിന്നെപഠിപ്പിച്ചതാര് who taught you? But observe that, to use this mode of expression, ആര് must always stand last in the sentence; for, if ആര് be placed in the beginning, the verb will be in the preterite, as ആര്നിന്നെസൃഷ്ടിച്ചു who created you? ആര്നിന്നെപഠിപ്പിച്ചു who taught you?

Thirdly, It is usual, in common language, to use the termination ഒളെ placing the verb in the preterite, and adding thereto ഇരിക്കൊളെ, thus ഞാൻപറെഞ്ഞിരിക്കൊളെ when I was speaking, ഞാൻചെയ്തിരിക്കൊളെ while I was doing, അവിടെയിരിക്കൊളെ while I was there, അതുചെയ്തിരിക്കൊളെ when I was doing it; and, in this sense, corresponds with the particle പൊഴുത, which is in the same manner subjoined to verbs.

The particles എങ്കിൽ; എങ്കിലും are, also, in a similar manner, thus expressed by the Malabars; അതുചെയ്താൽ നിന്നെതല്ലും if you do so I will beat you, instead of saying അതുചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; സ്നെഹിക്കിൽചെയ്യുംവ

അടം

ണം, instead of saying സ്ത്രീസ്നേഹിച്ചാൽ, by loving women you will suffer ill.

Instead of എങ്കിലും they have the following mode, എന്നെ തല്ലിയാലും ഞാൻ ചെയ്യും I will do it tho' you beat me; ചേതം വരികിലും ഞാനതു കൊള്ളും I will buy it tho' I lose; it is derived from the preterite in ാൽ, by adding ഉം, as രാജാക്കന്മാർ ദുഷ്ടരാകിലും നാം അവരെ കൊല്ലുവാൻ വഹിയാ although, kings should be bad men we must not, can not kill them; അവനെ ശിക്ഷിച്ചാലും ഫലിക്കില്ല it will have no effect though you correct him.

Fourthly. Verbs in ഊ long require to be preceded by a noun ending in ഏ; such are ആവൂ, വേണ്ടൂ, കൂടൂ, ഒന്നിച്ചൂ, ഉള്ളൂ; thus, ഇതേ ആവൂ only this; the verb ആവൂ may be annexed to all verbs, as ഇതെഴുതിയെ ഉണ്ണാവൂ you shall only eat after you have written this; അവനെ കൊന്നേ കൂടൂ the business will be finished only after he is killed; ദുഷ്ടന്മാർക്കു ശിക്ഷ കൊടുക്കയേ വേണ്ടൂ it is necessary to award punishment to evil doers.

Here it is observable that വേണ്ടും implies a necessity, as does കൂടൂ, so എന്നെ സഹായിക്കയേ കൂടൂ you must assist me.

Sometimes only the distant words in the sentence take this termination ഏ, the intermediate ones between these, and the verb, preserving their natural final sounds, as കാലത്തെ ചോറുണ്ടാൽ പിന്നെ ഞാൻ എഴുതാം അതു കഴിഞ്ഞേ after

ter well conſidering a thing you can alone determine what is right, or wrong; ഉണ്ടാംചെയ്യുന്നവർക്കകംമ്പുനാഥക്ലിപ്തിൟശ്വരൻശുഭലൊകംകിട്ടുകൂടും. It is only by doing good that you can acquire the celeſtial happineſs, which God has promiſed to the virtuous.

In ſpeaking to men of ſuperior rank, or dignity we cannot uſe കഴിയാവു but, rather, വെണം, and the antecedent verb muſt be in the imperative.

Thus, *be pleaſed to do this*, if rendered by കാൎയ്യങ്ങളെചെയ്യുകഴിയാവു, or കാൎയ്യംചെയ്യെണം, implies an obligation, or neceſſity of doing ſo; it is more ſubmiſſive, therefore, and reſpectful, to ſay കാൎയ്യങ്ങളെചെയ്യുവെണം.

Be pleaſed to go to Cochin on account of my buſineſs എന്റെകാൎയ്യംവെണ്ടുകൊച്ചിക്കപൊകവെണം.

Finally obſerve that the Malabars, ſometimes, uſe verbs ending in ൟയാവു for the optative; എനിക്കൊരുനിധികിട്ടിയാവു I wiſh I might find a treaſure. Bnt thi: mode is nearly obſolete.

Alſo that, the verb ഉള്ളൂ, *it is only*, requires the preceding noun, or verb to end in എ, as ഞാനിതുപറഞ്ഞെഉള്ളൂ I only ſaid this; ഒരിക്കൽചെയ്തെഉള്ളൂ I only did it once.

Fifthly, The verb തുടങ്ങുന്നു, *to begin*, requires a ſupine to precede it, as നമസ്കരിപ്പാൻതുടങ്ങുന്നു he begins to pray; but frequently it has a preterite participle before it, as ഞാന

ഞാൻ കണ്ടപ്പൊൾ ചിരിപ്പാൻ തുടങ്ങി when I ſaw him I began to laugh; പണിക്കുതുടങ്ങി he began to work.

Sixthly, The Malabars, by way of ornament, add ആയി, or ആയിട്ടു to ſupines, as പൊകുവാൻ ആയിട്ടു ആളുകളെ വിളിച്ചു he called his people to depart; പഠിപ്പാൻ ആയിട്ടു വന്നു he came to learn; സന്തൊഷിപ്പാനായിട്ടു വീണ വരുത്തി he cauſed a Guitar to be brought to amuſe him.

But, when there are ſeveral ſupines they are connected by the conjunction ഉം, and to the laſt ſo ending is added ആയിട്ടു, as തിന്മാനും കുടിപ്പാനും കളിപ്പാനും ആയിട്ടല്ല ഇവിടെ വന്നത I am not come here to eat, and to drink, and to be merry.

There are alſo certain adverbs which have various influence on the verbs to which they are joined.

ഒളം *until*, requires a ſupine, and is added to them by taking away the final ൻ, as അവൻ വരുവൊളം പാർക്കെണം you muſt wait till he comes; മരിപ്പൊളം ഗുണം ചെയ്യെണം we muſt do good till death.

മുമ്പിൽ takes before it the future, as ഉറങ്ങുവാൻ പൊകും മുമ്പിൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കെണം before going to ſleep we muſt pray.

പിന്നെ *after* requires a neuter preterite participle in the ablative in ഇൽ, as പൊയതിൽ പിന്നെ after he was gone; തിന്നതിൽ പിന്നെ after he had eaten.

വണ്ണം, പൊലെ *as like*, require the participle of the preterite,

terite, or future, as ഞാൻ പറഞ്ഞവണ്ണം ചെയ്തു I did as you told me; നീ ചെയ്യുംപൊലെ ചെയ്യാം I will do as you ſhall do.

ഒക്കവണ്ണം, ഒത്തവണ്ണം, ഒക്കപൊലെ, *according to*, require the neuter participle in the dative as ഞാൻ കല്പിച്ചതിനൊക്ക ഒത്തവണ്ണം ചെയ്തു I did according to what you ordered.

ശെഷം *after*, takes the neuter participle preterite in the genitive, വന്നതിന്റെശെഷം after he was come, പൊയതിന്റെശെഷം after he departed.

There are alſo two adverbs താനും, and പൊലും which confer great elegance, and energy on verbs to which they are added, though of themſelves they have no ſenſe. It may however appear that താനും ſignifies, but, and പൊലും truly, namely, വളരെ വിഷമത്തൊടെ കാൎയ്യം സാധിച്ചു താനും I had great difficulty but I accompliſhed the buſineſs, അവൻ ഇവിടെ വന്നു പൊലും he came indeed hither.

Seventhly, We proceed to a few remarks on the irregular verbs; വെണം, ഏണം, അരുത, as before obſerved, require the preceding verb to end in കം; the ſame happens, ſometimes, to വെണ്ട I will not; വായിക്കകയും എഴുതുകയും വെണം പറകയും വെണ്ട you muſt read, and write, you muſt not ſpeak.

The verb വെണം has വെണ്ടു in the preterite, which is frequently joined in common diſcourſe with the imperative terminating in ഉ, and thus ſignifies permiſſion to do a thing

as,

as, പൊകവെണ്ടു you may go; ഇരിക്കവെണ്ടു you may sit തല്ലവെണ്ടു strike.

From the verb വെണ്ടി is derived വെണ്ടില്ല it is not necessary, or വെണ്ടുല്ല; and വെണ്ടില്ലാഞ്ഞു it was not necessary. participle വെണ്ടാത്ത, or വെണ്ടില്ലാത്ത; വെണ്ടില്ലാഞ്ഞാൽ if it be not necessary; വെണ്ടെല്ലെങ്കിലും altho' it be useless.

The verb പൊകാ is added to the preterite of other verbs, and has the power of *I know not*; as ചെയ്തു പൊകാ I know not how to do it പറഞ്ഞു പൊകാ I cannot speak.

പൊകും, joined to preterites and signifies *to know to be able* as പറഞ്ഞു പൊകും I know, പറഞ്ഞു പൊകും I can speak; പറഞ്ഞു പൊകുന്നവൻ a learned men പറഞ്ഞു പൊകാത്തവൻ with the negative *a* long, an ignorant man.

Sometimes പൊകും takes an imperative before it, as അവൻ ഉണ്ടാക്കാം പൊകുമൊ will he know how to do it.

ഒവില്ല I am unable, pret. ഒവില്ലാഞ്ഞു; this verb requires a dative case.

വശമല്ല, or വശമില്ല I cannot; വശമില്ലാഞ്ഞു, വശമില്ലാഞ്ഞു; the other tenses like ഇല്ലാ; subs. വശമില്ലായ്ക; this verb takes before it a dative of the person, and the supines of verbs വെലചെയ്വാൻ വശമില്ലാ I cannot work.

പൊയ്യാം, which signifies any thing dubious, or which may take place, requires before it a supine ending in ഉം, thus അവന്റെ ദീനം മാറിപൊയ്യുമായിരിക്കുംപൊയ്യാം perhaps he may recover from his infirmities; ഇങ്ങിനെ പാടുണ്ടാകുമായിരിക്കും പൊ

പൊയ്

വരാം It may be there will be a war this year.

പോരാ *it is not enough*, when joined to a verb, requires the preterite in ാൽ, as, തിന്മകാൎയ്യം ചെയ്യാഞ്ഞാൽ പോരാ മോക്ഷത്തിന്നു പോകവാൻ നല്ല ക്രിയകൂടെ പ്രവൃത്തിക്കേണം. It is not enough that you do not ill, to obtain glory you must also do good; സ്വാമിയെ സ്വാമിയെ കൎത്താവെ വിളിച്ചാൽ പോരാ മോക്ഷം കിട്ടുവാൻ ഗുണം കൂടെ ചെയ്കയാവു It is not sufficient to say Lord, Lord, and master, to gain heaven; you must likewise practise virtue.

ഉണ്ടു is sometimes placed before verbs without any particular meaning, as അവൻ ഉണ്ടൊ വരുന്നു Is he coming? instead of saying അവൻ വരുന്നൊ; നീ ഉണ്ടൊ ഇതു ചെയ്തു have you done this, for നീ ഇതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടൊ.

Two negatives, in the Malabar language, do not make an affirmative, therefore if there be a negative noun the verb it governs should be also negative, thus ആരും വന്നില്ല no one came, ഒരുത്തനും കണ്ടില്ല I saw no one; നിങ്ങൾ കണ്ട കാഴ്ച ഒരുത്തരോടും പറയരുത the vision which ye saw tell to no one.

Sometimes ഉണ്ടു is used after വേണം, and then expresses മുട്ടി *in need of* as ഇത്ര വേഗം വേണമൊ ഉണ്ടൊ is so much hurry necessary? വേണമൊ ഉണ്ടു it is necessary.

They use also, with elegance, ഇല്ല, after വേണമൊ, or വേണമൊ എന്നു, as, മോക്ഷം പോകുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ വേണമൊ എന്നില്ല, or വേണ്ടുന്നതെന്നില്ല

[illegible] to acquire bliss it is not necessary always to fast; [illegible] there is no need for that; [illegible] it is not absolutely necessary to believe this.

When two verbs come together, in a sentence, even of opposite meaning, the former is always in in the preterite tense; as [illegible] I went, and came; [illegible] when I shall have gone and come.

The genitive is placed first of two nouns, in whatever case they may be; the noun before the verb, and this latter always at the end of the sentence.

When many verbs meet together in a sentence, all the former are put in the preterite participle; the last, only, in that tense which the context requires. E. G. Fear God, pray daily, eschew sin, practice virtue, repent for sins committed, and thus ye will save your souls [illegible]

Here, all the antecedent verbs are in the preterite participle; the last, only, in the imperative.

LECTURE TWELTH,

ON THE ORTHOGRAPHY.

It is not enough to be able to speak any language, it is also necessary

Digitized by Google

necessary to know how to write with correctness the ideas you would express; for in this respect, principally, the line may be drawn between the learned, and the vulgar. I shall therefore proceed to lay down a few rules of strict orthography in the language; by attending to which, beginners may be guided in writing, and considerably assisted in reading Malabar compositions.

First, Whenever a vowel at the end of a word is followed by one of the same sort in the beginning of another, the final vowel, or more properly the initial is cut off; or absorbed in the preceding, thus, വിശ്വാസക്കേടായ്മവസ്തു a thing contrary to belief, from വിശ്വാസക്കേട and അടായ്മ where the initial അ of അടായ്മ is struck out; പുലിവിടെഉണ്ടു here is a tyger, from പുലിഇവിടെ &c. പള്ളിക്കിപ്പോൾപൂട്ടിയിരിക്കുന്നു the Church is now shut, from പള്ളിഇപ്പോൾപൂട്ടി and ഇരിക്കുന്നു; ശത്രുപദ്രവം for ശത്രു and ഉപദ്രവം the annoyance of an Enemy; അവരെല്ലാവരെയുംകൊന്നു he slew them all, for അവരെ and എല്ലാവരെയും; എന്നാലെനിക്കതരുമൊ will you then give me what you promised? for എന്നാലെ, and എനിക്ക.

Secondly, observe that, if the short *a* united to any consonant be followed by *a* ആ long, instead of the latter they use the mark, called ദീൎഘം; thus, ാ after the former as വന്നാവൻ the person who came, for വന്നആവൻ; പൊയ്ക്കാവൻ who went for പൊയ്ക്കആവൻ; so also രണ്ടാണ്ടായി it is already two years, from രണ്ടആണ്ടആയി.

But

But if the sign of ഉച്ചം be followed by a long ആ, the latter is cut off, thus പടയായിരുന്നപ്പോൾ when it was war, from പടആയിരുന്നപ്പോൾ; as is also the case when the *a* short comes in the last place, അമ്മയവിടെഉണ്ടൊ is your mother there? from അമ്മ (for അമ്മ) and അവിടെഉണ്ടൊ.

Thirdly, that if അ short be followed by either of these letters, ഇ, ഉ, ഊ, എ, or ഒ, the final അ takes the sound, and nature of the following vowel. E. G. ദ്രവ്യമിപ്പോളില്ല from ദ്രവ്യം ഇപ്പോൾ ഇല്ല, I have no money at present; വരുമൊ will he come? from വരും ഉണ്ടൊ. പറഞ്ഞതുതരണം you must give me what you promised, from പറഞ്ഞതുതരണം &c.

The finals ൾ ൻ ൺ ർ ൽ ൿ and ം, if followed by a vowel, change this mute letter into a vocal consonant, assuming the nature of the vowel following, thus ഇപ്പോൾസമയമില്ല I have not time at present, from ഇപ്പോൾ സമയം ഇല്ല: കണ്ടാലറിയും by seeing I shall know, from കണ്ടാൽ അറിയും; so, also എന്റെമകൾവന്നിട്ടുണ്ടൊ is my daughter come here? from മകൾ ഇവിടെ; ആരിവിടെഉണ്ട who is here? for ആർ ഇവിടെ ഉണ്ട; ആരുമില്ല, from ആരും ഇല്ല, there is no one; തേനീച്ച a bee, from തേൻ honey, and ഈച്ച a fly.

Sometimes ൾ final is transported to the following letter, which, in this case, must be doubled and the ് expressed by a dash written over; thus [illegible], the holy Pontiff, is

is written കാൎപ്പാൎപ്പാ; and പിൎപ്പിരിഞ്ഞു for പിൾപിരിഞ്ഞു it disunited, or he detached himself, അവർചത്തുപോയി, they are dead, may be written അവച്ചത്തുപോയി,

The letter ൺ is in a similar manner vocalized, with following letters; but sometimes it is united with the succeeding consonant; thus പെൺകെട്ടു, matrimony, may be written പെങ്കെട്ടു; and പെൺപൈതൽ a young girl or, പെമ്പൈതൽ, പെൺപിള്ള; പെൺവൎഗ്ഗം is properly written പെവ്വൎഗ്ഗം the female sex.

The same takes place with the ൽ final, അവൽതന്നെ, himself, is written അവതന്നെ; ഞാൽതന്നെ I myself ഞാതന്നെ; ഉടൽതന്നെ this instant ഉടതന്നെ; whence arises the junction of letters, which may be seen in the alphabet, such as ന്ധ ന്മ ന്റ ക്ക &c.

The final ം is, sometimes, united with a following consonant, as if it was ൽ, thus വരുംതാനും is generally written വരുന്താനും yet he will come; ചെയ്യുംതാനും I will do ചെയ്യുന്താനും &c.

Fourthly, observe that the vowels are only used in the beginning of a word, hence if അ, or ഇ be followed by any vowel this latter is changed into യ, യി, യു, യെ, യൊ, as അയാൾ, that person, instead of അ ആൾ; ഇയാൾ instead of ഇ ആൾ this person; ഇയ്യൂഴം instead of ഇഊഴം this time, or turn.

If ക or ക be found in the middle of a word, it is doubled

led, to diſtinguiſh it from ന, as ഇക്കാൎയം this ſacrifice; കൈക്കൊള്ളുന്നു to receive, from കൈ, and കൊള്ളുന്നു.

Finally, obſerve that, if ൻ, or ം at the end of a word, be followed by the conſonant റ, from the junction of the two is formed the double letter റ്റ, thus വരുംപൊറാൾ, when he will come, write വരുമ്പൊറ്റാൾ; അവൻ റാത്തലെടുത്തു, he took the meaſure, is written അവറ്റാത്തലെടുത്തു; but this is leſs frequent in proſe than in poetry.

Whence it appears that, in order to write well, a perfect knowledge of the language is required, as well as of all the combinations of the letters, which are not few, but which may be all acquired by a deſire to learn, and unremitted application.

LECTURE THIRTEENTH,

Of the principal Seaſons of the year, and of life, the ſigns of the Zodiac, the months, days of the week, and planets.

The Malabarians know but two viciſſitudes of ſeaſons; the fair weather, and the rainy ſeaſon, and which may be called their ſummer, and winter; the former they call വെയിൽ, വെയിൽകാലം the fair, or ſeaſon of ſun ſhine; and the latter വൎഷം, or മഴക്കാലം the rainy ſeaſon.

The year is called കാലം, ആണ്ടു, വൎഷം, സംവത്സരം, ആണ്ടും hence ഇക്കാലം ഈ ആണ്ടു this year; കഴിഞ്ഞ കാലം, or കഴിഞ്ഞാണ്ടു last year വരുംകാലം the enſuing year.

The

The year of one's age is called വയസ്സു.

An age is called യുഗം, of which they reckon four, answering to the Golden, Silver, Brass, and Iron ages of the European mythology, which they call കൃതയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം, Krada, Treda, Dwapara and Kali.

The Malabars compute their present Era from the building of the City കൊല്ലം, (Kollam) once a flourishing place, now called Coillao, or Quilon; thus the year 1796 corresponds to the Malabar calculation 971, and is written by them കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്തെഴുപത്തൊന്നാം കാലം, or ൯൭൧.

Leap year is called കുത്തുകൂടുകാലം.

Those who live in the Island of വൈപ്പി, Veppi, or vaypin, compute from the time at which the sea began to retreat from their land, and the above said year will crrespond with their date of 456, commencing the year on the first of september.

We reckon both from the Malabar, and Christian; the latter is with us ക്രിസ്തുപിറന്ന്, or ആയിരത്തെഴുനൂറ്റിതൊണ്ണൂറ്റാറാം കാലം one thousand seven hundred and ninety six years after the birth of Christ, or according to English computation.

The months are derived from the signs of the Zodiac, and are as follows.

മേടം

മകരം Capricorn, is made മകരമാസം January, from this name മകരം, and മാസം; a month.

കുംബം, or കുംഭം a Pitcher (aquarius) കുംഭമാസം February.

മീനം the fishes മീനമാസം March.

മേടം the ram മേടമാസം April.

ഇടവം the bull ഇടവമാസം May.

മിഥുനം the twins മിഥുനമാസം June.

കർക്കടകം the crab കർക്കടകമാസം July, or കർക്കിടകം or കർക്കടമാസം.

സിംഹം the Lion സിംഹമാസം August, or ചിങ്ങം, or ചിങ്ങ, or ചിങ്ങമാസം.

കന്നി the Virgin, കന്നിമാസം September, or കന്യാ a Virgin, കന്യാമാസം.

തുലാം the balance തുലാമാസം October.

വൃശ്ചികം the Scorpion വൃശ്ചികമാസം November.

ധനു the Archer ധനുമാസം December, or ധനുസ്സ്; idem in the Samscrit tongue.

If you add to the foregoing, instead of മാസം a word of the same signification viz. ഞായറ്റ് you will have മകരഞായറ്റ് the month of January; കുംഭഞായറ്റ് the month of february &c.

The month is also called തിങ്ങൾ; but this it, must be remembered, cannot be added to the signs of the zodiac.

ആഴ്ച the week is called ആഴ്ച, or ആഴ്ചവട്ടം.

The

The days of the week are taken, like the Roman, from the names of the Planets as ഞായറാഴ്ച, or ഞായറാഴ്ച sunday; തിങ്കളാഴ്ച monday; ചൊവ്വ Mars ചൊവ്വാഴ്ച Tuesday; ബുധൻ Mercury ബുധനാഴ്ച wednesday; വ്യാഴം Jupiter വ്യാഴാഴ്ച thursday; വെള്ളി Venus വെള്ളിയാഴ്ച friday; ശനി Saturn ശനിയാഴ്ച saturday,

ആഴ്ചതോറും daily; the final ആ of this word is long, and it is declined like പട war.

The day is called ദിവസം, ദിനം, അഹസ്സ്, and നാൾ tho' sometimes ആഴ്ച; but in reckoning the days of the moon's increase, or decrease the word ദിവസ is always used, and never ദിവസം, മൂന്നാം ദിവസ the third day, നാലാം ദിവസ the fourth.

The word പക്കം is also used in the same sense, as എത്രാം ദിവസ, or എത്രാം പക്കമാകുന്നു how many days of the moon's age? മൂന്നാം ദിവസ, or മൂന്നാം പക്കം the third day; അഞ്ചാം ദിവസ, or അഞ്ചാം പക്കം the fifth day; പതിമൂന്നാം ദിവസ, or പതിമൂന്നാം പക്കം the thirteenth day.

The anniversary of a person's death is called ആണ്ടുചാത്തം, ചാത്തം signifying day of death.

The day is called പകൽ in contradistinction to the night, which is called രാവ, രാത്രി, നിശ.

A holy day പെരുനാൾ.

A Birth day is പിറന്നാൾ; of a king തിരുനാൾ.

An unlucky day is termed ദുർദ്ദിനം, or ദുർദ്ദിവസം, and ചീത്തദിവസം.

Digitized by Google

To observe the day whether lucky, or not നാളുനൊനാല്ലൊ; നാക്കുനൊനാല്ലൊ.

ഞാവിനാകും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടീട്ടസ്സഹിച്ചു ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നുശൽകൃഷ്ണനല്ലനാക്കുനൊക്കിചന്ദ്രദ്വീപിലെക്കപൊകയുംചെയ്തു the good man, who strived all in his power for our sakes, having observed a lucky day, went to Chandra-diva.

൯൭൫മത ധനുവമാസത്തിൽ തിങ്കളാഴ്ച നാളു ശ്രീരാമസ്വാമിയുടെ തിരുനാളുഞങ്ങൾകൊണ്ടുഗണപതിയെപ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടക്ഷരംകൂട്ടിതീർത്തത കോഴിക്കോട്ടുപടിപ്പുരവീട്ടിൽ പണ്ടാരം രാമസ്വാമി; it was young Pandaram Ram Swamy, of the house of Padipura in Calicut, who, observing that monday the third day of the month of Danoo of the Malabar year 975 (16th. December 1799) was the anniversary of the birth of Ram Swamy (The Lord, and Master) having implored Ganabady (God of Wisdom,) put in the last type that brings this first attempt at an English Malabar Grammar to an

END

Courgni Kanna

Bayerische Staatsbibliothek München

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

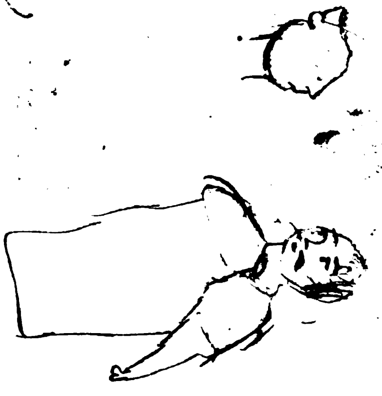

Digitized by Google

XXX VI.89

Digitized by Google